

EEN TOEKOMSTBESTENDIGE HIPPISCHE SECTOR

*Onderzoek naar het beleid en de organisatie van het
paardenwelzijn in de hippische sector in Nederland en het
buitenland*

Diana Steur

*Bedrijfskunde en Agribusiness
Major Hippische Bedrijfskunde
Dronten, 30 mei 2022
Afstudeerdocent: Tineke de Ridder*

Een toekomstbestendige hippische sector

Afstudeeronderzoek naar de het beleid en de organisatie van het paardenwelzijn in de hippische sector in Nederland en het buitenland.

DISCLAIMER

Dit rapport is gemaakt door een student van Aeres Hogeschool als onderdeel van zijn/haar opleiding. Het is géén officiële publicatie van Aeres Hogeschool. Dit rapport geeft niet de visie of mening van Aeres Hogeschool weer. Aeres Hogeschool aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid voor enige schade voortvloeiend uit het gebruik van de inhoud van dit rapport.

Diana Steur

Bedrijfskunde en Agribusiness

Major Hippische Bedrijfskunde

Dronten, 30 mei 2022

Afstudeerdocent: Tineke de Ridder

VOORWOORD

Voor u ligt het onderzoek ‘Een toekomstbestendige hippische sector’, waarbij onderzoek is gedaan naar de organisatie en het beleid van het paardenwelzijn in het buitenland. Deze scriptie dient als afstudeeronderzoek van de opleiding hippische bedrijfskunde aan de Aeres Hogeschool te Dronten en heeft plaatsgevonden in de periode januari 2022 tot en met juni 2022.

Het onderzoek is uitgevoerd bij de hoofdorganisaties op het gebied van paardenwelzijn in de landen het Verenigd Koninkrijk, Zweden, de Verenigde Staten en Nieuw-Zeeland. De resultaten van dit onderzoek zullen worden beschreven door middel van kwalitatief onderzoek, het houden van interviews.

Graag wil ik de docenten Tineke de Ridder en Teatske Pol bedanken voor de tijd en energie die zij hebben gestoken in het begeleidingsproces tijdens het schrijven van mijn scriptie. Daarnaast wil de organisaties in het buitenland bedanken voor het meewerken aan de interviews.

Ik wens u veel leesplezier toe en ik hoop dat mijn scriptie kan bijdragen aan een toekomstbestendige hippische sector in Nederland.

Diana Steur

Dronten, 30 mei 2022

INHOUDSOPGAVE

Samenvatting	5
Summary.....	6
Afkortingen	7
1.0 Inleiding.....	8
1.1 <i>Hippische sector in Nederland</i>	9
1.2 <i>Weerstand</i>	10
1.3 <i>Maatschappelijk draagvlak</i>	11
1.3.1 <i>Social license to operate</i>	12
1.4 <i>Situatie buitenland</i>	13
1.4.1 <i>Duitsland</i>	13
1.4.2 <i>Verenigd Koninkrijk</i>	14
1.4.3 <i>Zweden</i>	15
1.4.4 <i>Verenigde Staten</i>	15
1.4.5 <i>Australië</i>	16
1.4.6 <i>Nieuw-Zeeland</i>	16
1.5 <i>Knowledge gap</i>	17
1.6 <i>Doelstelling</i>	17
1.7 <i>Onderzoeksvragen</i>	18
2.0 Materiaal en methode.....	19
2.1 <i>Onderzoeksmethode</i>	19
2.2 <i>Online informatie</i>	20
2.3 <i>Te interviewen personen</i>	20
2.4 <i>Hulp van organisaties</i>	21
3.0 Resultaten	22
3.1 <i>Hoe is de Legitimiteit van de hippische sector in het buitenland gewaarborgd?</i>	22
3.1.1 <i>Verenigd Koninkrijk</i>	22
3.1.2 <i>Zweden</i>	24
3.1.3 <i>Verenigde Staten</i>	26
3.1.4 <i>Nieuw-Zeeland</i>	28
3.2 <i>Op welke manier wordt de geloofwaardigheid van de hippische sector op het gebied van paardenwelzijn in het buitenland gewaarborgd?</i>	30
3.2.1 <i>Verenigd Koninkrijk</i>	30
3.2.2 <i>Zweden</i>	32
3.2.3 <i>Verenigde Staten</i>	33
3.2.4 <i>Nieuw-Zeeland</i>	35
3.3 <i>Hoe wordt het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector in het buitenland gewaarborgd?</i>	36
3.3.1 <i>Verenigd Koninkrijk</i>	36
3.3.2 <i>Zweden</i>	37
3.3.3 <i>Verenigde Staten</i>	38

3.3.4 Nieuw-Zeeland.....	39
4.0 Discussie.....	40
4.1 Doelstelling.....	40
4.2 resultaten	40
4.2.1 Hoe is de legitimiteit van de hippische sector in het buitenland georganiseerd	40
4.2.2 Op welke manier wordt de geloofwaardigheid van de hippische sector op het gebied van het paardenwelzijn in het buitenland gewaarborgd	43
4.2.3 Hoe wordt het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector in het buitenland gewaarborgd	45
4.3 Kritische reflectie	46
4.3.1 Het proces	46
4.3.2 De methode.....	47
5.0 Conclusie en aanbevelingen	48
5.1 Hoe is de legitimiteit van de hippische sector in het buitenland georganiseerd	48
5.2 Op welke manier wordt de geloofwaardigheid van de hippische sector op het gebied van paardenwelzijn in het buitenland gewaarborgd	48
5.3 Hoe wordt het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector in het buitenland gewaarborgd ..	49
5.4 Hoe is in het buitenland het waarborgen van het paardenwelzijn georganiseerd.....	49
5.5 Aanbevelingen	50
Bibliografie.....	51
Bijlage I Interview vragen.....	54
Bijlage II Interview Zweden	55
Bijlage III Interview Verenigde Staten	60
Bijlage IV interview Verenigd Koninkrijk	66
Bijlage V Interview Nieuw-Zeeland	77

SAMENVATTING

Dit afstudeerwerkstuk is een onderzoek naar hoe het waarborgen van het paardenwelzijn in het buitenland georganiseerd is en hoe zij hierbij de theorie van social license to operate toepassen. De aanleiding van dit onderzoek is de groeiende maatschappelijke discussie rondom het paardenwelzijn en het gevaar lopen van het bestaansrecht van de hippische sector in Nederland. De doelstelling van dit onderzoek is om de situatie rondom het organiseren van het paardenwelzijn in het buitenland in kaart te brengen en hiermee de hippische sector in Nederland en de Nederlandse overheid van voorbeelden en inspiratie te voorzien over hoe zij het paardenwelzijn kunnen organiseren en de theorie van social license to operate hierbij toe kunnen passen om zo het bestaansrecht van de hippische sector in Nederland te behouden.

Voor de uitvoering van dit onderzoek is gekozen voor een kwalitatieve onderzoeksmethode waarbij interviews worden afgenomen met de hoofdorganisatie op het gebied van het organiseren van het paardenwelzijn in het desbetreffende land. Deze methode is gekozen om de kwaliteit en betrouwbaarheid van de resultaten te kunnen waarborgen. In dit onderzoek zijn de situaties in de volgende vier landen onderzocht: het Verenigd Koninkrijk, Zweden, de Verenigde Staten en Nieuw-Zeeland.

Uit dit onderzoek is gebleken dat in alle landen de drie pijlers van social license to operate naar voren komen bij het organiseren van het paardenwelzijn, deze drie pijlers zijn: legitimiteit, geloofwaardigheid en vertrouwen. De onderzochte landen geven invulling aan de pijler legitimiteit door geldende wet- en regelgeving voor de hippische sector, de invulling van de hoofdorganisatie in het desbetreffende land en de rol die de overheid speelt binnen de hippische sector in het desbetreffende land. Aan de pijler geloofwaardigheid geven zij invulling door middel van handhaving, sancties en advies gevende organisaties. De pijler vertrouwen is onderzocht door te vragen naar de kernwaarden die de hoofdorganisaties hierbij aangeven belangrijk te vinden.

De conclusie van dit onderzoek is dat er in alle landen overkoepelende wetgeving aanwezig is voor dieren in het algemeen gevolgd door specifieke wetgeving voor de hippische sector. Daarnaast staan de hoofdorganisaties op het gebied van het paardenwelzijn in de onderzochte landen allemaal direct of indirect in relatie tot de overheid. De overheid in de onderzochte landen is voor het grootste gedeelte van mening dat de hippische sector zichzelf zo goed mogelijk moet reguleren. Daarnaast komt uit dit onderzoek dat er uitdagingen zijn op het gebied van het handhaven van het paardenwelzijn en het ervoor zorgen dat de paardenhouder beschikt over de juiste kennis op het gebied van paardenwelzijn en de natuurlijke behoeften van het paard. De conclusie bij het behouden van vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector is dat een transparante houding van de hippische sector hier een grote rol in speelt.

Als vervolg op dit onderzoek zou er een soort zelfde onderzoek voor de hippische sector in Nederland uitgevoerd kunnen worden waarbij ook gekeken wordt of er behoefte is om de organisatie van het paardenwelzijn nieuwe invulling te geven. Daarnaast zou als verdieping op dit onderzoek nog een onderzoek uitgevoerd kunnen worden naar hoe het gesteld is met het vertrouwen of maatschappelijk draagvlak van de samenleving in de hippische sector in de onderzochte landen.

SUMMARY

This thesis is an investigation into how the guarantee of horse welfare abroad is organized and how they apply the theory of social license to operate. The reason for this research is the growing social discussion about horse welfare and the danger to the right to exist for the equine sector in the Netherlands. This research aims to map the situation surrounding the organization of horse welfare abroad and to provide the equine sector in the Netherlands and the Dutch government with examples and inspiration about how they can organize horse welfare and be able to apply the social license to operate in order to preserve the equine sector's right to exist in the Netherlands.

A qualitative research method was chosen for the implementation of this research, in which interviews are conducted with the main organization in the field of organizing horse welfare in the country concerned. This method was chosen to guarantee the quality and reliability of the results. This study examined the situations in the following four countries: The United Kingdom, Sweden, the United States and New Zealand.

This research has shown that in all countries the three pillars of social license to operate emerge when organizing horse welfare, these three pillars are: legitimacy, credibility and trust. The countries examined give substance to the pillar of legitimacy through applicable laws and regulations for the equine sector, the interpretation of the main organization in the country concerned and the role that the government plays within the equine sector in the country concerned. They give substance to the credibility pillar by means of enforcement, sanctions and organizations that provide advice. The trust pillar was investigated by asking about the core values that the main organizations indicate that they consider important.

The conclusion of this study is that in all countries there is overarching legislation for animals in general followed by specific legislation for the equine sector. In addition, the main organizations in the field of horse welfare in the countries interviewed all have a direct or indirect relationship with the government. The government in the countries researched generally believes that the equine sector should regulate itself as good as possible. In addition, this research shows that there are challenges in enforcing horse welfare and ensuring that the horse owner has the right knowledge in the field of horse welfare and the natural needs of the horse. The conclusion in maintaining society's trust in the equine sector is that a transparent attitude of the equine sector plays a major role in this.

As a follow-up to this research, a similar research could be carried out for the equine sector in the Netherlands, which also includes whether there is a need to redesign the organization of horse welfare. In addition, as an in-depth study of this research, another study could be conducted into the state of trust or social support of society in the equine sector in the countries studied.

AFKORTINGEN

Hieronder een op alfabetische volgorde gegeven overzicht van de afkortingen van organisaties die aan bod komen in dit onderzoeksrapport.

Afkorting	Betekenis
AAEP	American Association of Equine Practitioners
AHC	American Horse Council Foundation
AHIC	Australian Horse Industry Council
ASPCA	American Society for the Prevention of Cruelty to Animals
ATG	Swedish Horseracing Totalisator Board
AVMA	American Veterinary Medical Association
EWDC	Equine Welfare Data Collective
GvGP	Gids voor Goede Praktijken
FN	Deutsche Reiterliche Vereinigung
FNHO	Federatie van Nederlandse Hippische Ondernemers
HNS	Swedish Horse Industry Foundation
LRF	Federation of Swedish Farmers
LTO	Land- en Tuinbouw Organisatie
MPI	Minister for Primary Industries
NACA	National Animal Control Association
NAWAC	National Animal Welfare Advisory Committee
NEWC	National Equine Welfare Council
NVWA	Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit
NZEHA	New Zealand Equine Health Association
RSPCA	Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals
SPCA	The Society for the Prevention of Cruelty to Animals Incorporated
SRP	Sectorraad Paarden
UHC	United Horse Coalition

1.0 INLEIDING

Al sinds eeuwen speelt het paard een belangrijke rol in de maatschappij, waar dat begon met het paard als middel van vervoer, vervolgde dit met het paard dat dienstdeed in het leger en daarna als onmisbaar middel in de agrarische sector. Dit volgde zich op met paarden die steeds meer ingezet werden voor de sport. Hedendaags zijn paarden door de mechanisatie en het verdwijnen van paarden uit het leger niet meer nodig voor deze activiteiten en wordt het paard voornamelijk nog gebruikt voor sport en hobby, wat gevolgen heeft voor de manier waarop de maatschappij naar het paard kijkt. In onze hedendaagse welvarende Westerse samenleving worden onze eisen aan dierenwelzijn steeds hoger met het gevolg dat de hippische sector onder een vergrootglas is komen te liggen (KNHS, 2018).

Het dierenwelzijn, waaronder dus ook het paardenwelzijn, is anno 2022 regelmatig het onderwerp van de maatschappelijke discussie en dit is dan ook een belangrijk actiepunt van hippische organisaties (Sectorraad Paarden, 2022). Ook de vraag of de hippische sector zoals wij deze nu kennen wel toekomstbestendig is wordt een steeds relevantere vraag als we kijken naar de toenemende weerstand van dierenactivisten tegen de sector en het afnemende draagvlak vanuit de maatschappij voor de hippische sector (Bruijn, 2021).

Een voorbeeld van een gebeurtenis uit 2019 dat groot in de media is gekomen en een maatschappelijke discussie over het paardenwelzijn heeft aangewakkerd is de verstoring van het Europees kampioenschap springen door twee activisten dat plaatsvond in Rotterdam. Twee schaars geklede activisten renden tijdens de finaleronde van springruiter Marc Houtzager tussen het parcours door met teksten op hun lichaam als 'Stop horse slavery' en 'EK abuse'. Volgens de Koninklijke Nederlandse Hippische sportfederatie, de KNHS, was de actie van de activisten onverantwoord en getuigd het uitvoeren van deze actie van weinig kennis van paarden en de hippische sector (Veurtjes & Oomen, 2019).

Naast activisten die de maatschappelijke discussie aanwakkeren zijn er ook gebeurtenissen binnen de hippische sector, zowel nationaal als internationaal, die ervoor zorgen dat het paardenwelzijn niet gewaarborgd wordt. Een voorbeeld hiervan is de aanklacht die is ingediend tegen Kristina Ankerhold van de staatsstoeterij in Warendorf. Het gaat hier om een incident waarbij de stalmeester Kristina Ankerhold twee hengsten niet op correcte wijze getraind zou hebben en dit is op video vastgelegd. Naar aanleiding van dit incident heeft de Duitse Hippische Federatie (FN) een aanklacht tegen de Duitse vrouw ingediend omdat zij volgens hen in overtreding zou zijn van de wet op het dierenwelzijn (Korving, 2021). Dat de Duitse organisatie FN een aanklacht heeft ingediend tegen een ruiter geeft weer dat Duitsland het paardenwelzijn zeer serieus neemt en op deze manier probeert te waarborgen.

Maatschappelijk draagvlak kan gecreëerd en behouden worden door middel van 'social license to operate', wat dit precies inhoudt en hoe dit in zijn werk gaat wordt later in het theoretisch kader toegelicht. Begin 2020 is er in het Verenigd Koninkrijk een onderzoek gedaan naar paardenwelzijn en social license to operate, in dit onderzoek werd aangegeven dat social license to operate de sleutel is tot het behouden van de cultuur, sport en het bedrijfsleven van de hippische sector.

De aanleiding van het doen van dit onderzoek is de toenemende maatschappelijke discussie op het gebied van paardenwelzijn in de hippische sector in Nederland en het gevaar lopen van de toekomst en het bestaansrecht van de hippische sector in Nederland. Om te onderzoeken of de theorie van social license to operate de sleutel kan zijn tot een toekomstbestendige hippische sector in Nederland zal gekeken worden naar of en hoe deze theorie in het buitenland toegepast wordt op het gebied van het organiseren van het paardenwelzijn.

Dit onderzoek is relevant voor de hippische sector in Nederland omdat zij op organisatieniveau informatie krijgen over het organiseren van het paardenwelzijn op een manier dat het maatschappelijk draagvlak behouden wordt en de hippische sector in Nederland toekomstbestendig gemaakt zou kunnen worden. Zij kunnen voorbeelden en inspiratie halen uit de in dit onderzoek beschreven situaties in het buitenland. Daarnaast is dit onderzoek ook relevant voor de Nederlandse overheid aangezien zij informatie uit dit onderzoek kunnen halen over geldende wet- en regelgeving op het gebied van paardenwelzijn in het buitenland wat bij kan dragen aan het toekomstbestendig maken van de hippische sector in Nederland.

Door middel van het geven van achtergrondinformatie over weerstand tegen de hippische sector, de huidige situatie van het paardenwelzijn van hippische sector in Nederland, de theorie van creëren en behouden van maatschappelijk draagvlak en het schetsen van de situatie in zes belangrijke paardenlanden zal het onderwerp van dit onderzoek verder toegelicht worden.

De landen waar de situatie op het gebied van de organisatie van het paardenwelzijn in de hippische sector onderzocht zal worden in het theoretisch kader zijn Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, de Verenigde Staten, Australië en Nieuw-Zeeland. Deze landen zijn gekozen op een aantal criteria dit zijn: Wet- en regelgeving, ontwikkeling en organisatie van het paardenwelzijn, grootte van de hippische sector en grootte van de paardensport.

1.1 HIPPISCHE SECTOR IN NEDERLAND

Nederland telde in 2015 ruim 500.000 ruiters en 450.000 paarden, van deze 450.000 paarden in Nederland waren er ruim 270.000 in particulier bezit. 200.000 mensen in Nederland waren lid van de Koninklijke Nederlandse Hippische Sportvereniging en van deze 200.000 leden waren er 50.000 wedstrijdruiters. Het percentage ruiters dat in Nederland puur voor zijn plezier rijdt was in 2015 70 procent. In Nederland waren er 3.000 ruiterssportcentra en rijverenigingen die in totaal per jaar 7.300 evenementen organiseerde. De hippische sector telde meer dan 10.000 paarden(sport)bedrijven en volgens het Centraal Bureau van Statistiek was de hippische sector jaarlijks goed voor 1,5 tot 2 miljard euro omzet in 2015. Deze kengetallen van de hippische sector stammen uit 2015, er moet dus in gedachten gehouden worden dat deze cijfers de afgelopen jaren veranderd kunnen zijn (KNHS, 2015).

De definitie van de hippische sector kan omschreven worden als “een groep van deelnemers aan het gehele op paarden betrekking hebbende proces” (Encyclo, 2020). De hippische sector zoals wij deze in de huidige vorm kennen is in 2007 ontstaan op het moment dat de Sectorraad Paarden door de overheid werd erkend als vertegenwoordiger van de sector, voor 2007 kreeg de overheid informatie over de hippische sector van verschillende partijen, maar er was geen centraal aanspreekpunt. De overheid kan enkel invloed uitoefenen op de hippische sector via de wetgeving op het gebied van welzijn, registratie en onderwijs (Meulen, 2017).

De hippische sector in Nederland wordt voor het grootste gedeelte gefinancierd door partijen vanuit de sector zelf, dit is een verschil met andere landen zoals Engeland en Zweden waar de overheid de sector financiert door middel van subsidies. Deze subsidies zorgen er dan ook voor dat zij dit als middel kunnen gebruiken om invloed uit te oefenen op de hippische sector (Crossman, 2010).

Houders van paarden in Nederland moeten zich houden aan de ‘wet dieren’ en ‘het besluit houders van dieren’, bij het overtreden van deze wet of het besluit kan de paardenhouder, afhankelijk van de ernst van de overtreding, een schriftelijke waarschuwing of een bestuurlijke boete krijgen (NVWA, sd). De Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit, de dierenpolitie en de Landelijke Inspectiedienst

Dierenbescherming zijn organen die bevoegd zijn om te handhaven op het gebied van de wet- en regelgeving op het omtrent paardenwelzijn (Paardenarts, 2020).

Begin 2011 heeft toenmalig staatssecretaris Bleker van het ministerie Economische zaken, landbouw en Innovatie toegezegd dat de motie waarin de Sectorraad Paarden gevraagd werd om met een plan te komen om het paardenwelzijn te verbeteren is aangenomen. Als gevolg van deze motie heeft de Sectorraad Paarden 12 richtlijnen op het gebied van paardenwelzijn opgesteld en deze later uitgewerkt in de Gids Voor Goede Praktijken (GvGP), deze geldt vanaf dat moment voor een iedere die paarden houdt als de minimale norm voor het paardenwelzijn. Deze twaalf richtlijnen op het gebied van paardenwelzijn hebben betrekking op de thema's voeding, huisvesting en beweging, gezondheid, gedrag, transport en verankering (Tweede Kamer Der Staten-Generaal, 2015).

De verankering van de GvGP is niet vastgelegd bij wet, maar biedt enkel richtlijnen voor de hippische sector. De bij de SRP aangesloten organisaties en diens leden dienen zich in theorie aan de twaalf richtlijnen te houden, KNHS, FNHO, LTO en Koepel Fokkerij zijn de aangesloten organisaties (Sectorraad Paarden, 2011). Echter laten de praktijkvoorbeelden zien dat de implementatie en handhaving van deze twaalf richtlijnen nog niet voldoende op orde is, dit blijkt onder andere uit de rapportage misstanden op de manege van de organisatie Dier en Recht (Dier en Recht, 2018).

Enkele belangrijke organisaties binnen de hippische sector die een rol spelen op het gebied van paardenwelzijn zijn het Ministerie van Landbouw, de Sectorraad Paarden, de Koninklijke Nederlands Hippische Sportfederatie, de Faculteit Diergeneeskunde en de Gezondheidsdienst voor dieren. Zij vervullen een adviserende functie en stellen richtlijnen op voor het paardenwelzijn in de hippische sector. Deze richtlijnen hebben onder andere betrekking op hoe paarden in Nederland gestald, behandeld en verzorgd moeten worden (KNHS, 2015).

1.2 WEERSTAND

De hippische sector in Nederland vertegenwoordigt het laatste decennia een steeds grotere en belangrijker sociaal maatschappelijke rol in de samenleving. Zo heeft internationaal onderzoek uitgewezen dat bij de omgang tussen mens en paard mentale, sociale en maatschappelijke vaardigheden van de mensen worden gevraagd die later in het leven zeer goed van pas kunnen komen. Door de omgang met het paard leert de mens consequent te zijn, helder te communiceren en het doorzettingsvermogen wordt op de proef gesteld. Ook kan paardrijden een positief therapeutisch effect hebben op mensen met een verstandelijke of fysieke beperking (KNHS, 2018).

Met deze belangrijker rol groeit ook de maatschappelijke aandacht en zichtbaarheid voor deze sector (Roest & Wielen, 2012). De toenemende aandacht voor de hippische sector brengt naast positieve aandacht ook negatieve aandacht met zich mee. Partijen buiten de hippische sector zoals Dier en Recht, Wakker dier en organisaties als de Vegan Strike Group krijgen lucht van bepaalde misstanden binnen de sector en proberen doormiddel van de opkomende sociale media trend het grote publiek te bereiken met hun opinie tegen de hippische sector (Clé, 2020).

Een voorbeeld van zo een partij is de organisatie Dier en Recht, zij noemen zichzelf de advocaat van de dieren. Op hun website hebben zij een sub pagina voor de hippische sector waar zij misstanden op het gebied van stalling, eenzaamheid, paardensport, paardenvlees en bloedboerderijen weergeven (Dier en Recht, zd). Met de campagnes die deze organisatie naar buiten brengt hebben zij een groot bereik onder een gedeelte van de maatschappij die zelf geen kennis heeft van de hippische sector en daardoor al snel een vertekend beeld krijgt van de waarheid. Het grootste gedeelte van de misstanden

die door de organisatie Dier en Recht naar buiten worden gebracht worden dan ook door de meeste mensen in de hippische sector zeker niet gesteund (Bruijn, 2021).

Naast de weerstand die bestaat vanuit de maatschappij tegen de hippische sector, zijn er binnen de sector ook zeer uiteenlopende ideeën over hoe het paardenwelzijn zo optimaal mogelijk is. Dat deze wrijving bestaat is niet meer dan logisch, er zijn meerdere voorbeelden te noemen van incidenten over onder andere verwaarlozing en mishandeling van paarden waar vrijwel de gehele hippische sector een negatieve mening over heeft, maar wanneer mensen buiten de sector hier kennis van krijgen wordt de gehele hippische sector hier verantwoordelijk voor gehouden (Palland, 2017).

Het sociale draagvlak voor de hippische sector is de afgelopen decennia een steeds belangrijker en relevanter onderwerp geworden en speelt een cruciale rol bij het voortbestaan van de gehele sector. Paardenwelzijn is een maatschappelijke zorg geworden en speelt daarbij een zeer belangrijke rol bij het behouden van maatschappelijk draagvlak (Bruijn, 2021). Hoe maatschappelijk draagvlak gedefinieerd kan worden, welke niveaus van draagvlak er zijn en hoe draagvlak gecreëerd en behouden kan worden zal hierna beschreven worden.

1.3 MAATSCHAPPELIJK DRAAGVLAK

Voor de term maatschappelijk draagvlak bestaat geen eenduidige definitie, het fenomeen maatschappelijk draagvlak wordt ook wel omschreven door termen als maatschappelijke acceptatie of -steun (Brunsting, 2015). In psychologische studies wordt draagvlak vaak omschreven als een houding: de mate waarin mensen voor- of tegenstander van een bepaalde regel of actie zijn (Lu Lui, 2020).

Ruelle en Bartels geven een andere duidelijke definitie van draagvlak waarin verschillende factoren van belang zijn bij het hebben van wel of geen draagvlak, de definitie luidt 'Draagvlak kan omschreven worden als een door belangen ingegeven evaluatie van de politieke situatie door doelgroepen van een beleid, waaraan een doelgroep actieve of passieve steun verleent of juist weerstand biedt'. Draagvlak heeft volgens hen dus betrekking op zowel steun als het ontbreken van weerstand van de maatschappij (Ruelle & Bartels, 1998).

Draagvlak kan opgedeeld worden in verschillende groepen zoals maatschappelijk draagvlak, politiek draagvlak en bestuurlijk draagvlak. In dit onderzoek komt het maatschappelijke draagvlak c.q. de maatschappelijke acceptatie van de hippische sector aan bod. In een eerder gedaan onderzoek naar de maatschappelijke acceptatie van de paardensport wordt beweerd dat het waarborgen van het paardenwelzijn de sleutel is tot het verkrijgen en behouden van maatschappelijke acceptatie. Daarnaast wordt er in dit onderzoek beweerd dat de hippische sector opener en transparanter moet communiceren naar de maatschappij over situaties in de hippische sector. Ook kennisverspreiding via sociale media over de hippische sector kan er volgens dit onderzoek aan bijdragen dat negatieve overtuigingen worden omgebogen in positieve overtuigingen en op deze manier de maatschappelijke acceptatie vergroot wordt (Nolte, 2018).

Een ander onderzoek laat zien dat naast transparantie eerlijkheid een belangrijke rol speelt bij het creëren van maatschappelijk draagvlak. In de hippische sector gaat het zowel om eerlijkheid naar het paard toe als eerlijkheid naar de maatschappij over de hippische sector (Dreijerink & Klosters, 2021). Ook effectiviteit van maatregelen wordt als een belangrijke factor gezien bij het behouden van maatschappelijk draagvlak, wanneer men ziet dat de getroffen maatregelen niet nageleefd worden en hierdoor niet effectief zijn neemt het maatschappelijke draagvlak af (Dreijerink & Klosters, 2021).

1.3.1 SOCIAL LICENSE TO OPERATE

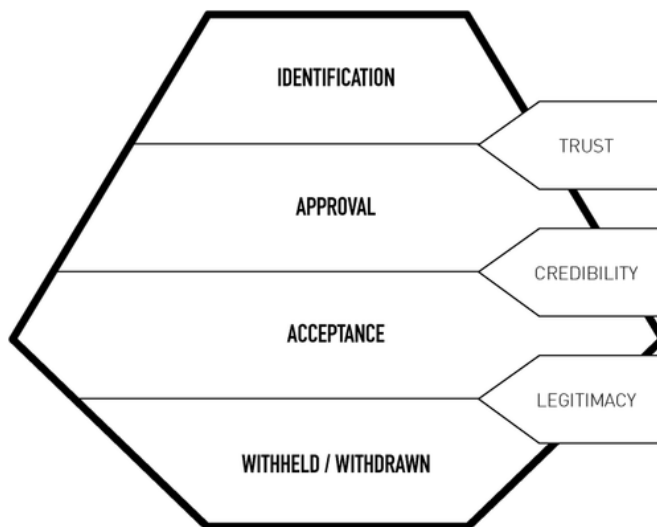
Maatschappelijk draagvlak kunnen we ook omschrijven met de term 'social license to operate', deze term wordt sinds ongeveer 1996 gebruikt om aan te duiden dat de samenleving en de belanghebbende partijen de maatregel of sector langdurig accepteren zonder enige vorm van een contract (Geert Demuijnck, 2016; Meesters et al., 2020). Volgens de definitie van Thomson en Boutilier is social license to operate opgebouwd uit de drie volgende componenten (Gehman, Lefsrud, & Fast, 2017; Slocombe & Prno, 2012):

- Vertrouwen: De bereidheid om kwetsbaar te zijn voor de acties van de ander, dit is een proces dat inzet en tijd kost om te creëren.
- Geloofwaardigheid: Het vermogen van de sector waarbij zij de samenleving waarheidsgetrouwe en duidelijke informatie verstrekken en alle gedane toezeggingen nakomen
- Legitimiteit: de mate waarin de sector zich aan de regels, de normen van de maatschappij, houdt

Deze drie componenten hebben zij later in een piramidemodel weergegeven welke te zien is in figuur 1.

Figuur 1

Piramidemodel Boutilier en Thomson 2011

Overgenomen uit *Social license to operate: Legitimacy by another name?* door Gehman, Lefsrud, & Fast, 2017. Copyright 2011, Boutilier en Thomson

Begin 2020 is er zoals eerder in dit onderzoek vermeld in het Verenigd Koninkrijk een onderzoek gedaan naar paardenwelzijn en social license to operate, in dit onderzoek werd aangegeven dat social license to operate de sleutel is tot het behouden van de cultuur, sport en het bedrijfsleven van de hippische sector. In dit onderzoek komt er een vraag naar voren vanuit de samenleving van het Verenigd Koninkrijk waar de drie pijlers van social license to operate in terug komen. De vraag luidt: 'Zou de paardensport nog wel moeten plaatsvinden in de hedendaagse samenleving (legitimiteit), heeft de sport wel genoeg publiek draagvlak om te kunnen voortbestaan (geloofwaardigheid) en als de sport doorgaat zou, zullen de organisaties zich dan ook daadwerkelijk aan de welzijnseisen voor de paarden houden? (trust)'.

In dit onderzoek is ook de vraag aan een aantal hippische organisaties gesteld of zij een structuur kunnen bedenken waarmee zij social license to operate kunnen behalen voor de hippische sector. In het antwoord dat hierop kwam werd aangegeven dat er dan eerst nog een aantal behoeftes zijn voordat een dergelijke structuur uitgewerkt zou kunnen worden, deze behoeftes zijn het uitleggen van de voordelen aan deelnemers, het aanmoedigen van stakeholders om op organisatieniveau de paardensport beter te positioneren op het gebied van dierenwelzijn en het creëren van mogelijkheden om het gesprek aan te gaan met partijen die een verschillende kijk hebben op het gebied van paardenwelzijn (Fiedler. J et al.,2020).

Hierna wordt, per te onderzoeken land, een korte beschrijving gegeven van de hippische sector en het hoofdorgaan op het gebied van het organiseren van het paardenwelzijn, in het praktijkonderzoek wordt verder ingegaan op de structuur en inhoud van deze organisaties.

1.4 SITUATIE BUITENLAND

In dit hoofdstuk wordt per te onderzoeken land een aantal kengetallen van de hippische sector in het desbetreffende land gegeven. Ook wordt per land beschreven welke organisatie de hoofdorganisatie is op het gebied van paardenwelzijn in de hippische sector. De landen die hieronder beschreven worden zijn Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, de Verenigde Staten, Australië en Nieuw-Zeeland. Twee van deze landen, het Verenigd Koninkrijk en Zweden, kwamen uit de test van de organisatie World Animal Protection naar voren als de beste landen op het gebied van dierenwelzijn (World Animal Protection, 2020).

De aanwezigheid van draagvlak voor de hippische sector in de te onderzoeken landen is niet bekend vanuit de theorie, dit zal doormiddel van de interviews in het onderzoek naar voren komen. Ook wat de precieze situatie in rondom het welzijn in de desbetreffende landen zal in het praktijkonderzoek naar voren komen.

1.4.1 DUITSLAND

Volgens een onderzoek van de IPSOS in 2019 zijn er in Duitsland 2,32 miljoen ruiters waaronder 840.000 regelmatig actieve ruiters, 1,48 miljoen gelegenhedsruiters en 700.000 personen die graag paard willen rijden of de paardensport weer willen betreden. Daarnaast zijn er ongeveer 600.000 huishoudens in Duitsland die paarden bezitten en 920.000 huishoudens die deelnemen aan paardrijden. Volgens dit onderzoek ligt het aantal paarden rond de 1,3 miljoen waarvan bijna een derde privé wordt gestald, 45 procent van het aantal paarden wordt bij een pensionstal gestald en het overige deel wordt gestald bij boerderijen of maneges zonder rijhal. De hippische sector in Duitsland had in 2019 een geschatte waarde van 6,7 miljard euro (Deutsche Reiterliche Vereinigung, 2019).

De toezichthouder van de hippische sector in Duitsland is de FN, de Federation Equestre Nationale, in Duitsland ook wel bekend als de “Deutsche Reiterliche Vereinigung”. De FN is verantwoordelijk voor alles wat direct of indirect iets met paarden te maken heeft zoals fokkerij, houderij, harnachement, training en het gebruik door mensen. Daarnaast hebben zij ook een ontwikkelende en coördinerende rol binnen de hippische sector en zijn zij beschikbaar voor vraagstukken over het handelen van ruiters, menners, fokkers, paardeneigenaren en organisatoren van evenementen en verenigingen. Naast de toezichthoudende rol dragen zij ook bij aan de kennisverbreding van de hippische sector zo organiseren zij diverse seminars over verschillende onderwerpen (BMS Audio, 2017).

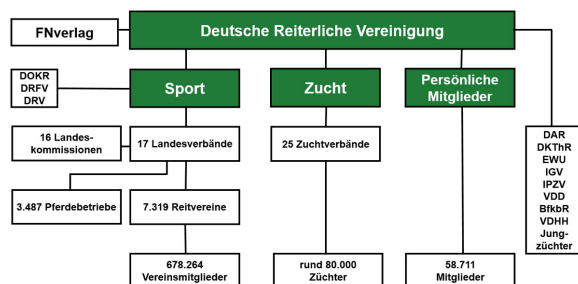
De Duitse hippische federatie bestaat uit 17 staatsverenigingen, 25 fokverenigingen, 58.711 persoonlijke leden en 9 aangesloten organisaties. De FN behartigt de belangen van 3.487 aangesloten

paardenbedrijven en 7.319 maneges met een totaal van 678.264 clubleden en ruim 80.000 fokkers. Het doel van de FN zoals beschreven in de statuten is het bevorderen van de hippische sport, -fokkerij, het paardenwelzijn, landschapsbehoud en milieubescherming. Het bestuur van de FN bestaat uit de voorzitter en de secretaris-generaal welke het bedrijf fulltime runt, daarnaast hebben zij een onafhankelijke ombudsman en een officier voor 'good governance' welke meldingen van plichtsverzuim door het bestuur ontvangen en onderzoeken. In figuur 2 is de organisatiestructuur van de FN te zien (Deutsche Reiterliche Vereinigung, 2021).

Figuur 2

Organisatiestructuur van de FN

ORGANISATIONSSTRUKTUR DER FN

Overgenomen van FN, *Organisationsstruktur Der FN*. Copyright FN

De FN stelt uniforme richtlijnen en regelingen op zoals een opleidings- en examenreglement (APO), een prestatiekeuringsreglement (LPO), een wedstrijdreglement (WBO) en een fokkerijverenigingsreglement (ZVO) (Deutsche Reiterliche Vereinigung, 2021).

1.4.2 VERENIGD KONINKRIJK

In het Verenigd Koninkrijk zijn 27 miljoen mensen geïnteresseerd in de hippische sector, er zijn 3 miljoen ruiters die minstens één keer gereden hebben in de afgelopen 12 maanden voor het onderzoek, 1,8 miljoen ruiters behoren tot de actieve ruiters. Er zijn 374.000 huishoudens die een paard bezitten en er zijn ongeveer 847.000 paarden in het Verenigd Koninkrijk. De economische waarde van de hippische sector in het Verenigd Koninkrijk wordt in 2019 geschat op 4,7 biljoen Britse Pond wat omgerekend ongeveer 5,6 biljoen euro is (BETA, 2019).

Uit het onderzoek van World Animal Protection kwam het Verenigd Koninkrijk naar voren als een van de beste landen op het gebied van dierenwelzijn, dit heeft met name te maken met de betrokkenheid van de overheid bij het dierenwelzijn en het voldoen aan de welzijnsstandaarden die de World Animal Protection voorschrijft. De welzijnsstandaarden die de World Animal Protection voorschrijft hebben onder andere betrekking op transport, slachten, productiesystemen (veesector), straathondenpopulatie controle, het gebruik van dieren in onderzoek en voor educatie en werkende paardachtigen (World Animal Protection, 2020).

'The National Equine Welfare Council', afgekort als NEWC, is sinds 1977 het nationaal erkende en gerespecteerde orgaan op het gebied van paardenwelzijn in het Verenigd Koninkrijk. De missie van deze organisatie is om het welzijn van paarden, pony's, ezels en muil dieren te waarborgen waardoor iedereen die in contact is met een van deze dieren het welzijn als de hoogste prioriteit ziet. Daarnaast

dragen zij bij aan het attent maken van de mensen op het paardenwelzijn en dragen zij bij aan de ontwikkeling van de internationale paardenwelzijn standaarden. De hoofdactiviteiten van de NEWC zijn het stroomlijnen van onderwijs, regelgeving en handavingsinitiatieven om de doelstelling van het continue verbeteren van het paardenwelzijn te bereiken (NEWC, zd).

De NEWC heeft een zeer breed netwerk met meer dan 70 leden in het verenigd koninkrijk waaronder grote organisaties uit de primaire hippische- en veterinaire hippische sector en liefdadigheidsinstellingen voor paarden. De dagelijkse leiding van de NEWC ligt in handen van de negen bestuursleden die ieder hun kennis op een bepaald gebied van de hippische sector in het bestuur brengen (NEWC, zd).

1.4.3 ZWEDEN

In Zweden zijn er ongeveer 500.000 duizend actieve ruiters en 500.000 mensen die regelmatig in contact komen met paarden, 200.000 mensen zijn lid van een ruitervereniging. In 2019 zijn er ongeveer 360.000 paarden in Zweden en de hippische sector in dit land heeft een geschatte waarde van 45 tot 50 biljoen Zweedse kronen wat omgerekend ongeveer 420 miljoen euro is (HNS, zd).

De hoge score die Zweden ontving tijdens het onderzoek van de World Animal Protection hadden zij te danken aan een aantal aspecten, onder andere de hoge betrokkenheid van de Zweedse overheid speelt een rol waarbij de wetgeving tegen het lijden van dieren met de hoogste score beoordeeld werd. Daarnaast werden ook de aspecten het beschermen van dieren die gebruikt worden voor onderzoek en het voldoen aan de door de World Animal Protection gestelde richtlijnen op het gebied van dierenwelzijn beoordeeld met de hoogste score (World Animal Protection, 2020).

De coördinerende organisatie van de hippische sector in Zweden is The Swedish Horse Industry Foundation (de HNS), deze organisatie is in 1992 opgericht door de ATG en LRF in opdracht van de Zweedse regering. De visie van deze organisatie is dat het paard Zweden ontwikkelt en verenigt, de focusgebieden van de HNS zijn educatie van de hippische sector, fokkerij en opfok. Daarnaast heeft de HNS algehele verantwoordelijkheid van de nationale paardencentra van Zweden (Flyinge, Strömsholm en Wången), deze centra zijn het centrale punt voor ontwikkeling en onderwijs voor de gehele Zweedse hippische sector. Daarnaast biedt de HNS een forum voor alle deelnemers binnen de Zweedse hippische sector om samen te komen en te werken aan het optimaliseren van het paardenwelzijn binnen de sector. Het bestuur van de HNS bestaat uit in totaal negen leden, deze leden worden afgevaardigd door de oprichtende organisaties van de HNS, de ATG en LRF, en de Zweedse Hippische Federatie (HNS, zd).

De HNS wordt via een overeenkomst van de Zweedse regering gefinancierd door middel van twee fondsen, de Swedish Trotting Association en de Swedish Horseracing Authority. De huidige overeenkomst voorziet de HNS van 55 miljoen Zweedse Kronen per jaar wat wordt ingezet voor onderwijsprogramma's, jeugdprogramma's, ontwikkelingsprojecten en de drie nationale paardencentra. De financiering wordt ook gebruikt voor andere projecten en initiatieven die de hippische sector en het paardenwelzijn ontwikkelen (HNS, zd).

1.4.4 VERENIGDE STATEN

Ruim 30 procent van de huishoudens in de Verenigde Staten heeft enige vorm van interesse in de hippische sector, dit zijn 38 miljoen huishoudens. In de Verenigde Staten zijn 30 miljoen actieve ruiters en in 2017 waren er ruim 7,2 miljoen paarden waarbij Texas, California en Florida de staten waren met

het hoogste aantal paarden. De economische waarde van de hippische sector in de Verenigde Staten bedroeg in 2017 122 biljoen dollar wat gelijk staat aan ruim 107 biljoen euro (American Horse Council, 2017).

De vertegenwoordiger van de hippische sector in de Verenigde Staten is de American Horse Council, de missie van deze organisatie is het pleiten voor de sociale, economische en wetgevende belangen van de Amerikaanse hippische sector. De drie pijlers binnen de organisatie zijn paardenwelzijn en -gezondheid, belangenbehartiging van de gehele sector en educatie. De AHC is de enige nationale vereniging in Amerika die de belangen van elk segment van de hippische sector vertegenwoordigt in Washington (American Horse Council, zd).

De organisatie van de AHC bestaat uit een raad van vertrouwen met daarin 14 individuen, 3 personeelsleden en 7 commissies. De leden van de commissies doen dit op vrijwillige basis, maar kunnen enkel bij de commissie aansluiten als zij een 'premium' lidmaatschap bij de AHC hebben. Sinds de oprichting van de AHC worden de opvolgers van de leden van de raad van vertrouwen door de raad zelfgekozen, organisaties die 20 duizend dollar of meer inbrengen in de AHC hebben recht op één zetel in de raad van vertrouwen. De drie personeelsleden werken wel tegen vergoeding bij de AHC (American Horse Council, zd).

1.4.5 AUSTRALIË

Over de cijfers van de hippische sector in Australië is niet veel bekend, wel is bekend dat Australië ongeveer 400.000 paardeneigenaren kent welke in totaal ruim 1 miljoen paarden bezitten. Daarnaast wordt de populatie wilde paarden in Australië geschat op 400.000 (Thompson, 2017). De economische waarde van de hippische sector in Australië in 2017 wordt geschat op 5 biljoen dollar wat omgerekend ruim 4,4 biljoen euro is (Equine Business Association, 2017).

De vertegenwoordiger van de hippische sector in Australië is de Australian Horse Industry Council, deze behartigt de belangen van de mensen in de hippische sector en het paardenwelzijn in de hippische sector van Australië. De AHIC is samengesteld uit een verzameling van stamboekverenigingen, wedstrijdverenigingen, dienstverleners en staatsraden. Het gemeenschappelijk doel van de organisatie is het bewustzijn van de hippische gemeenschap te vergroten bij zowel de overheid als de samenleving. Enkele hoofdactiviteiten van de AHIC zijn het creëren van bewustzijn op het gebied van 'social license' bij de hippische organisaties in Australië, verbeteren van de veiligheid rondom hippische activiteiten en het creëren van paardenwelzijnsnormen voor wedstrijden en evenementen (Australian Horse Industry Council, zd).

De AHIC bestaat door de vrijwillige diensten van gekozen bestuurders en de expertise van individuen die bijdragen aan de subcommissies. De financiële steun voor de AHIC wordt verkregen uit abonnementen van verenigingen en particulieren. Het bestuur van de AHIC bestaat uit 10 vrijwillige leden, daarnaast is er een adviesgroep samengesteld van leden van de AHIC welke twee tot vier keer per jaar samenkomen om te discussiëren over actuele zaken binnen de hippische sector in Australië. De adviesgroep representeert in totaal ongeveer 200.000 individuele paardenhouders in Australië (Australian Horse Industry Council, zd).

1.4.6 NIEUW-ZEELAND

Het aantal paarden in Nieuw-Zeeland is in 2012 geschat op 120.000, van dit aantal paarden worden er 80.000 gebruikt voor sportdoeleinden. 2,6 procent van de bevolking van Nieuw-Zeeland zijn ruiters.

Daarnaast is de economische waarde van de hippische sector in Nieuw-Zeeland in 2012 geschat op 1 biljoen dollar wat overeenkomt met ruim 880.000 euro (Matheson & Akoorie, 2012).

In 1998 is de 'New Zealand Equine Health Association' opgericht als reactie op de verandering in de dieren- en bio veiligheidswet. De New Zealand Equine Health Association, ook wel bekend als de NZEHA vertegenwoordigt alle hippische organisaties die te maken hebben met de paardengezondheid, het paardenwelzijn en de paardenziektes. Alle landelijk erkende paardenorganisaties kunnen lid worden van de NZEHA. De NZEHA wordt beheerd door een commissie die bestaat uit leden van alle diverse soorten hippische instanties om zo een goed beeld te kunnen geven van de gehele sector tijdens overleg met de overheid. Daarnaast is er een voorzitter die de raad van bestuur leidt (New Zealand Equine Health Association, zd).

Er zijn in Nieuw-Zeeland door de hippische sector zelf welzijnsnormen opgesteld op het gebied van paardenwelzijn die aansluiten bij de nationale normen die zijn vastgesteld door het ministerie voor primaire industrieën (New Zealand Equine Health Association, zd).

1.5 KNOWLEDGE GAP

De bestaande weerstand die zowel vanuit de hippische sector in Nederland als van buiten de sector aanwezig is vormt een directe bedreiging voor het bestaansrecht van de gehele hippische sector. Om ervoor te zorgen dat deze weerstand zal afnemen en de hippische sector toekomstbestendig gemaakt kan worden zal gekeken moeten worden naar de theorie van creëren en behouden van maatschappelijk draagvlak.

Vanuit de theorie is bekend hoe social license to operate de sleutel kan zijn naar maatschappelijk draagvlak, ook is bekend welke hoofdorganen er in het buitenland zijn op het gebied van het organiseren van het paardenwelzijn in de hippische sector. Echter is niet bekend hoe de precieze structuur van deze organisaties in elkaar zitten waardoor deze organisatie succes behalen, maar ook of en hoe deze organisaties social license to operate toepassen om het draagvlak voor de hippische sector te behouden is niet bekend.

Goede afbakening is belangrijk om te voorkomen dat het afstudeerwerkstuk te breed wordt of te oppervlakkig blijft. De landen waar dit onderzoek zich op richt zijn enkel de landen het Verenigd Koninkrijk, Zweden, de Verenigde staten en Nieuw Zeeland. Bij het houden van de interviews en het verzamelen van de informatie om de deel- en hoofdvragen te kunnen beantwoorden wordt de informatie enkel bij de hoofdorganisatie op het gebied van paardenwelzijn in het desbetreffende land vandaan gehaald om de betrouwbaarheid en kwaliteit te kunnen waarborgen. In dit afstudeerwerkstuk zal niet inhoudelijk ingegaan worden op het paardenwelzijn zelf en hoe Nederland het paardenwelzijn in de hippische sector kan verbeteren, maar echt op het organiseren van het paardenwelzijn door middel van overkoepelende organisaties.

1.6 DOELSTELLING

De doelstelling van dit onderzoek is dan ook om in kaart te brengen hoe het paardenwelzijn van de hippische sector in het buitenland georganiseerd is en op welke manier zij de theorie van social license to operate toepassen om het bestaansrecht van de hippische sector te kunnen garanderen.

Een te verwachten uitkomst is dat ze dit doen door middel van de drie pijlers van social license to operate toe te passen, echter hoe ze dit precies inzetten zal door middel van de deelvragen beantwoord worden.

Het eindproduct zal een afstudeerwerkstuk zijn waarin duidelijk naar voren komt of en hoe de theorie van social license to operate toegepast wordt in de beschreven landen.

1.7 ONDERZOEKSVRAGEN

De hoofdvraag die in dit onderzoek centraal staat is “Hoe is in het buitenland het waarborgen van het paardenwelzijn georganiseerd”. Deze hoofdvraag zal ondersteund worden door de volgende deelvragen die gebaseerd zijn op de drie pijlers van social license to operate:

1. Hoe is de legitimiteit van de hippische sector in het buitenland georganiseerd
2. Op welke manier wordt de geloofwaardigheid van de hippische sector op het gebied van paardenwelzijn in het buitenland gewaarborgd
3. Hoe wordt het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector in het buitenland gewaarborgd

Hoe bovenstaande deelvragen zullen worden onderzocht zal in het volgende hoofdstuk ‘materiaal en methode’ beschreven worden. Op basis van de resultaten die uit bovenstaande deelvragen naar voren zullen komen wordt in de conclusie beschreven wat de hippische sector in Nederland kan leren van de situatie in het buitenland om in de toekomst het paardenwelzijn op een betere manier te kunnen organiseren en de hippische sector daardoor toekomstbestendig te kunnen maken.

2.0 MATERIAAL EN METHODE

Dit onderzoek is een verkennend onderzoek geweest op het gebied van de organisatie van paardenwelzijn in de vier relevante landen op het gebied van dit thema. In dit onderzoek is de kwalitatieve onderzoeksmethode toegepast, waarbij interviews zijn afgenomen met de belangrijkste partij(en) op het gebied van paardenwelzijn in de desbetreffende landen. Later in dit hoofdstuk is kort aangegeven welke onderzoeksmethode toegepast is, wie de geïnterviewde personen zijn en tot welke organisatie zij behoren.

2.1 ONDERZOEKSMETHODE

De hoofdvraag van dit onderzoek luidde als volgt:

“Hoe is in het buitenland het waarborgen van het paardenwelzijn georganiseerd”

Het beantwoorden van deze hoofdvraag is gedaan door middel van het onderzoeken van een aantal deelvragen, hieronder is de gebruikte onderzoeksmethode per deelvraag beschreven.

Hoe is de legitimiteit van de hippische sector in het buitenland georganiseerd?

Type onderzoek: kwalitatief onderzoek en ondersteunende informatie van de organisaties

In het theoretisch kader is een begin geschetst van hoe het paardenwelzijn in het buitenland is georganiseerd, tijdens het onderzoeken van deze deelvraag is dieper ingegaan op deze situatie. De thema's die bij deze deelvraag aan bod zijn gekomen zijn:

- Wet- en regelgeving op het gebied van paardenwelzijn in het desbetreffende land; is deze aanwezig of is er enkel overkoepelende wet- en regelgeving voor dieren in het algemeen.
- Financiering van de verantwoordelijke organisaties op het gebied van het paardenwelzijn per land; hoe zijn deze organisaties gefinancierd
- De rol die de overheid speelt bij het organiseren van het paardenwelzijn in het desbetreffende land; bijvoorbeeld op het gebied van wetgeving of financiering

Deze thema's zijn onderzocht door middel van een combinatie van ondersteunende informatie van de organisaties en interviews met het hoofdorgaan op het gebied van paardenwelzijn in het desbetreffende land.

Op welke manier wordt de geloofwaardigheid van de hippische sector op het gebied van paardenwelzijn in het buitenland gewaarborgd?

Type onderzoek: kwalitatief onderzoek

Zoals in het theoretisch kader beschreven is wordt geloofwaardigheid bereikt door het vermogen van de sector om de samenleving waarheidsgetrouwe en duidelijke informatie verstrekken en alle gedane toezegging na te komen. Om de geloofwaardigheid van de hippische sector in de desbetreffende landen te onderzoeken zijn er interviews gehouden met het hoofdorgaan op het gebied van paardenwelzijn in het desbetreffende land. Hierbij is onderzocht welke organisaties in het desbetreffende land aanwezig zijn die adviseren en handhaven op het gebied van paardenwelzijn.

Hoe wordt het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector in het buitenland gewaarborgd?

Type onderzoek: kwalitatief onderzoek

Hoe het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector gewaarborgd wordt in het buitenland is cruciale informatie om de conclusie van dit onderzoek te geven. Vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector in het buitenland is onderzocht door middel van interviews met het hoofdorgaan op het gebied van het paardenwelzijn in het desbetreffende land.

2.2 ONLINE INFORMATIE

Online zijn diverse documenten te vinden op het gebied van wet- en regelgeving wat het dierenwelzijn in de betreffende landen, echter is de specifieke wet- en regelgeving op het gebied van paardenwelzijn in de desbetreffende landen online niet volledig te vinden. De algemene wet- en regelgeving op het gebied van dierenwelzijn waar de hippische sector onder valt is onderzocht door middel van online informatie, de vierdieping van dit thema is door middel van de interviews onderzocht.

2.3 TE INTERVIEWEN PERSONEN

Om dit onderzoek van kwalitatief goede en betrouwbare informatie te voorzien is de informatie van het onderzoek bij de vertegenwoordigende organisatie op het gebied van paardenwelzijn in het desbetreffende land vandaan gehaald. Dit is zoals hierboven beschreven grotendeels gedaan doormiddel van interviews. In tabel 1 is een overzicht gegeven van de geïnterviewde instanties en personen per land. In bijlage I van dit document zijn de interviewvragen te vinden.

Tabel 1

Geïnterviewde personen

Land	Organisatie	Persoon	Functie
Verenigd Koninkrijk	National Equine Welfare Council (NEWC)	Nicolas De Brauwere	Voorzitter van NEWC
Zweden	Swedish Horse Industry Foundation (HNS)	Karolina Lagerlund	CEO van de HNS
Verenigde Staten	American Horse Council Foundation (AHC)	Julie Broadway Ashley Harkins Emily Stearns	Voorzitter van de werknemers van de AHC Directeur UHC Projectmanager bij EWDC
Nieuw-Zeeland	New Zealand Equine Health Association (NZEHA)	Ivan Bridge Patricia v Pearce Martin Burns Gwyneth Verkerk	Voorzitter van de NZEHA Secretaresse van de NZEHA Vice voorzitter van de NZEHA Voorzitter van NAWAC

2.4 HULP VAN ORGANISATIES

Dit onderzoek slaagt het beste en heeft de meest betrouwbare uitkomst op het moment dat de bovenstaande personen geïnterviewd zijn. Echter is het ook belangrijk om het risico van dit onderzoek te beperken door een reserve onderzoeksplan achter de hand te houden voor het geval dat bovenstaande organisaties niet mee wilden werken aan het onderzoek. Het idee voor dit reserveplan was om de situatie van hoe het paardenwelzijn in het buitenland georganiseerd is niet te onderzoeken door middel van interviews met bovenstaande organisaties, maar door middel van interviews met grote hippische instanties zoals sportbonden of grote hippische ondernemingen. Het in contact komen met deze organisaties is vaak makkelijker en laagdrempeliger. In contact komen met grote hippische organisaties kon door middel van de contacten van mijn buitenlandstage bij een dressuurstal in Zweden en afstudeerstage bij een internationaal paardentransportbedrijf in Nederland.

Naast het reserve onderzoeksplan is er nog een maatregel genomen om het risico van dit onderzoek te verkleinen. Er zijn in het theoretisch kader zes landen omschreven, echter worden er vier landen daadwerkelijk geïnterviewd voor hoofdstukken resultaten, discussie en conclusie. Er zijn dus in het vooronderzoek twee reservelanden meegenomen voor als het contact met bepaalde landen niet mogelijk is.

3.0 RESULTATEN

In dit hoofdstuk wordt per deelvraag besproken welke data verzameld is, onder iedere deelvraag zullen de uitkomsten van de landen apart weergegeven worden. De uitkomsten van de interviews worden samen met de ondersteunende online informatie verwerkt om een goed antwoord op de deelvragen te kunnen geven.

3.1 HOE IS DE LEGITIMITEIT VAN DE HIPPISCHE SECTOR IN HET BUITENLAND GEWAARBORGD?

De thema's die aan bod komen bij het waarborgen van de legitimiteit van de hippische sector zijn de geldende wet- en regelgeving, de financiering, de rol en organisatiestructuur van de hoofdorganisatie van de hippische sector in het desbetreffende land en de rol van de overheid binnen de hippische sector in het desbetreffende land. In dit subhoofdstuk zal per land weergegeven worden hoe bovenstaande zaken geregeld zijn.

3.1.1 VERENIGD KONINKRIJK

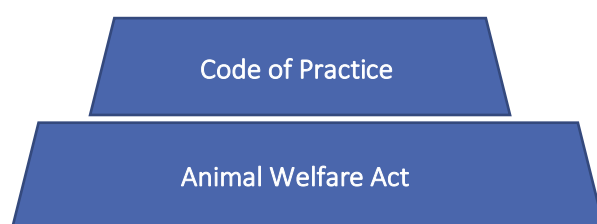
De overkoepelende wetgeving voor alle dieren in het Verenigd koninkrijk wordt de Animal Welfare Act genoemd, deze werd rond 2004 ontwikkeld en is in 2006 ingesteld voor alle dieren. Daarnaast werd ook rond dezelfde tijd de 'Code of Practice' ingesteld waarin wetgeving specifiek voor de hippische sector beschreven is, deze Code of Practice is in samenwerking met de National Equine Welfare Council (NEWC) geschreven. De Code of Practice is gebaseerd op het compendium wat een eerder door NEWC gemaakt document is, waarin richtlijnen stonden op het gebied van het paardenwelzijn. De regels in de Code of Practice zijn gebaseerd op de vijf vrijheden van Brambell, wat betekend dat erin staat dat het paard (Laan, 2017):

1. Vrij is van dorst, honger en onjuiste voeding
2. Vrij is van fysiek en thermaal ongerief
3. Vrij is van pijn, verwondingen en ziektes
4. Vrij is van angst en chronisch stress
5. Vrij is om zijn natuurlijk gedrag te vertonen.

De Code of Practice is niet zeer gedetailleerd en verteld niet aan iedereen wat elke minuut van de dag gedaan moet worden, maar zoals Nicolas de Brauwere voorzitter van NEWC zegt: "De Code of Practice is heel realistisch, het verteld je welke dingen je moet doen en niet waar je over moet dromen". Nicolas de Brauwere is ook van mening dat de afgelopen jaren verbeteringen zijn doorgevoerd in de wetgeving voor paarden en dat deze op een goed niveau is. In figuur drie is de opbouw van de wetgeving van de hippische sector in het Verenigd Koninkrijk te zien.

Figuur 3

Opbouw wetgeving Verenigd Koninkrijk

De hoofdorganisatie voor het organiseren van het paardenwelzijn in het Verenigd Koninkrijk is de National Equine Welfare Council (NEWC), zij vertegenwoordigen de rol van aanspreekpunt voor zowel mensen binnen de hippische sector als daarbuiten en ook deels voor de overheid. De kerntaken van NEWC zijn het verbeteren van het paardenwelzijn, het in gesprek gaan met de leden over het paardenwelzijn en het maken van richtlijnen op het gebied van paardenwelzijn. Zij bezoeken ook iedere organisatie die lid is van NEWC ongeveer één keer per jaar of één keer per twee jaar om te kijken of zij de richtlijnen opvolgen op het gebied van het paardenwelzijn, dit behoort ook tot de kerntaken.

NEWC is opgebouwd uit een lichaam van ongeveer 50 à 60 leden, de helft hiervan zijn organisaties die paarden houden waarvan de meeste paarden reddingcentra zijn zoals Redwings, World of Welfare, RSPCA, etc. Daarnaast zijn vrij recent ook universiteiten en hippische scholen lid geworden van NEWC. De andere helft zijn organisaties die geen paarden houden, maar wel deel uit willen maken van het gesprek zoals de British Horse Society, de British Equine Veterinary Association, etc. NEWC is een organisatie met een wettelijke status zodat de aansprakelijkheid nooit naar de leden kan gaan. Enkel leden die aan de eisen voldoen die beschreven staan in de gedragscode van NEWC kunnen lid worden. NEWC heeft een bestuur dat bestaat uit acht personen, dit zijn vrijwilligers die in dienst zijn van een organisatie die lid is van NEWC en daarnaast hebben zij een fulltime secretaresse die in loondienst is bij NEWC, zij zorgt ervoor dat dingen ook daadwerkelijk gedaan worden. De bestuursleden worden door de leden van NEWC zelfgekozen en het bestuur kan zelf eventueel leden toevoegen wanneer zij bepaalde expertise nodig hebben, deze worden dan in de eerstvolgende ledenvergadering voorgesteld.

NEWC wordt grotendeels gefinancierd door de lidmaatschappen van de leden, maar om kleine organisaties niet af te schrikken zijn de lidmaatschapskosten laag (150 pond per jaar), dit is niet genoeg om NEWC draaiende te houden en daarom krijgen ze extra geld van grote organisaties zoals Redwings, de RSPCA, de British Horse Society, etc. Zij krijgen in principe geen overheidsfinanciering, behalve de financiering die zij lange tijd geleden hebben ontvangen om te helpen met het schrijven van het compendium. In de totale financiële behoefte van NEWC en de stabiliteit van de organisatie is geen inzicht.

De overheid in het Verenigd Koninkrijk is van mening dat de hippische sector zich voor het grootste gedeelte zelf moet reguleren. Naast de Code of Practice die zij in 2006 hebben ingesteld als wetgeving voor de hippische sector spelen zij geen grote rol binnen de sector. Wel werken zij continu aan het verbeteren van de wetgeving, momenteel op het gebied van identificatie en registratie van paarden en het opzetten van een licentie zodat ieder paarden reddingcentrum gecontroleerd moet worden. Het verbeteren van de wetgeving wordt onder andere gedaan omdat NEWC het belang van de hippische sector duidelijk maakt en aan de overheid verteld wat hun belang erbij is. De overheid speelt een minimale financiële rol binnen de hippische sector in het Verenigd Koninkrijk, zij financieren alleen speciale projecten zoals het schrijven van de code of practice. In figuur vier zijn de rollen die de overheid speelt binnen de hippische sector in het Verenigd Koninkrijk weergegeven.

Figuur 4

Rollen overheid Verenigd Koninkrijk

3.1.2 ZWEDEN

In Zweden is de wet- en regelgeving op het gebied van paardenwelzijn op een zeer hoog niveau als je dit vergelijkt met de wetgeving op het gebied van paardenwelzijn binnen andere EU-landen. De wet- en regelgeving voor de hippische sector in Zweden is opgebouwd in drie lagen. De eerste laag is de algemene wetgeving op het gebied van dierenwelzijn 'The Animal Welfare Act' daarop volgt er wetgeving die nog steeds algemeen is voor alle dieren, maar hierin staan bepaalde regels voor specifieke diergroepen beschreven. Als derde laag is er wetgeving voor ieder dier specifiek, zo ook voor paarden. Deze wetgeving voor paarden zegt dat alle paarden op een manier gehouden moeten worden die de natuurlijke behoeften en het natuurlijke gedrag van het paard faciliteert en verbetert. Deze wetgeving is vrij gedetailleerd, enkele zaken die in deze paard specifieke wetgeving zijn vastgelegd is dat het gevaar voor de paarden geminimaliseerd moet worden, dat ieder paard elke dag de mogelijkheid moet hebben om in al zijn natuurlijke gangen te bewegen, de afmetingen van de indoor boxen, de hoogte en het licht in de stallen, enzovoort. In grote lijnen is deze wetgeving gebaseerd op de vijf vrijheden van Brambell. In figuur vijf is de opbouw van de wetgeving van de hippische sector in Zweden te zien.

Figuur 5

Opbouw wetgeving Zweden

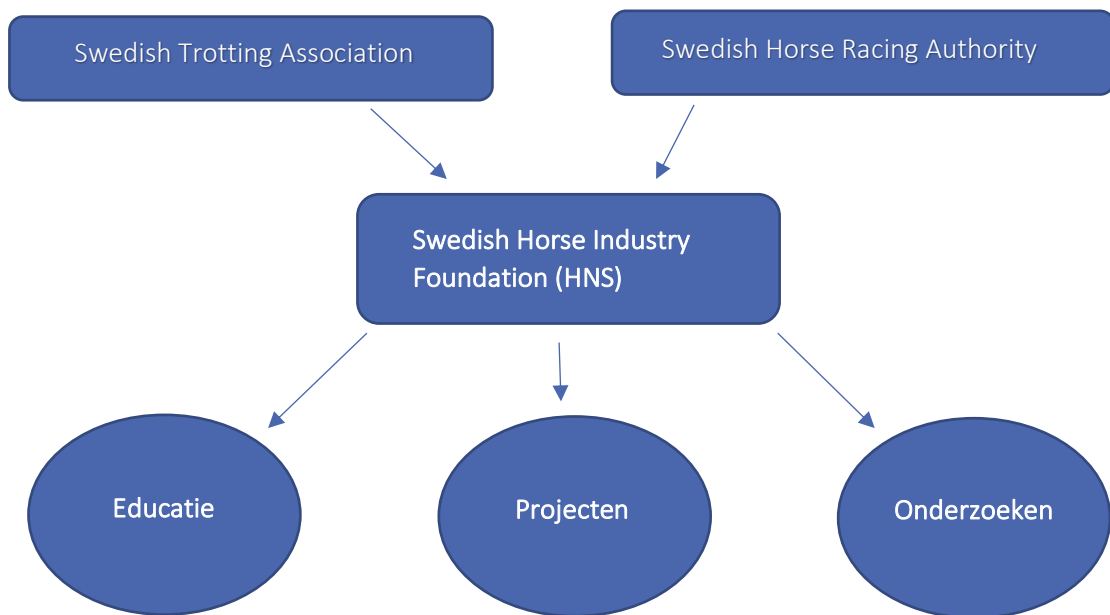

Het hoofdorgaan van de hippische sector in Zweden is zoals beschreven in het theoretisch kader de 'Swedish Horse Industry Foundation', in Zweden ook wel bekend als de HNS. De HNS werkt voor het algemeen belang van de gehele hippische sector en hun missie hierbij is het waarborgen van duurzame ontwikkeling van de gehele hippische sector in Zweden om zo een belangrijk en sterk deel van de Zweedse samenleving te worden. De HNS is een stichting en heeft daardoor geen leden waardoor zij dus geen lidmaatschapsgeld krijgen, de HNS wordt volledig gefinancierd door fondsen van de 'Swedish Trotting Association' en de 'Swedish Horse Racing Authority'. De HNS wordt dus eigenlijk gefinancierd door de gokindustrie van de dravers en paardenraces in Zweden, dit wordt gedaan door middel van een overeenkomst die de Swedish Trotting Association en de Swedish Horse Racing Authority hebben gesloten met de overheid. Met de financiering die de HNS van deze fondsen krijgt financieren zij educatie, projecten en onderzoeken binnen de hippische sector. De HNS wordt geleid door een bestuur dat bestaat uit vertegenwoordigers van de twee oprichtende organisaties en een derde organisatie: de 'Swedish Federation of Farmers', de 'Swedish Horse Racing Totalisator Board' en de 'Swedish Equestrian Federation'. Elk jaar kiest ieder van deze organisaties intern wie zij in het bestuur van de HNS willen plaatsen. De HNS vervult een belangrijke rol binnen de hippische sector

in Zweden, zij zorgen voor financiering van hippisch onderwijs en zorgen er ook voor dat hippische organisaties samengebracht worden. Daarnaast hebben zij ook een vertegenwoordigende rol richting de overheid en de politiek, de HNS zorgt ervoor dat de hippische organisaties samen komen en als één stem richting de politiek kunnen spreken. In figuur zes is schematisch weergegeven hoe de financieringsstructuur van de hippische sector in Zweden in elkaar zit.

Figuur 6

Financiering Zweden

De overheid speelt in Zweden op verschillende manieren een rol binnen de hippische sector, een hiervan is de financiering zoals hierboven genoemd. Zij financieren in principe niet zelf de hippische sector, maar zij hebben dit dus geregeld door middel van een overeenkomst met de Swedish Trotting Association en de Swedish Horse Racing Authority. Daarnaast speelt de overheid ook een rol bij de geldende wet- en regelgeving voor de hippische sector in Zweden, de opbouw van deze wet- en regelgeving is in figuur vijf weergegeven. De overheid speelt ook een rol bij de educatie binnen de hippische sector in Zweden, naast de financiering van de fondsen die via de HNS naar educatie van de hippische sector gaat speelt de overheid ook een rol bij het algemene onderwijs van studenten. Al het onderwijs in Zweden is gratis als je in Zweden geboren bent, studenten die dus naar de nationale hippische centra, Flyinge, Strömsholm en Wången, gaan hoeven geen collegegeld te betalen. In figuur zeven is een overzicht gegeven van de rollen die de Zweedse overheid heeft binnen de hippische sector.

Figuur 7

Rollen overheid Zweden

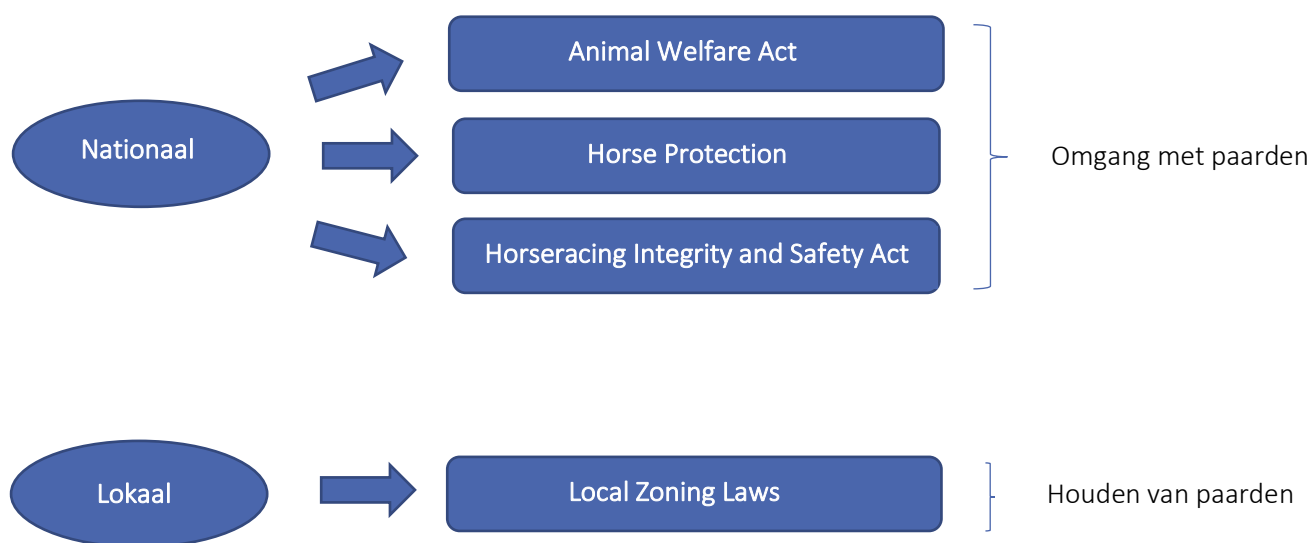
3.1.3 VERENIGDE STATEN

De overkoepelende wet- en regelgeving voor dieren geldend in de Verenigde Staten is de Animal Welfare Act, paarden vallen grotendeels onder deze wetgeving omdat zij op nationaal niveau gezien worden als vee. Echter kan het lokaal van staat tot staat verschillen of paarden als vee of als gezelschapsdieren worden gezien waardoor het lokaal verschilt of paarden onder de Animal Welfare Act beschermd worden. Naast de Animal Welfare Act is de meest overkoepelende wetgeving gespecificeerd voor de hippische sector de 'Horse Protection Act', hierin staat dat het showen, verkopen of transporteren van een 'sored' paard illegaal is. 'Sored' is een Engelse term voor de sport of methode waarbij onder of aan de voorbenen van een paard bepaalde pijnlijke middelen worden aangebracht waardoor het paard zijn voorbenen hoger optilt. De verantwoordelijkheid voor de Horse Protection Act valt onder de Amerikaanse afdeling van landbouw. Ook is er nog meer specifieke wetgeving in de Verenigde Staten voor de hippische sector zoals de 'Horseracing Integrity and Safety Act' welke speciaal voor de racepaarden in de Verenigde Staten is.

Naast de nationaal geldende wetgeving is er ook nog staatswetgeving of lokale wetgeving op het gebied van paardenwelzijn, echter is deze zeer variërend en afhankelijk van de staat of plaats waar het paard zich in bevindt. Sommige staten hebben zeer gedetailleerde wetgeving bijvoorbeeld wat voor schuilplaats de paarden nodig hebben of hoeveel paarden je per hectare mag huisvesten, maar in sommige plaatsen (zoals diverse plaatsen in Massachusetts) is weinig tot geen lokale wetgeving op het gebied van paardenwelzijn aanwezig. De wetgeving kan opgedeeld worden in twee categorieën; wetgeving op het gebied van hoe je met paarden om moet gaan en wetgeving op het gebied van hoe de paarden gehouden moeten worden. Wetgeving op het gebied van het houden van paarden worden local zoning laws genoemd, het voordeel van deze wetgeving is dat de lokale handhaving veel beter kan handhaven op deze wetten. Volgens Julie Broadway, werknemer bij de AHC, is de nationale wetgeving voldoende, al is er natuurlijk altijd ruimte voor verbetering. Echter geeft zij aan dat bij de handhaving van de geldende wet- en regelgeving meer ruimte voor verbetering zit. In figuur acht is schematisch weergegeven hoe de wetgeving van de hippische sector in de Verenigde Staten is opgebouwd.

Figuur 8

Opbouw wetgeving Verenigde Staten

De hoofdorganisatie van de hippische sector in de Verenigde Staten is zoals omschreven in het theoretisch kader de American Horse Council (AHC), deze organisatie neemt de rol van vertegenwoordiging van de hippische sector in Washington op zich. Je kunt de American Horse Council omschrijven als de stem van de hippische sector in de Verenigde Staten die vervolgens ook de hippische sector informeert waar zij mee bezig zijn. De kerntaken van de AHC op het gebied van wetgeving zijn het monitoren van alle wetgeving die te maken heeft met de hippische sector, het omschrijven van deze wetgeving in dergelijke taal zodat het duidelijk is voor iedereen binnen de hippische sector en het bezoeken van leden om te praten over wetgeving. Daarnaast behoort educatie ook tot de kerntaken van de AHC, zowel de educatie van de hippische sector als de educatie van de overheid en mensen die interesse tonen in de hippische sector. Ook is de AHC eindverantwoordelijke voor een aantal onderzoeken binnen de sector zoals het onderzoek 'The national economy impact study' welke in 2023 opnieuw uitgebracht zal worden. Dit soort onderzoeken werken eraan mee dat de AHC de overheidspartijen bepaalde behoeftes van de sector duidelijker kan maken.

De AHC is opgebouwd uit 150 hippische verenigingen, 150 (kleine) hippische ondernemingen (zoals hoefsmeden en dierenartsen) en een groot aantal individuele leden, dit samen vormt het lichaam van de organisatie. De leiding van de AHC ligt in handen van de 16 bestuursleden welke zo zijn samengesteld dat zij een goede vertegenwoordiging van de verschillende delen van de hippische sector vormen, daarnaast heeft de AHC ook vijf personeelsleden die alle administratieve taken op zich nemen. De AHC wordt gefinancierd door middel van de lidmaatschappen van leden, een aantal sponsors waaronder Zoetis en C. Jarvis Insurance, een klein gedeelte inkomen van georganiseerde conferenties en soms krijgen zij overheidssubsidie voor bepaalde programma's.

In figuur 9 is een overzicht gegeven van de rollen die de overheid speelt binnen de hippische sector in de Verenigde Staten, de voornaamste rol die zij spelen binnen de sector heeft betrekking op wetgeving. Onder andere de verantwoordelijkheid voor de Horse Protection Act en de Horse Racing Integrity and Safety Act ligt bij de overheid en dan met name bij de minister van landbouw. De overheid is op dit moment bezig met het uitbreiden van de Horse Racing Integrity and Safety Act. Daarnaast is de minister van landbouw zeer geïnteresseerd in de informatie op het gebied van ziekte en ziektebestrijding welke wordt versterkt door de AHC die zij verkrijgen door de nauwe samenwerking met de American Association of Equine Practitioners (AAEP). De overheid speelt ook een kleine rol op het gebied van verstrekken van subsidies voor een aantal speciale projecten binnen de hippische sector en het bieden van financiële steun aan het Equine Disease Communication Centre. Normaal gesproken financiert de overheid vrijwel niks binnen de hippische sector in de Verenigde Staten.

Figuur 9

Rollen overheid Verenigde Staten

3.1.4 NIEUW-ZEELAND

De overkoepelende wet- en regelgeving voor dieren in Nieuw-Zeeland is sinds 1999 de Animal Welfare act, de paarden in Nieuw-Zeeland vallen ook onder deze wetgeving. De Animal Welfare Act is gebaseerd op de vijf vrijheden van Brambell, maar daarnaast houdt het ook het mentale aspect van de dieren in het oog. In 2015 werd het dierenbewustzijn erkend en wettelijk vastgelegd in Nieuw-Zeeland als een van de eerst landen die dit deed. Zij hebben toen ook de vijf vrijheden omgevormd naar de vijf domeinen die hieronder in tabel twee weergegeven zijn, deze domeinen geven de ruimte voor meer invulling.

Tabel 2

Omvorming vijf vrijheden naar vijf domeinen

Vijf vrijheden	Vijf domeinen
1. Vrij van honger en dorst	1. Voeding
2. Vrij van ongemak	2. Omgeving
3. Vrij van pijn, blessures en ziektes	3. Gezondheid
4. Vrij om natuurlijk gedrag te vertonen	4. Gedrag
5. Vrij van angst en stress	5. Mentale staat

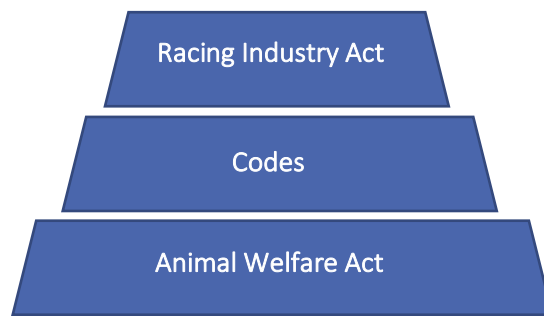
In de Animal Welfare Act zijn geen details beschreven, in plaats daarvan zijn er een groot aantal 'codes' waarin specifieke regels beschreven staan voor diergroepen of activiteiten. Deze codes zijn documenten waarin minimale standaarden zijn beschreven voor bepaalde dieren, diergroepen of activiteiten en wanneer iemand deze standaarden niet waarborgt kan dit bewijs zijn dat in de rechtbank gebruikt kan worden. Voor de paarden in Nieuw-Zeeland is de 'Horses and Donkeys' code de overkoepelende code, maar daarnaast kunnen ook andere codes van toepassing zijn voor een bepaalde activiteit zoals bijvoorbeeld de code voor transport van dieren of de code van slachten van dieren. De NZEHA is verantwoordelijk voor het produceren van de codes die betrekking op paarden hebben, zij sturen deze vervolgens naar de National Animal Advisory Committee (NAWAC) voor feedback, deze verwerkt de NZEHA en als de code af is publiceert NAWAC de code. In totaal zijn er 26 verschillende codes.

Voor de race industrie in Nieuw-Zeeland is nog een specifieke wet van toepassing om het welzijn van race paarden tijdens de wedstrijden, training, stalling, enzovoort te beschermen, dit is de Racing Industry Act 2020.

Naast de door de overheid vastgestelde wet- en regelgeving hebben verschillende hippische organisaties en sportbonden zoals de Royal Agriculture Society en de New Zealand Pony Club hun eigen regels om deel te nemen aan hun gebied van sport of aan hun organisatie. In figuur 10 is overzichtelijk weergegeven hoe de wetgeving voor de hippische sector in Nieuw-Zeeland is opgebouwd

Figuur 10

Opbouw wetgeving Nieuw-Zeeland

De hoofdorganisatie in Nieuw-Zeeland die als missie heeft om de gezondheid en het welzijn van de paardenpopulatie te waarborgen is de New Zealand Equine Health Association (NZEHA). Deze is van origine opgericht met het doel de dier- en bio veiligheid van de hippische sector te garanderen. De kerntaken van deze organisatie zijn voornamelijk het toezicht houden op welzijnsnormen, het toezicht houden op besmettelijke paardenziektes, het samen laten komen van verschillende groepen mensen en het aanspreekpunt zijn voor adviescomités, andere hippische organisaties en personen. De NZEHA heeft een vertegenwoordigende rol van de hippische sector richting andere partijen zoals de overheid en de samenleving.

De NZEHA is opgebouwd uit 10 a 11 vertegenwoordigende bestuursleden van organisaties, ieder van deze organisaties vertegenwoordigd een specifieke groep binnen de hippische sector zoals de dierenartsen, de Thoroughbred race industrie, de hippische sporten, enzovoort. De vertegenwoordiger van de organisatie in het bestuur van de NZEHA communiceert vervolgens naar zijn gebied van de hippische sector waar de NZEHA mee bezig is en wat voor belang zij daarbij kunnen hebben. De organisaties kiezen zelf wie hun organisatie gaat vertegenwoordigen in het bestuur. Naast de 10 bestuursleden hebben ze een fulltime secretaresse in loondienst en hebben zij sinds kort nog twee extra medewerkers in loondienst. De bestuursleden worden vanuit de NZEHA niet betaald voor hun werk. De NZEHA wordt voor het grootste gedeelte gefinancierd door de jaarlijkse contributie die elke sectorgroep betaald. Daarnaast ontvangen zij een kleine overheidsfinanciering omdat zij vallen onder de bio veiligheidswet voor onderwerpen zoals import en export en de relatie met besmettelijk ziektes. Ook hebben zij een klein gedeelte winst dat zij maken op een paarden influenza enting die zij geregistreerd hebben, deze vaccinatie is voor uitzonderingen en noodgevallen want in principe is de paardenpopulatie in Nieuw-Zeeland influenza vrij.

De overheid, voornamelijk de minister van primaire industrieën, heeft een aantal rollen binnen de hippische sector in Nieuw-Zeeland. Een overzicht van deze rollen is in figuur 11 weergegeven. Welke rol zij spelen hangt af van wat er moet gebeuren, dit kan zijn nieuwe gezondheidsstandaarden of wetgeving invoeren, maar ook hoe het welzijn gehandhaafd wordt beslist zij. Daarnaast leggen ze ook contacten met exportlanden om te zorgen dat de exportvoorwaarden zijn uitgevoerd bij de paarden die geëxporteerd gaan worden. De overheid financiert vrijwel niks binnen de hippische sector zelf, echter ontvangen organisaties zoals de NZEHA wel een kleine overheidsfinanciering omdat zij vallen onder bepaalde wetgeving.

De overheid van Nieuw-Zeeland gaat te werk als een consultatie organisatie, wanneer zij bijvoorbeeld een wet aan willen passen of een verbod willen invoeren kan iedereen in Nieuw-Zeeland feedback op deze keuze geven. De overheid kijkt vervolgens door deze feedback heen, stuurt reactie of de feedback terug en maakt dan een beslissing.

Figuur 11

Rollen overheid Nieuw-Zeeland

Wet- en regelgeving

Handhaving welzijn

Contact exportlanden

Weerspiegeling samenleving

3.2 OP WELKE MANIER WORDT DE GELOOFWAARDIGHEID VAN DE HIPPISCHE SECTOR OP HET GEBIED VAN PAARDENWELZIJN IN HET BUITENLAND GEWAARBORGD?

Het waarborgen van de geloofwaardigheid van de hippische sector kun je doen door middel van het nakomen van de beloftes die bij de legitimiteit van de sector gedaan worden. Dit kan dus door middel van handhaving op de geldende wet- en regelgeving, sancties voor wetsovertreders en advies gevende organisaties op het gebied van paardenwelzijn. In deze sub paragraaf wordt per land beschreven hoe zij de geloofwaardigheid van de hippische sector zo goed mogelijk proberen te waarborgen.

3.2.1 VERENIGD KONINKRIJK

Het verenigd koninkrijk heeft een dierenartsservice die de handhaving van vee op zich neemt en ook zo een soort gelijke service voor wilde dieren. Voor paarden is zo iets niet door de overheid geregeld en komt het handhaven van het paardenwelzijn terecht bij de Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals (RSPCA). Wettelijk gezien is het zo geregeld in het Verenigd Koninkrijk dat iedereen een proces kan beginnen wanneer hij of zij bewijs heeft dat er sprake is van verzuim van het paardenwelzijn, echter is het zo dat 98 procent van de processen op het gebied van dierenwelzijnsdelicten door de RSPCA worden gestart. De RSPCA heeft geen wettelijke macht en mag dus niet zomaar een huiszoeking doen als de huiseigenaar weigert, maar zij kunnen dan met behulp van een politieagent hier wel toestemming voor krijgen. Er zijn sinds de laatste jaren wel een aantal lokale overheden die de volledige verantwoordelijkheid voor een proces bij dierenwelzijn problemen op zich nemen. Wat ook meehelpt bij de geloofwaardigheid van de hippische sector is dat beroepen zoals dierenarts, hoefsmid, et cetera bij wet beschermd zijn en al deze specialisten hebben een licentie nodig waardoor de kwaliteit van dit beroep wordt gewaarborgd.

Op dit moment is het zo dat wanneer iemand een kleine overtreding maakt hier een waarschuwing voor gegeven wordt, wanneer deze waarschuwing wordt genegeerd zal de overtreder aangeklaagd moeten worden en in de rechtbank moeten verschijnen. De straffen die zij daar kunnen krijgen hangt af van de ernst van de situatie. Dit kan een boete zijn, het paard kan onteigend worden, de persoon kan een verbod krijgen op het houden van paarden of de persoon kan een gevangenisstraf krijgen. Deze gevangenisstraf was tot zeer recent maximaal zes maanden maar is nu uitgebreid naar maximaal vijf jaar, deze straf kan enkel gegeven worden door het hoge gerechtshof. Het geven van een boete is nu enkel mogelijk door de rechter, NEWC is zich momenteel hard aan het maken dat er een goed systeem komt zodat andere instanties een kleine boete uit kunnen delen. Hierdoor kunnen kleine welzijnsproblemen zoals het niet laten komen van de hoefsmid om financiële redenen opgelost worden omdat deze boete bijvoorbeeld duurder is dan het laten komen van de hoefsmid. Ongeveer 1 à 2 procent van de gevallen eindigt in de rechtbank, alle andere gevallen kunnen door middel van waarschuwingen en eventuele (financiële) hulp opgelost worden.

Naast de controle op de geldende wet- en regelgeving zijn er ook organisaties zoals sportbonden of verenigingen die hun eigen regels hebben en hierbij ook hun eigen controleurs en sancties.

NEWC probeert zelf ook aan aantal handhavende acties te ondernemen om het paardenwelzijn te waarborgen, zo moet ieder lid zich houden aan het kwalitatieve niveau van organisatie en welzijn dat beschreven is in de gedragscode van NEWC. In deze gedragscode staan zaken beschreven over kernwaarden zoals respectvol, open en eerlijk zijn, het hebben van verzekering, voldoen aan de wetgeving en het hebben van beleid. Een voorbeeld hiervan is dat NEWC verteld dat de organisatie beleid moet hebben op het gebied van het euthanaseren van paarden, zij vertellen niet wat er in dit

beleid moet staan, maar het beleid moet wel in lijn zijn met de waarden van NEWC en de geldende wetgeving.

Wanneer een organisatie lid wil worden zal er een inspectie door NEWC plaatsvinden waarbij zij controleren of de normen en waarden van NEWC goed gewaarborgd worden. Als de kwaliteit van de organisatie niet goed genoeg is zal NEWC de verbeterpunten aangeven en kan de organisatie lid worden wanneer ze deze verbeterpunten hebben doorgevoerd. Daarnaast bezoeken zij alle leden van NEWC ook een keer per jaar of een keer per twee jaar om ervoor te zorgen dat de kwaliteit op het gebied van paardenwelzijn ook continue gewaarborgd wordt. De goede relatie die NEWC heeft opgebouwd met de organisaties die lid zijn zorgt ervoor dat zij snel in staat zijn te merken wanneer een aantal zaken even niet goed gaan binnen de organisatie en zij kunnen hierbij dan ook hulp bieden. Wanneer een organisatie echt weigert het kwalitatieve niveau dat NEWC stelt te waarborgen kan het lidmaatschap ontbonden worden, dit gebeurt echter vrijwel nooit (1 of 2 keer sinds het jaar 2000). Wanneer NEWC een melding binnenkrijgt van bijvoorbeeld verwaarlozing gaan zij intern kijken welke organisatie het meest geschikt is om verhaal te halen bij deze organisatie en eventueel hulp te bieden. In tabel drie is een overzicht van de controlerende organen en de sancties gegeven die gelden in het Verenigd Koninkrijk op het gebied van het paardenwelzijn.

Tabel 3

Overzicht handhaving en sancties Verenigd Koninkrijk

Controleur	Controleert	Sanctie bij overtreding
RSPCA	Wet- en regelgeving (geen wettelijke macht)	Van een waarschuwingsbrief tot een proces via de rechtbank met als gevolg boetes, verbod op het houden van dieren of een gevangenisstraf
Eigen controleur sportbond	Geldende regels van de sportbond	Bijvoorbeeld schorsing van wedstrijden
Eigen controleur hippische organisaties	Geldende richtlijnen en regels van de organisatie	Bijvoorbeeld lidmaatschap ontzeggen

Op het gebied van advies aan alle mensen, zowel binnen- als buiten de hippische sector, speelt NEWC een grote rol. Zij kunnen hun leden en niet leden voorzien van advies en daarnaast zijn alle leden van NEWC ook een plaats waar mensen naartoe kunnen gaan voor advies over een specifiek onderwerp. Vroeger was het compendium de plek om alle informatie op het gebied van paardenwelzijn te vinden, maar met de opkomende technologische trend hebben zij een website gemaakt. Deze website maakt gebruik van 'silent posting' dit houdt in dat de bezoeker van de website automatisch doorgestuurd wordt naar de website van de organisatie die hen het beste kan voorzien van informatie over het onderwerp dat zij zoeken.

3.2.2 ZWEDEN

Sinds het moment dat de 'Animal Welfare Act' is ingesteld in Zweden hebben zij in dit land controleurs die handhaven op alle geldende wet- en regelgeving op het gebied van dierenwelzijn, zo ook dat van paarden. Deze dierenwelzijn controleurs voeren controles uit op bedrijven en ook bij particulieren, dit kan zijn op basis van een melding die is binnen gekomen of op basis van routinebezoek bij een bedrijf met een hoger risico voor paardenwelzijnsdelicten. Deze risicobedrijven zijn vaak grote organisaties met veel paarden waardoor het risico hoger is dat het paardenwelzijn in het gedrang komt. Deze dierenwelzijn controleurs werken voor de overheid, Zweden is opgedeeld in 21 regio's met elk hun eigen regionale overheid, deze regionale overheid is de werkgever van de dierenwelzijn controleur.

De sancties die je in Zweden kunt krijgen voor een overtreding van het paardenwelzijn lopen uiteen van een waarschuwing of een boete tot een gevangenisstraf, afhankelijk van de ernst van de situatie. Bij zeer ernstige dierenmishandeling kan een gevangenisstraf geriskeerd worden, maar bij een kleine overtreding kan de eigenaar of houder van het paard eerst een waarschuwingsbrief krijgen. Als hij dan zorgt dat de overtreding opgelost wordt is er niks aan de hand, wanneer hij dit niet doet riskeert hij een boete of hogere straf.

Naast de sancties die gegeven worden door de overheid zijn er ook nog hippische organisaties en -sportbonden die hun eigen regels hebben, zij hebben ook hun eigen handhavers en hun eigen sancties. Wanneer je de regels van een sportbond overtreedt kun je bijvoorbeeld geschorst worden. In tabel vier is een overzicht gegeven van de handhavers en de geldende sancties op het gebied van het paardenwelzijn in Zweden.

Volgens de Karolina Lagerlund, CEO van de HNS, is de wetgeving op het gebied van paardenwelzijn op een zeer hoog niveau, er zouden details besproken kunnen worden, maar de wetgeving over het algemeen is zeer goed. Echter denkt zij dat er nog winst valt te behalen in de Zweedse hippische Sector door middel van de kennis van paardeneigenaren en paardenhouders over de natuurlijke behoeften en benodigdheden te vergroten. Soms komen er situaties voor die onnodig zijn waarbij de paardeneigenaar denk het goed te doen voor het paard terwijl dit echter niet zo is, dit komt dan voort uit een gebrek aan kennis van de paardeneigenaar op het gebied van de natuurlijke behoeften van het paard. Advies gevende organisaties kunnen bijdragen aan het vergroten van deze kennis binnen de hippische sector.

Tabel 4

Overzicht handhaving en sancties Zweden

Controleur	Controleert	Sanctie bij overtreding
Dierenwelzijn controleur	Wet- en regelgeving	Van een waarschuwingsbrief tot gevangenisstraf
Eigen controleur sportbond	Geldende regels van de sportbond	Bijvoorbeeld schorsing van wedstrijden
Eigen controleur hippische organisaties	Geldende richtlijnen en regels van de organisatie	Bijvoorbeeld lidmaatschap ontzeggen

In Zweden zijn er verschillende advies gevende organisaties, de HNS is er daar een van, zij zijn ook de mede oprichters van een website genaamd 'Häst Sverige' wat direct vertaald 'paard Zweden' betekend. Op deze website is allerlei informatie te vinden op het gebied van paardenwelzijn en de natuurlijke behoeften van het paard, deze informatie is allemaal gebaseerd op onderzoeken waardoor deze objectief is. Daarnaast zijn er een aantal hippische organisaties met leden (bijvoorbeeld sportbonden), deze organisaties voorzien hun eigen leden ook van advies en bij vragen kunnen de leden zich tot deze organisaties richten. Daarnaast zijn er ook nog adviesbureaus waar je naar toe kunt gaan als je specialistisch advies wilt op een bepaald gebied zoals paardenvoeding, constructie van de stal, enzovoort. Er is in Zweden zowel gratis als betaald advies te krijgen op verschillende vlakken van het paardenwelzijn.

3.2.3 VERENIGDE STATEN

In principe komt de handhaving van de geldende wet- en regelgeving op lokaal niveau terecht. Meestal is dit per plaats en soms per staat, alleen wanneer een situatie zo groot is dat deze niet lokaal opgelost kan worden zal deze situatie naar een hoger niveau gebracht worden en dan komt deze op nationaal niveau terecht bij de afdeling van landbouw. De handhaving verschilt lokaal dus zeer sterk, wanneer er genoeg geld is van de lokale overheid is er vaak een ingehuurde (politie) officier aanwezig voor het controleren van het dierenwelzijn. Deze ingehuurde officiers behandelen dan de klachten over wetsovertredingen op het gebied van dierenwelzijn en zij zijn enkel bevoegd om te handhaven binnen de staat waardoor zij ingehuurd zijn. Wanneer er niet genoeg geld is bij de lokale overheid valt de taak van het controleren van het dierenwelzijn onder het gebied van iemand die in het gezondheidsbestuur zit.

Wat het lastig maakt om te zeggen of de wet- en regelgeving en handhaving in de Verenigde Staten voldoende is komt door de zeer grote lokale verschillen, volgens de betrokken organisaties zijn er staten waar de wet- en regelgeving boven niveau is, maar ook staten waar nog veel verbeterd moeten worden. Daarnaast is er zeker nog ruimte om de geloofwaardigheid in de Verenigde te verbeteren geeft ook Ashley Harkins, directeur van de United Horse Coalition, aan. Zij zegt: "naar onze mening is de handhaving eigenlijk een groter probleem dan de wetgeving, sommige handhavers zijn niet goed bekend met de wetgeving op het gebied van vee waardoor zij in praktijksituaties maar moeilijk kunnen handhaven op het gebied van paardenwelzijn".

Naast de handhavende organisaties op het gebied van het algemene dierenwelzijn spelen de sportbonden hier ook een rol bij. Zij maken regels voor de discipline waarin zij actief zijn zoals bijvoorbeeld voor racen, eventing, en Quarter horse breed shows, enzovoort. Zij handhaven ook daadwerkelijk streng op deze regels.

Sancties die in de Verenigde Staten worden gegeven bij wetsovertredingen op het gebied van paardenwelzijn hangen sterk af van de ernst van de wetsovertreding. De hoogste sanctie die ontvangen kan worden is een gevangenisstraf, maar voor het grootste gedeelte van de overtredingen wordt een boete gegeven, worden de dieren afgenomen of kan de overtreder een verbod krijgen op het houden van dieren. Naar de mening van de Julie Broadway, werkzaam bij de AHC, zouden de sancties sterker moeten zijn, maar heeft de Verenigde Staten de afgelopen tien jaar al veel verbeterd op het gebied van structuur, boetes, sancties en gevangenisstraffen wanneer het dierenwelzijn niet gehandhaafd wordt. Een groot probleem in de Verenigde Staten is dat paarden worden gezien als bezit dus wanneer een situatie in de rechtbank behandeld moet worden kan dit tot wel vijf jaar duren voordat er een uitspraak is en door gebrek aan (financiële) middelen bij de aanklagende partij is dit vaak niet mogelijk. Om een lang proces te voorkomen probeert de wetsofficier controleur de eigenaar

de paarden af te laten staan. In tabel vijf is een overzicht gegeven van de geldende handhaving en sancties op het gebied van het paardenwelzijn in de Verenigde Staten.

Tabel 5

Overzicht handhaving en sancties Verenigde Staten

Controleur	Controleert	Sanctie bij overtreding
Afdeling van landbouw	Wet- en regelgeving	Van een boete tot gevangenisstraf
Lokale controle officiers (niet in alle staten)	Wet- en regelgeving (Local Zoning Laws)	Lokaal afhankelijk (boete, onteigenen dieren of rechtbank proces)
Eigen controleur sportbonden	Geldende regels van de sportbond	Per sportbond afhankelijk, bijvoorbeeld schorsing van de wedstrijden
Eigen controleur hippische organisaties	Geldende richtlijnen en regels van de organisatie	Bijvoorbeeld lidmaatschap ontzeggen

In de Verenigde Staten zijn ook een aantal advies gevende organisaties aanwezig, de United Horse Coalition (UHC) is de hoofdorganisatie om naar toe te gaan wanneer je advies nodig hebt op het gebied van paardenwelzijn, de UHC is een dochterorganisatie van de AHC. Daarnaast kun je ook naar de American Society for the Prevention of Cruelty to Animals (ASPCA) gaan voor advies of extra informatie op het gebied van het paardenwelzijn, deze organisatie is voor alle dieren in het algemeen en is niet gespecialiseerd op paarden. Ook de American Association of Equine Practitioners (AAEP) en de American Veterinary Medical Association (AVMA) kunnen mensen voorzien van advies op het gebied van paardenwelzijn, deze organisaties stellen richtlijnen op die mensen zouden moeten volgen om het paardenwelzijn te waarborgen. Er zijn daarnaast ook nog veel advies gevende organisaties die zich richten op een specifiek ras zoals het Thoroughbred Advocate Program. Tot slot kunnen mensen zich richten tot de National Animal Control Association (NACA) wanneer zij op zoek zijn naar specifiek advies op het gebied van wetgeving over wreedheid en verwaarlozing van paarden.

Om de geloofwaardigheid van de sector en van de organisatie AHC zelf te waarborgen hebben zij in 2009 een 'welfare code of practice' ontwikkeld waarin staat beschreven wat het inhoudt om op een verantwoordelijke manier paarden te fokken, trainen, houden, verzorgen en te transporteren. Daarnaast staat in deze gedragscode ook naar welke normen en waarden de organisaties moeten handelen die lid zijn van of vallen onder de AHC. De AHC werkt ook samen met de overheid en de minister van landbouw wanneer het gaat over wetgeving op het gebied van paardenwelzijn, de AHC heeft geen handhavende macht binnen de hippische sector.

3.2.4 NIEUW-ZEELAND

De verantwoordelijkheid voor het handhaven op de geldende wet- en regelgeving van het dierenwelzijn ligt bij de minister van primaire industrieën (MPI) en de minister van landbouw. Daarnaast speelt de Society for the Prevention of Cruelty to Animals Incorporated (SPCA) een grote rol bij de handhaving van het paardenwelzijn en de politie ook. De structuur van de SPCA lijkt een enigszins op die van de Engelse RSPCA, maar de SPCA heeft een contract en werkt voor de overheid waardoor zij wettelijke macht hebben om te handhaven wat de RSPCA niet heeft. Om de handhaving op de codes makkelijker te maken zijn er in de afgelopen vier à vijf jaar regels geïntroduceerd die het mogelijk maken voor controle officiers om een boete uit te schrijven bij het niet waarborgen van het paardenwelzijn, dit bespaard een duur en tijdrovend proces in de rechtbank.

De handhaving van de regels die opgesteld worden door een hippische organisatie zoals sportbond of dierenartsenvereniging ligt in handen van controleurs van deze eigen organisatie. Een voorbeeld hiervan is de officials die aanwezig zijn op Thoroughbred race wedstrijden die het paard tijdens het losrijden in de gaten houden en het paard controleren voor de start en wanneer de race afgelopen is. Zij controleren onder andere op dat er geen bloed in de mond van het paard te zien is of dat er geen bloed op de plaats waar de sporen zitten te zien is. De NZEHA heeft zelf geen handhavende macht en voert geen handhavende activiteiten uit. Om adequaat te kunnen handelen wanneer een paard gewond is geraakt tijdens een race of tijdens een ander groot evenement zijn er vaak paarden ambulances aanwezig die ingezet kunnen worden waar nodig.

De sancties die een persoon kan krijgen wanneer hij of zij het paardenwelzijn niet waarborgt zijn zeer uiteenlopend van boetes tot een verbod op het houden van paarden of een gevangenisstraf oplopend tot 5 jaar. Zoals hierboven beschreven is het voor een controle officier sinds vier à vijf jaar mogelijk om een boete te geven voor een kleine overtreding op het gebied van het paardenwelzijn, als deze overtreden te ernstig is voor een boete moet deze persoon aangeklaagd worden. Er volgt dan een proces via de rechter en deze kan dan beslissen dat er een verbod op het houden van paarden of dieren gegeven kan worden, maar deze kan ook een boete krijgen die oploopt tot 100.000 NZ dollar voor een individu en 500.000 NZ dollar voor een bedrijf. Het negeren van het dierenwelzijn valt in Nieuw-Zeeland onder een misdaad waardoor je voor het begaan van een dierenwelzijnsdelict een strafblad krijgt. In tabel zes is een overzicht gegeven van de controleurs op het gebied van het paardenwelzijn en de sancties die gegeven kunnen worden bij het niet waarborgen van het paardenwelzijn in Nieuw-Zeeland.

Tabel 6

Overzicht handhaving en sancties Nieuw-Zeeland

Controleur	Controleert	Sanctie bij overtreding
MPI, SPCA, politie	Wet- en regelgeving en codes	Van boete tot en verbod op het houden van dieren of een gevangenisstraf
Officials	Geldende regels van de sportbond	Bijvoorbeeld schorsing van wedstrijden
Eigen controleur hippische organisaties	Geldende richtlijnen en regels van de organisatie	Bijvoorbeeld lidmaatschap ontzeggen

Om de geloofwaardigheid van de hippische sector in Nieuw-Zeeland te waarborgen zijn er ook organisaties waar je advies kunt krijgen op het gebied van het paardenwelzijn. De NZEHA is een van deze organisaties en daarnaast produceren de vertegenwoordigende organisaties van de NZEHA zelf ook zeer veel informatie voor het vakgebied waarin zij opereren. Daarnaast zijn alle codes ook online te vinden waar je dus de minimale standaarden kunt vinden die je moet handhaven op het gebied van het paardenwelzijn. Volgens Martins Burns, vice voorzitter van de NZEHA en manager van de New Zealands Thoroughbred Racing, is er veel academische kennis op het gebied van paardenwelzijn in het land maar is het een uitdaging om te zorgen dat deze terecht komt bij de gemiddelde paardenhouder. Volgens hem is er een “gap that needs to be bridged”, dus een gat dat gedicht moet worden.

3.3 HOE WORDT HET VERTROUWEN VAN DE MAATSCHAPPIJ IN DE HIPPISCHE SECTOR IN HET BUITENLAND GEWAARBORGD?

Hoe vertrouwen vanuit de maatschappij gewaarborgd kan worden zou op verschillende manieren ingevuld kunnen worden, het nakomen van de legitimiteit en de geloofwaardigheid is hier een belangrijk deel van. Om uit te zoeken hoe dit in de desbetreffende landen wordt gedaan is dit ten vraag gelegd bij de hoofdorganisaties op het gebied van paardenwelzijn in het desbetreffende land.

3.3.1 VERENIGD KONINKRIJK

Figuur 12

Overzicht Kernpunten

Of de algemene mening van de samenleving in het Verenigd Koninkrijk positief of negatief is tegenover de hippische sector is lastig te zeggen, wel geeft Nicolas de Brauwere voorzitter van NEWC aan, dat het debat rondom dierenwelzijn veel groter en breder is geworden door onder andere de opkomst van sociale media. Een deel van de samenleving die normaal gesproken geen interesse toonde in de hippische sector wordt nu toch blootgesteld aan de schandalen en verhalen over de hippische sector die zich via sociale media verspreiden wat niet ten gunste komt van de hippische sector.

Luisteren naar kritiek

Proactieve houding

Betrouwbaar zijn

Communicatie

Daarnaast is de afgelopen jaren wel te zien dat het publiek beter geïnformeerd is op het gebied van het paardenwelzijn dan dat de hippische sector denkt, de hippische sector begint de meningsverschillen op morele grond te verliezen en de overheid raakt ook betrokken bij het verbieden van bepaalde onderdelen van de hippische sector. Een van de oorzaken die deze problemen heeft veroorzaakt is volgens Nicolas de Brauwere, voorzitter van NEWC, de arrogantie waarmee de hippische sector gehandeld heeft en het feit dat zij niet wilden luisteren naar de kritiek van het publiek. Sinds de afgelopen vijf jaar is wel een verschuiving te zien in delen van de hippische sector die steeds beter naar de kritiek van het publiek proberen te luisteren en hierbij ook veranderingen proberen door te voeren, zoals de race industrie omdat zij zich zeer bewust zijn van het grote risico dat hun sport gaat verdwijnen.

Wat voor Nicolas de Brauwere bij zou kunnen dragen aan het vertrouwen dat de maatschappij is dat de hippische sector met bewijzen komt dat waar zij mee bezig zijn daadwerkelijk goed is voor het paardenwelzijn. Daarnaast ook dat de hippische sector zich niet gaat focussen op wat het volgende punt van kritiek van de samenleving zal zijn, maar zorgen dat er geen goede reden is voor kritiek.

Transparante
houding

Voor het behouden van vertrouwen is de betrouwbaarheid van de sector van cruciaal belang, de sector moet echt laten zien te doen wat ze zeggen en zo doormiddel van betrouwbaarheid vertrouwen opbouwen en behouden. Daarnaast is ook de eerlijke communicatie van de hippische sector naar het publiek belangrijk, verhalen moeten eerlijk verteld worden en niet op zo een manier dat iemand in de hippische sector er het beste uitkomt. Ook een transparante houding op het gebied van gebeurtenissen binnen de sector en over het handelen van de sector zal helpen bij het vertrouwen. NEWC speelt dus een grote rol bij het behouden van vertrouwen in de hippische sector doormiddel van alle bovengenoemde punten van de leden te verwachten en te waarborgen. De kernpunten bij het behouden van het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector die genoemd zijn door Nicolas de Brauwere zijn weergegeven in figuur 12.

Minder arrogante
houding

Nicolas de Brauwere denk dan ook dat het toekomstperspectief van de hippische sector in verschillende richtingen kan gaan, een aantal disciplines zullen veranderen voordat zij hiertoe geforceerd worden en zo hun legitimiteit en vertrouwen behouden. Echter zullen er ook disciplines zijn die geforceerd worden om te veranderen wat niet ten goede zal komen aan hun reputatie. Een mooie quote die Nicolas de Brauwere heeft gezegd over de hippische sector die voor iedereen van waarde kan zijn is: “paarden zullen geen vrijwilliger zijn om bereden te worden of voor de kar te lopen, maar dit betekend niet dat je dit niet van ze kunt vragen op een manier waar zij helemaal in orde mee zijn en die zij prettig vinden”.

3.3.2 ZWEDEN

Naar mening van Karolina Lagerlund, CEO van de HNS, is de opinie van de maatschappij in Zweden tegenover de hippische sector in dit land zowel niet volledig positief als volledig negatief, dit is ook uit marketing analyses naar voor gekomen. Deze meningen zijn ook zeer uiteenlopend en dit hangt bijvoorbeeld grotendeels af van waar je leeft in Zweden, wat je ervaring is in connectie tot de

hippische sector, of je in contact komt met paarden en of je geïnteresseerd bent in paarden of niet. Ook binnen de politieke sector in Zweden varieert de mening over de hippische sector in Zweden sterk.

Figuur 13

Overzicht Kernpunten

Verantwoord
elijkheid

De algemene kijk op het dierenwelzijn is de afgelopen jaren veranderd en veranderd nog steeds erg snel, als hippische sector moet je ervoor zorgen dat je dit tempo bij kan houden, steeds vooruit blijft kijken en een aantal jaren vooruitdenkt zodat je al een reactie hebt bedacht wanneer een situatie zich voordoet. Belangrijk is om te laten zien waar je wel en niet voor staat als hippische sector om zo te zorgen dat negatieve gebeurtenissen, bijvoorbeeld wanneer een topsportruiter een dierenwelzijnsfout maakt, niet de hele hippische sector mee kan slepen naar beneden.

Proactieve
houding

Om vertrouwen van de maatschappij te kunnen behouden is het volgens Karolina Lagerlund belangrijk dat de gehele hippische sector zijn of haar verantwoordelijkheden neemt en dat zij ook zelf steeds op zoek gaan naar de kennis die zij nodig hebben om paarden zo goed mogelijk te kunnen houden. Op organisatieniveau denkt zij dat de hippische sector continu een stap voorop moet blijven waardoor zij de grens van wat wel en niet toelaatbaar is al kunnen verschuiven voordat mensen dit van de hippische sector gaan vragen, de hippische sector moet dus een proactieve houding aannemen. Daarnaast is een transparante houding

Transparante
houding

tegenover de maatschappij en het laten zien hoe we onze paarden houden, trainen, waar we voor staan en waar we niet voor staan zeer belangrijk bij het behouden van vertrouwen van de maatschappij. In figuur 13 is overzichtelijk weergegeven welke kernpunten volgens Karolina Lagerlund belangrijk zijn bij het behouden van het vertrouwen vanuit de maatschappij in de hippische sector.

Karolina Lagerlund denkt dat in de toekomst de hippische sector in het algemeen nog een grotere verantwoordelijkheid in de Zweedse maatschappij kan nemen omdat onderzoeken hebben uitgewezen dat rond dieren en paarden zijn zeer positieve gezondheidsvoordelen met zich meebrengt. Wat de hippische sector kan bijdragen aan de maatschappij om het gebied van gezondheid en dat de paarden in dienst kunnen staan van de maatschappij is dus belangrijk om te laten zien, dit zou de paarden dichterbij de mensen kunnen brengen. Het zijn van een grotere dienst voor de maatschappij kan volgens eigen zeggen bijdragen aan de 'social license to operate' van de Zweedse hippische sector.

3.3.3 VERENIGDE STATEN

Het laatste economische onderzoek over de hippische sector in de Verenigde Staten, The Economic

Figuur 14

Overzicht kernpunten

Impact Study, heeft uitgewezen dat 30.5 procent van de Amerikaanse populatie enthousiast is over paarden en de hippische sector, dit kunnen ruiters zijn, maar ook toeschouwers of gewoon paardenliefhebbers. Dit percentage is zeer goed, maar toch ervaart Julie Broadway, werkzaam bij de AHC, dat er problemen zijn met de publieke opinie over de hippische sector. Er zijn vele andere meningen en percepties die mensen hebben over de hippische sector, maar de negatieve mening komt vaak voort van mensen die niet echt bekend zijn met de hippische sector en de trainingsmethoden van een paard.

Julie Broadway denkt dat de algemene mening over het paardenwelzijn in de Verenigde Staten de afgelopen jaren in een positieve richting is veranderd, zij zegt dat dit komt omdat de hippische sector de taak van zelfcontrole beter uitvoert. Voorbeeld van deze zelfcontrole in het instellen van de Horseracing Integrity and Safety Act welke de standaarden op het gebied van veiligheid en het voorkomen van doping gebruik naar een hoger niveau heeft gebracht. Ashley Harkins, directeur van de UHC, heeft de laatste jaren ook een positieve verandering gezien door het gebruik van sociale media waardoor mensen van meer informatie voorzien kunnen worden, ook al heeft het gebruik van sociale media ook een negatieve kant door de invloed die extremisten kunnen hebben. Daarnaast heeft zij deze positieve verandering ook gezien door de verbeteringen die hippische organisaties hebben doorgevoerd op het gebied van paardenwelzijn.

Julie Broadway en Ashley Harkins denken het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector te kunnen waarborgen door middel van het op gang houden van de conversatie over het paardenwelzijn en ervoor te zorgen dat er geluisterd wordt naar de hippische sector en de mensen die hierbij betrokken zijn. Daarnaast ook door problemen niet af te schuiven of in de doofpot te stoppen, maar naar de samenleving te communiceren dat er naar een oplossing en verbetering wordt gezocht. Daarnaast is het paardenwelzijn op nummer één zetten natuurlijk heel belangrijk bij vertrouwen vanuit de maatschappij behouden. Tot slot denken zij door middel van het aannemen van een transparante houding en door te laten zien dat de hippische sector niks achterhoudt of doet wat het publiek niet mag zien de geloofwaardigheid en daarmee ook het vertrouwen te kunnen waarborgen. In figuur 14 zijn de kernpunten die genoemd zijn door Julie Broadway en Ashley Harkins bij het behouden van het vertrouwen vanuit de maatschappij overzichtelijk weergegeven.

Conversatie over
paardenwelzijn

Luisteren naar de
hippische sector

Paardenwelzijn
op nummer 1

Communicatie

Transparante
houding

Problemen niet in
de doofpot
stoppen

3.3.4 NIEUW-ZEELAND

Volgens Gwyneth Verkerk, voorzitter van de National Animal Advisory Committee (NAWAC), zijn er geen onderzoeken gedaan naar de mening van de samenleving over het paardenwelzijn (wel voor honden en katten), maar krijgt NAWAC niet veel klachten over de hippische sector binnen. Naar haar mening reguleert de hippische sector zichzelf vrij goed. De mens-paard relatie in Nieuw Zeeland is sterk en in elke grote stad zijn wel racepaarden te vinden, net als in de dorpen. Een groot deel van de samenleving gaat wel eens naar een racewedstrijd en zet daar geld in op een paard als uitje, zij tonen ook verder geen interesse in hoe de hippische sector in zijn werk gaat. Hieraan wordt toegevoegd door Patricia v Pearce, secretaresse van de NZEHA, dat de klachten die binnen komen met name te maken hebben met het visuele aspect, mensen denken dat iets pijn doet bij een paard omdat het er niet vriendelijk uit ziet, maar in werkelijkheid komt het welzijn van het paard hier niet bij in het gedrang. Het opleiden van de samenleving zou dus ook bij kunnen dragen aan het vertrouwens vanuit de samenleving in de hippische sector.

Naar de mening van Ivan Bridge, voorzitter van de NZEHA en vertegenwoordiger van de Equine Health Association, is de mening van de samenleving ten opzichte van de hippische sector de afgelopen jaren positief veranderd en heeft dit wellicht te maken met de negativiteit die het coronavirus met zich meegebracht heeft. Als voorbeeld hiervoor geven zij de situatie bij het race evenement in Oackland dat zij elk jaar organiseren op tweede kerstdag. Afgelopen jaar stond de grootste stad van het land helemaal vol met mensen die allemaal bij het evenement aanwezig wilde zijn. Een enkele keer (ongeveer een keer per jaar) is er een groepje mensen dat bij een race evenement verschijnt en zegt dat deze sport wreed is tegenover de paarden.

Het behouden van het vertrouwen van de samenleving in de hippische sector denkt Ivan Bridge het beste te kunnen doen door het nemen van hun verantwoordelijkheid binnen de hippische sector en ervoor te zorgen dat iedereen dat doet. Zij zijn zich bewust van hun verantwoordelijkheid en proberen ook naar de samenleving te laten zien dat zij niet voor deze verantwoordelijkheden weglopen en hun hoofd niet in het zand steken. Daarnaast denkt hij dat ook transparantie een kern factor is bij het behouden van het vertrouwen van de samenleving in de hippische sector. Gwyneth Verkerk voegt hier nog aan toe dat het hebben van een proactieve houden ook helpt bij het behouden van vertrouwen en het verkrijgen van social license to operate, zij zijn op di moment ook bezig met proactieve initiatieven zoals de eerdergenoemde speciaal ontworpen paarden ambulances.

Martin Burns, vice voorzitter van de NZEHA en vertegenwoordiger van de New Zealands Thoroughbred Racing, verwacht dan ook een stralende toekomst vanwege de sterke hippische sector en een samenleving die positief naar deze sector kijkt. Alle genoemde kernpunten die belangrijk zijn voor het behouden van het vertrouwen in de hippische sector zijn in figuur 15 weergegeven.

4.0 DISCUSSIE

In dit hoofdstuk wordt een korte beschrijving gegeven van de doelstelling en van de belangrijkste resultaten per deelvraag. Daarnaast wordt er ook een kritische reflectie uitgevoerd op zowel het proces van het onderzoek als de methode van het onderzoek.

4.1 DOELSTELLING

De doelstelling van dit onderzoek is om in kaart te brengen hoe het paardenwelzijn binnen de hippische sector in het buitenland georganiseerd is en op welke manier zij de theorie van social license to operate toepassen om het bestaansrecht van de hippische sector te kunnen behouden. Het uiteindelijke doel van dit onderzoek is de Nederlandse hippische sector en de Nederlandse overheid van inspiratie en voorbeelden te voorzien op het gebied van het organiseren van het paardenwelzijn en het toepassen van social license to operate bij het organiseren van het paardenwelzijn.

4.2 RESULTATEN

Per deelvraag worden de belangrijkste resultaten genoemd en de overeenkomsten en verschillen tussen de onderzochte landen worden uitgelicht.

4.2.1 HOE IS DE LEGITIMITEIT VAN DE HIPPISCHE SECTOR IN HET BUITENLAND GEORGANISEERD

Bij het onderzoeken van de legitimiteit van de hippische sector is in ieder land onderzocht wat de geldende wet- en regelgeving is op het gebied van het paardenwelzijn, hoe de hoofdorganisatie op het gebied van het paardenwelzijn in elkaar zit en wat de rol van de overheid is binnen de hippische sector.

Wetgeving is een zeer belangrijke factor bij het organiseren van de legitimiteit van een hippische sector. Opvallend is dat bij alle onderzochte landen de Animal Welfare Act de overkoepelende wetgeving is op het gebied van het dierenwelzijn en daarmee ook het paardenwelzijn. Als vervolg op de Animal Welfare Act is er in ieder land ook specifieke wetgeving aanwezig voor de hippische sector. De invulling van deze specifieke wetgeving en hoe gedetailleerd deze is verschilt per land. In grote lijnen kan gezegd worden dat in ieder land de specifieke wetgeving voor de hippische sector of de Animal Welfare Act de vijf vrijheden van Brambell gebruikt als minimale standaarden voor het paardenwelzijn.

De invulling van de specifieke wetgeving verschilt per land, zo heeft het Verenigd Koninkrijk naast de Animal Welfare Act de code of practice voor de hippische sector waarin de vijf vrijheden van Brambell staan beschreven als minimale standaard voor iedere paardenhouder die een paard in een bepaalde omgeving houdt. In Zweden hebben ze als opvolging van de Animal Welfare Act wetgeving voor specifieke diergroepen (bijvoorbeeld een categorie vee, testdieren, etc.) en als opvolging van deze wetgeving hebben ze de specifieke wetgeving per dier dus zo ook de wetgeving voor paarden. De wetgeving voor paarden in Zweden is zeer gedetailleerd, gedetailleerder dan in andere landen, ook de vijf vrijheden van Brambell zijn hierin beschreven. In de Verenigde Staten verschilt de wetgeving lokaal zeer sterk, lokaal gelden de 'local zoning laws' welke in de ene staat zeer uitgebreid zijn en in de andere staat vrijwel niet aanwezig. Daarnaast hebben zij nationaal als opvolging van de Animal Welfare Act de Horse Protection Act en de Horse Racing Integrity And Safety Act. In Nieuw-Zeeland hebben zij ter ondersteuning van de Animal Welfare Act 26 verschillende codes die richtlijnen

bevatten voor verschillende dieren of voor activiteiten die met dieren te maken hebben. Zo zijn er een aantal belangrijk voor de hippische sector, dit zijn onder andere de Horse and Donkey code, de code voor transport en de code voor het slachten van dieren. In onderstaande tabel is een schematisch overzicht gegeven van de overkoepelende en specifieke wetgeving per land.

Naast de geldende wetten en regels die ingesteld zijn door de overheid zijn er in ieder land ook nog andere instanties te vinden die regels of richtlijnen hebben gemaakt voor de hippische sector waar paardeneigenaren zich aan moeten houden, voorbeelden hiervan zijn sportbonden of verenigingen. Opvallend is dat alle hoofdorganisaties op het gebied van het paardenwelzijn aangeven dat zij vinden dat de nationaal geldende wet- en regelgeving op een goed niveau is, door de UHC in de Verenigde Staten wordt wel aangegeven dat de wetgeving op lokaal niveau in sommige staten zeer goed is en in andere staten onvoldoende.

Tabel 7

Overzicht wetgeving per land

Land	Wetgeving
Verenigd Koninkrijk	Animal Welfare Act, Code of Practice
Zweden	Animal Welfare Act, wetgeving diergroepen, wetgeving dier specifiek (wetgeving paarden)
Verenigde Staten	Animal Welfare Act, Horse Protection act, Horseracing Integrity and Safety Act, Local Zoning Laws
Nieuw-Zeeland	Animal Welfare Act, Codes

De hoofdorganisaties op het gebied van het paardenwelzijn kunnen ook bijdragen aan de legitimiteit van de hippische sector door bijvoorbeeld communicatie met de overheid, de hippische sector en de samenleving. In het hoofdstuk resultaten is te zien dat iedere hoofdorganisatie, met uitzondering van Zweden, een ledenorganisatie is. Alle hoofdorganisaties geven aan als doel te hebben het welzijn van de paarden in de hippische sector te waarborgen en/of te verbeteren. NEWC (Verenigd Koninkrijk) heeft 50 á 60 leden waaronder diverse hippische organisaties en paarden redding centra, de AHC (Verenigde Staten) heeft 150 hippische verenigingen, 150 (kleine) hippische ondernemingen en een groot aantal individuen als leden en Nieuw-Zeeland heeft 16 sector onderdeel vertegenwoordigende organisaties als lid. De HNS (Zweden) is een stichting die opgericht is door twee organisaties en heeft daarom geen leden. Alle landen hebben een bestuur dat leidinggeeft aan de hoofdorganisatie bestaande uit tussen de 6 en 11 onbetaalde bestuursleden, daarnaast heeft de AHC vijf personeelsleden in loondienst en NZEHA heeft 3 personeelsleden in loondienst.

Zowel NEWC, de AHC en de NZEHA geven aan voor het grootste gedeelte gefinancierd te worden door middel van de contributie die leden betalen. Voor de HNS in Zweden geldt dit niet aangezien zij geen leden hebben, hun financieringsstructuur is opvallend en anders dan in andere landen. Zij worden gefinancierd door de race en gokindustrie van de hippische sector in Zweden, dit is vastgelegd door

middel van een overheidsovereenkomst. De rol die de hoofdorganisaties spelen is in ieder land vergelijkbaar met elkaar, zij spelen allemaal een vertegenwoordigende rol van de hippische sector, daarnaast komt de term aanspreekpunt en stem van de hippische sector ook meerdere keren naar voren. In onderstaande tabel acht is een overzicht gegeven van de hoofdorganisatie per land en de kenmerken van deze organisatie. Alle hoofdorganisaties op het gebied van het paardenwelzijn hebben een directe relatie tot de overheid van het desbetreffende land, de invulling hiervan verschilt van communicatie van de behoeften van de hippische sector naar de overheid tot een overheidserkenning.

Tabel 8

Overzicht hoofdorganisatie per land

Organisatie	Land	Organisatiestructuur	Financiering	Rol
NEWC	Verenigd Koninkrijk	Ledenorganisatie: 50 á 60 leden/ 8 bestuursleden	Contributie van leden en extra giften van leden	Vertegenwoordigende rol, aanspreekpunt, bezoeken van leden en controle op naleven gedragscode
HNS	Zweden	Stichting/ 6 bestuursleden	Overheidsovereenkomst met de Swedish Trotting Association en de Swedish Horse Racing Authority	Vertegenwoordigende rol, financiering hippische educatie en samenbrengen hippische organisaties
AHC	Verenigde Staten	Ledenorganisatie: 150 hippische verenigingen, 150 (kleine) hippische ondernemingen, individuen/ 16 bestuursleden en 5 personeelsleden	Contributie van leden, sponsors en overheidssubsidie voor bepaalde projecten	Vertegenwoordigende rol, communicatie naar de hippische sector, educatie van de hippische sector en eindverantwoordelijke voor bepaald projecten
NZEHA	Nieuw-Zeeland	Ledenorganisatie: 16 sectorgroepen/ 10 á 11 bestuursleden	Contributie van de sectorgroepen en kleine overheidsfinanciering omdat zij vallen onder de bio veiligheidswet	Vertegenwoordigende rol en aanspreekpunt

De rol van de overheid is ook een belangrijke factor voor de legitimiteit van de hippische sector, in het hoofdstuk resultaten is te zien dat er verschil zit in welke mate de overheid zich bemoeit met de hippische sector of in welke mate de hippische sector zichzelf moet reguleren. In het hoofdstuk resultaten komt naar voren dat de overheid in bijna alle landen van mening is dat de hippische sector zichzelf zo goed mogelijk moet reguleren en alleen een grote rol speelt op het gebied van de wetgeving. Opvallend is dat de overheid in Nieuw-Zeeland ook een handhavende rol op zich neemt. In de onderstaande tabel negen is een overzicht gegeven van de landen en de rol die de overheid binnen

dit land speelt. Wanneer er staat minimale financiële steun geeft dit aan dat de overheid enkel financiële steun biedt aan bepaalde projecten.

Als de uitkomst van eerder gedane onderzoeken vergeleken wordt met dit praktijkonderzoek komt uit het onderzoek van G.K. Crossman uit 2010 naar voren dat de overheid van het Verenigd Koninkrijk de hippische sector financiert en hierdoor invloed uit kan oefenen op de sector. Echter is in dit praktijkonderzoek naar voren gekomen dat de overheid in het Verenigd Koninkrijk vrijwel niks financiert en ook van mening is dat de sector zichzelf moet reguleren.

Tabel 9

Overzicht rol van de overheid per land

Land	Rol van de overheid
Verenigd Koninkrijk	Wetgeving, minimale financiering
Zweden	Wetgeving, educatie en financiering door middel van overheidsovereenkomst
Verenigde Staten	Wetgeving, besmettelijke ziektes en minimale financiering
Nieuw-Zeeland	Wetgeving, handhaving welzijn, contact met exportlanden en weerspiegeling van de samenleving zijn, minimale financiering

4.2.2 OP WELKE MANIER WORDT DE GELOOFWAARDIGHEID VAN DE HIPPIsche SECTOR OP HET GEBIED VAN HET PAARDENWELZIJN IN HET BUITENLAND GEWAARBORG

In hoofdstuk 3 zijn de resultaten van de geloofwaardigheid per land beschreven en tabel tien is hier een samenvattende tabel van. Als de tabellen uit hoofdstuk 3 samengevoegd worden zijn de overeenkomsten en verschillen op het gebied van handhaving en sancties per land duidelijk te zien. Handhaving van de geldende regels op het gebied van het paardenwelzijn en goede sancties kunnen in een land bijdragen aan de geloofwaardigheid van de hippische sector.

Tabel 10

Overzicht handhaving en sancties per land

Land	Controleur	Controleert	Sanctie
Verenigd Koninkrijk	RSPCA	Wet- en regelgeving	Van een waarschuwingsbrief tot een proces via de rechtbank met als gevolg boetes, verbod op het houden van dieren of gevangenisstraf

	Eigen controleur sportbond	Geldende regels van de sportbond	Bijvoorbeeld een schorsing van de wedstrijd
	Eigen controleur hippische organisaties	Geldende richtlijnen en regels van de organisatie	Bijvoorbeeld ontzegging van het lidmaatschap
Zweden	Dierenwelzijn controleur	Wet- en regelgeving	Van een waarschuwingsbrief tot een verbod op het houden van dieren of een gevangenisstraf
	Officials	Geldende regels van de sportbond	Bijvoorbeeld schorsing van de wedstrijd
	Eigen controleur hippische organisaties	Geldende richtlijnen en regels van de organisatie	Bijvoorbeeld ontzegging lidmaatschap
Verenigde Staten	Afdeling van landbouw	Wet- en regelgeving	Van een boete tot een verbod op het houden van dieren of een gevangenisstraf
	Lokale controle officers	Wet- en regelgeving (Local Zoning Laws)	Lokaal afhankelijk (boete, onteigenen dieren of een rechtbank proces)
	Eigen controleur sportbond	Geldende regels van de sportbond	Bijvoorbeeld een schorsing van de wedstrijd
	Eigen controleur hippische organisaties	Geldende richtlijnen en regels van de organisatie	Bijvoorbeeld ontzegging van het lidmaatschap
Nieuw-Zeeland	MPI, SPCA en politie	Wet- en regelgeving en codes	Van een boete tot een verbod op het houden van dieren of een gevangenisstraf
	Officials	Geldende regels van de sportbond	Bijvoorbeeld schorsing van de wedstrijd
	Eigen controleur hippische organisaties	Geldende richtlijnen en regels van de organisatie	Bijvoorbeeld ontzegging lidmaatschap

Uit het hoofdstuk resultaten blijkt dat de hoofdorganisaties in een aantal landen ook bijdragen aan de geloofwaardigheid van de hippische sector. Uit de resultaten komt naar voren dat met name NEWC van het Verenigd Koninkrijk hier druk mee bezig is, zij bezoeken al hun leden een keer per jaar of een keer per twee jaar om te kijken hoe het de situatie van het paardenwelzijn bij de organisatie is. Ook de AHC en UHC spelen een rol bij de geloofwaardigheid van hun hippische sector door de handhavende en advies gevende activiteiten die zij uitvoeren. De HNS in Zweden en de NZEHA in Nieuw-Zeeland

spelen enkel een rol op het gebied van de geloofwaardigheid door middel van mensen in de hippische sector van advies en kennis te voorzien, maar niet op het gebied van handhaving. Opvallend is dat zowel door de UHC en AHC in de Verenigde Staten als door NEWC van het Verenigd Koninkrijk wordt aangegeven dat de handhaving van het paardenwelzijn niet altijd voldoende is en dat hier winst valt te behalen.

De advies gevende organisaties spelen ook een rol bij de geloofwaardigheid van de sector, als de paardenhouder van goede kennis wordt voorzien en deze ook toepast wordt het paardenwelzijn beter gewaarborgd, de hoofdorganisaties in Zweden en Nieuw-Zeeland geven aan dat op dit gebied winst valt te behalen.

4.2.3 HOE WORDT HET VERTROUWEN VAN DE MAATSCHAPPIJ IN DE HIPPIsche SECTOR IN HET BUITENLAND GEWAARBORGD

Hoe het vertrouwen van de samenleving in de hippische sector gewaarborgd wordt is onderzocht door dit ten vraag te leggen bij de hoofdorganisatie van elk land. In onderstaande tabel is weergegeven wat de antwoorden hierop waren.

Tabel 11

Overzicht kernpunten bij vertrouwen per land

Organisatie	Land	Kernpunten
NEWC	Verenigd Koninkrijk	Luisteren naar kritiek, proactieve houding, betrouwbaar zijn, communicatie, transparante houding en minder arrogante houding
HNS	Zweden	Verantwoordelijkheid nemen, proactieve houding, transparante houding
AHC, UHC en EDWC	Verenigde Staten	Conversatie over paardenwelzijn, luisteren naar de hippische sector, paardenwelzijn op nummer 1, communicatie, transparante houding, problemen niet in de doofpot stoppen
NZEHA en NAWAC	Nieuw-Zeeland	Transparante houding, verantwoordelijkheid, proactieve houding, hoofd niet in het zand steken

Zoals in bovenstaande tabel te zien is wordt door ieder land een transparante houding gezien als een kernpunt bij het behouden van het vertrouwen van de maatschappij, uit eerder gedaan onderzoek door I. Nolte uit 2018 komt ook naar voren dat een transparante houding bij kan dragen aan vertrouwen vanuit de maatschappij in de hippische sector en ook uit het onderzoek van L. Dreijerink & M. Klosters uit 2021 komt ditzelfde naar voren. Naast een transparante houding wordt ook een proactieve houding opvallend vaak genoemd. Een aantal kernpunten die allen ook door twee landen genoemd worden bij het behouden van vertrouwen van de maatschappij zijn: Luisteren, communicatie, verantwoordelijkheid en problemen niet in de doofpot stoppen/ hoofd niet in het zand steken. De NZEHA in Nieuw-Zeeland en de HNS in Zweden geven aan dat het verbeteren van de kennis van de paardenhouder op het gebied van paardenwelzijn bij zou kunnen dragen aan het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector en in Nieuw-Zeeland denken zij dat het verspreiden van kennis naar de samenleving over wat voor een paard belangrijk is voor zijn welzijn hier ook bij zal helpen.

4.3 KRITISCHE REFLECTIE

Onder dit kopje wordt een kritische reflectie van dit onderzoek gegeven welke zowel betrekking heeft op het proces van het onderzoek als de methode. Er wordt dieper ingegaan op in hoeverre het onderzoek volgens plan verlopen is, wat er wel en wat er niet goed ging, wat de sterke punten van dit onderzoek zijn en of de resultaten overeenkomen met de gevonden literatuur.

4.3.1 HET PROCES

Bij dit onderzoek is gekozen voor een onderzoeksmethode waarbij interviews zijn gehouden met enkel de hoofdorganisatie op het gebied van het paardenwelzijn in het desbetreffende land om zo de kwaliteit van het onderzoek te bewaken. Een nadeel hiervan is dat het beantwoorden van de laatste deelvraag: “Hoe wordt het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector in het buitenland gewaarborgd?” niet is onderzocht bij de maatschappij zelf. Dit zou eventueel een interessant onderwerp zijn voor een vervolgonderzoek.

Het onderzoek is volgens planning verlopen, er zijn voldoende betrouwbare gegevens verzameld en er zijn interviews gehouden met vier verschillende landen zoals beschreven in het vooronderzoek. In het theoretisch kader zijn de situaties in zes verschillende landen beschreven, twee van deze landen waren zoals aangegeven in hoofdstuk twee als reserve voor wanneer er landen waren die niet mee wilde werken aan het onderzoek. De situatie in de landen Duitsland en Australië is in dit onderzoek uiteindelijk niet verder aan bod gekomen.

Een van de sterke punten van dit onderzoek is dan ook de variatie aan landen die onderzocht zijn waardoor een representatief beeld gevormd kan worden van de hippische sectoren van een groot deel van de wereld. Een ander sterk punt is dat in ieder land het interview is gehouden met de hoofdorganisatie waardoor de resultaten kwalitatief en betrouwbaar zijn, maar ook goed te vergelijken zijn met de andere landen. Daarnaast biedt dit onderzoek veel mogelijkheden tot vervolgonderzoek om nog dieper op de stof in te gaan en dit zeer actuele onderwerp nog verder uit te lichten.

Als dit onderzoek opnieuw uitgevoerd zou worden zijn er ook een aantal dingen die anders gedaan konden worden bij het uitvoeren van dit onderzoek, zo was de tijdsplanning tussen de interviews met de verschillende landen iets lang waardoor de werkdruk over de periode niet geheel gelijk verdeeld was en daarnaast had de beschrijving van de doelstelling en het eindproduct in het vooronderzoek specifiekere beschreven kunnen worden.

4.3.2 DE METHODE

In het vooronderzoek staat beschreven dat uit het onderzoek van J. Fiedler naar voren komt dat de hippische organisaties nog een behoefte hebben voordat zij social license to operate goed kunnen toepassen. De behoeften zijn het uitleggen van de voordelen van toepassing van social license, het aanmoedigen van stakeholders om op organisatieniveau de paardensport beter te positioneren op het gebied van dierenwelzijn en het creëren van mogelijkheden om het gesprek aan te gaan met partijen die een verschillende kijk hebben op het gebied van dierenwelzijn. Opvallend is dat de hoofdorganisaties waar interviews mee zijn gehouden allemaal bezig zijn met het vervullen van deze behoeftes wat dus overeenkomt met het eerdere onderzoek.

Opvallend is ook dat in eerdere onderzoeken, zoals in het onderzoek van Clé, aangegeven wordt dat de opkomende sociale media trend een negatieve invloed kan hebben op de hippische sector en dat de hoofdorganisaties dit ook aangeven. Ook dat transparantie een belangrijke rol speelt bij het behouden van maatschappelijk draagvlak komt zowel naar voren uit de literatuur van Dreijerink & Klosters als uit de interviews met de hoofdorganisaties.

Wat niet overeen lijkt te komen met de literatuur is dat in het onderzoek van Crossman aangegeven wordt dat in Engeland en Zweden de overheid financiering gebruikt als middel om invloed uit te oefenen op de hippische sector. De hoofdorganisatie van het Verenigd Koninkrijk, NEWC, geeft aan dat de overheid (vrijwel) geen financiële steun aan de hippische sector biedt. De hoofdorganisatie van Zweden, de HNS, geeft aan dat de overheid indirect financiële steun biedt, maar dit verder niet gebruikt om invloed op de sector uit te oefenen.

5.0 CONCLUSIE EN AANBEVELINGEN

Dit afstudeerwerkstuk is een onderzoek naar de organisatie van het paardenwelzijn in het buitenland en hoe zij de theorie van social license to operate hierbij gebruiken om het bestaansrecht van de hippische sector te behouden. Het uiteindelijke doel van dit onderzoek is om de hippische sector in Nederland en de Nederlandse overheid van inspiratie en voorbeelden te voorzien op het gebied van het organiseren van het paardenwelzijn en het gebruik van social license to operate. In dit hoofdstuk worden achtereenvolgend de conclusies van de deelvragen en de hoofdvraag beantwoordt vervolgd door de aanbevelingen.

5.1 HOE IS DE LEGITIMITEIT VAN DE HIPPISCHE SECTOR IN HET BUITENLAND GEORGANISEERD

Uit dit onderzoek komt naar voren dat wet- en regelgeving, een hoofdorganisatie op het gebied van het paardenwelzijn in het land en de rol van de overheid gebruikt worden bij het organiseren van de legitimiteit van de hippische sector in het buitenland. Opvallend is dat ieder land gebruik maakt van overkoepelende wet- en regelgeving voor dieren in het algemeen en daarnaast ook specifieke wetgeving heeft voor de hippische sector. De invulling hiervan en de mate waarin deze gedetailleerd is verschilt, maar in ieder land komen de vijf vrijheden van Brambell terug in de wetgeving als minimale standaard voor het paardenwelzijn.

Daarnaast is er in ieder land een hoofdorganisatie op het gebied van het paardenwelzijn aanwezig die allemaal aangeven een vertegenwoordigende rol van de hippische sector richting de overheid en samenleving op zich te nemen. Opvallend bij deze organisaties is dat in de landen het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten en Nieuw-Zeeland dit ledenorganisaties zijn, in Zweden is deze organisatie en stichting.

De rol die de overheid speelt binnen de hippische sector kan ook bijdragen aan de legitimiteit van de hippische sector. In ieder land is de overheid van mening dat de hippische sector zichzelf zoveel mogelijk zelf moet reguleren en biedt vrijwel geen directe financiële hulp aan de sector. De overheid speelt in ieder land voornamelijk een rol op het gebied van wet- en regelgeving, aangevuld door een rol op het gebied van educatie in Zweden, besmettelijke ziektes in de Verenigde Staten en handhaving van het welzijn in Nieuw-Zeeland. Opvallend is wel dat de overheid in Nieuw-Zeeland niet bestaat uit overheidspartijen en voordat er beslissingen genomen worden in wetswijzigingen een soort referendum wordt gehouden waardoor de wet- en regelgeving in dat land een betere weerspiegeling is van de samenleving dan in andere landen.

5.2 OP WELKE MANIER WORDT DE GELOOFWAARDIGHEID VAN DE HIPPISCHE SECTOR OP HET GEBIED VAN PAARDENWELZIJN IN HET BUITENLAND GEWAARBORGD

Aspecten die bij kunnen dragen aan de geloofwaardigheid van de hippische sector zijn handhaving, sancties en advies. Als gekeken wordt naar de handhaving binnen de verschillende landen is hier verschil in te zien, opvallend is dat er in Nieuw-Zeeland meerdere overheidsinstanties zijn die handhaven op het paardenwelzijn, terwijl in het Verenigd Koninkrijk de volledige handhaving van het paardenwelzijn gerealiseerd wordt door een overheidsonafhankelijke organisatie. In het land Zweden en delen van de Verenigde Staten zijn er officiers aanwezig die handhaven op het paardenwelzijn in het land. De soort sancties die personen of bedrijven kunnen ontvangen als het paardenwelzijn niet gewaarborgd wordt zijn in alle landen ongeveer hetzelfde, dit zijn een waarschuwingsbrief, een boete,

het onteigenen van het paard, een verbod op het houden van paarden en/ of een gevangenisstraf. De hoogte van de boetes of straffen zijn per land verschillend, in Nieuw-Zeeland kan zo een boete bijvoorbeeld oplopen tot 100 duizend dollar voor een individu en tot 500 duizend dollar voor een bedrijf. Naast de handhavende organisaties vanuit de overheid of voor het algemene paardenwelzijn zijn er in ieder land ook organisaties zoals sportbonden of andere hippische organisaties aanwezig die voor hun leden eigen regels en richtlijnen hebben en hierbij ook hun eigen handhaving en sancties.

In ieder land zijn er ook advies gevende organisaties aanwezig die paardenhouders van kennis proberen te voorzien over het paardenwelzijn. Meerdere landen in dit onderzoek, zoals Zweden en Nieuw-Zeeland, geven aan dat het ervoor zorgen dat de juiste kennis bij de paardenhouder terecht komt een uitdaging is en dat op dit punt ruimte is voor verbetering.

5.3 HOE WORDT HET VERTROUWEN VAN DE MAATSCHAPPIJ IN DE HIPPISCHE SECTOR IN HET BUITENLAND GEWAARBORGD

Uit dit onderzoek blijkt dat de hoofdorganisaties een aantal kernwaarden belangrijk vinden om hiermee het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector te kunnen waarborgen. Een transparante houding wordt hierbij door ieder land aangegeven als belangrijk en zou wel eens een belangrijke sleutel kunnen zijn tot vertrouwen van de maatschappij. Hierop aansluitend wordt ook door twee landen genoemd dat het hoofd in het zand steken of problemen in de doofpot stoppen niet zal bijdragen aan het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector. Andere kernpunten die door minimaal twee landen genoemd worden zijn: een proactieve houding, luisteren naar de kritiek en naar de hippische sector, communicatie en weten wat de verantwoordelijkheid van de hippische sector is en deze verantwoordelijkheid ook nemen.

5.4 HOE IS IN HET BUITENLAND HET WAARBORGEN VAN HET PAARDENWELZIJN GEORGANISEERD

In het theoretisch kader is de te verwachten uitkomst beschreven, namelijk dat de onderzochte landen dit doen door middel van het inzetten van de drie pijlers van social license to operate: legitimiteit, geloofwaardigheid en vertrouwen. De uitkomst komt hierin overeen met de verwachting en alle onderzochte landen geven op hun eigen manier invulling aan deze drie pijlers. Alle onderzochte landen geven aan de huidige wet- en regelgeving op het gebied van het paardenwelzijn voldoende te vinden en in alle landen is een hoofdorganisatie op het gebied van het paardenwelzijn aanwezig die ook in contact staat met de overheid. Hiermee geven de landen voldoende invulling aan de pijler legitimiteit en zoals hierboven beschreven bij de uitkomst op deelvraag een doen zij dit ook op een soortgelijke manier.

Ook aan de pijler geloofwaardigheid wordt in ieder land invulling door middel van handhaving, sancties en advies op het gebied van het paardenwelzijn. Hierin zijn echter wel verschillen tussen de landen te zien en in alle landen wordt aangegeven dat er bij deze pijler ruimte voor verbetering is voor de hippische sector en het paardenwelzijn. De Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk geeft aan dat er winst behaald kan worden op het gebied van handhaving van het paardenwelzijn, daarnaast geven Zweden en Nieuw-Zeeland aan dat er winst behaald kan worden door ervoor te zorgen dat de paardenhouder over de juiste kennis beschikt op het gebied van het paardenwelzijn en daarnaast ook de samenleving van kennis te voorzien over wat belangrijk is voor een paard op het gebied van welzijn.

Aan de pijler vertrouwen wordt ook door ieder land zijn invulling gegeven, de hoofdorganisaties in alle onderzochte landen geven aan een transparante houding hierbij als een belangrijk punt te zien. Echter is het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector op zichzelf niet onderzocht in dit onderzoek, dit is dan ook een mooie introductie op de aanbevelingen.

Concluderend komt uit dit onderzoek naar voren dat voor een goede invulling van de pijler legitimiteit wetgeving aanwezig moet zijn voor dieren in het algemeen en voor de hippische sector specifiek. Deze wetgeving moet in grote lijnen de vijf vrijheden van Brambell gebruiken als minimale standaarden voor het houden van paarden. Deze wetgeving moet daarnaast zo duidelijk en concreet omschreven zijn dat hier goed op te handhaven is. Op het gebied van legitimiteit moet er ook een hoofdorganisatie aanwezig zijn die een vertegenwoordigende rol op zich neemt en in relatie staat met de overheid.

Uit dit onderzoek komt ook naar voren dat de invulling en uitvoering van de handhaving op het gebied van het paardenwelzijn een uitdaging kan zijn. Nederland kan dus van de situatie in andere landen leren en er rekening mee houden dat de structuur en invulling van de handhaving van het paardenwelzijn vooraf zeer helder ingevuld moet worden en bepaald moet worden wie welke verantwoordelijkheid heeft voor controles. Daarnaast zit er nog een uitdaging in de pijler geloofwaardigheid, dit is de kwalitatief goede kennis over de natuurlijke behoeften van een paard en het paardenwelzijn overbrengen naar alle paardenhouders.

Voor de pijler vertrouwen kan geconcludeerd worden dat de hippische sector in Nederland het vertrouwen vanuit de maatschappij het beste kan waarborgen door middel van een transparante houding. Daarnaast ook gebruik te maken van een proactieve houding, door te luisteren naar de hippische sector en de kritiek, duidelijke communicatie en het nemen van de verantwoordelijkheden voor het paardenwelzijn. Dit zal bijdragen aan het vertrouwen vanuit de maatschappij in de hippische sector in Nederland.

5.5 AANBEVELINGEN

Zoals hierboven beschreven is het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector in de vier onderzochte landen niet bij de samenleving zelf getest. Dit zou een mooi onderwerp zijn voor een vervolgonderzoek en door de uitkomsten van deze onderzoeken te combineren zal nog meer diepgang gecreëerd kunnen worden en zullen er verdere conclusies verbonden kunnen worden over wat de beste manier is voor het organiseren van het paardenwelzijn. Dit zou dan ook zeer relevant zijn voor de hippische sector in Nederland en voor de Nederlandse overheid omdat zij hiermee wellicht het paardenwelzijn op een nieuwe manier kunnen organiseren en het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector kunnen verbeteren of behouden. Bij het uitvoeren van een dergelijk onderzoek moet natuurlijk wel rekening gehouden worden dat de normen, waarden en geschiedenis van een samenleving per land kan verschillen.

Daarnaast zou op korte termijn eenzelfde soort onderzoek als dit onderzoek uitgevoerd kunnen worden binnen Nederland en hierbij zou ook gekeken kunnen worden of er behoefte is aan verandering van de organisatie van het paardenwelzijn, wanneer deze behoefte er is zou dit al uitgevoerde onderzoek kunnen bijdragen aan de invulling van de vernieuwde organisatie van het paardenwelzijn in Nederland.

BIBLIOGRAFIE

- American Horse Council. (2017). *Economics*. Geraadpleegd op 20 februari 2022, van <https://www.horsecouncil.org/flipbook-2021/?page=8>
- American Horse Council. (zd). *About*. Geraadpleegd op 20 februari 2022, van <https://www.horsecouncil.org/about-us/>
- American Horse Council. (zd). *Home*. Geraadpleegd op 20 februari 2022, van <https://www.horsecouncil.org>
- Australian Horse Industry Council. (zd). *About*. Geraadpleegd op 20 februari 2022, van <https://www.horsecouncil.org.au/directors>
- Australian Horse Industry Council. (zd). *Why do we exist?* Geraadpleegd op 20 februari 2022, van <https://www.horsecouncil.org.au>
- BETA. (2019). *Market information*. Geraadpleegd op 14 februari 2022, van <https://www.beta-uk.org/pages/industry-information/market-information.php>
- BMS Audio. (2017). *DEUTSCHE REITERLICHE VEREINIGUNG*. Geraadpleegd op 12 februari 2022, van <https://www.bmsaudio.com/service/success-stories/german-equestrian-federation.html>
- Bruijn, J. d. (2021, November 9). Opgehaald van De Hoefslag: <https://www.dehoefslag.nl/nieuws/algemeen/73977/blog-jasmijn-de-bruijn-hippische-cultuuromslag-nodig->
- Bruijn, J. d. (2021, november 9). *Hippische cultuuromslag nodig*. Geraadpleegd op 19 januari 2022, van De Hoefslag: <https://www.dehoefslag.nl/nieuws/algemeen/73977/blog-jasmijn-de-bruijn-hippische-cultuuromslag-nodig->
- Brunsting, S. (2015). *Social Acceptability and Human Behaviour*. ERKC.
- Clé, M. v. (2020, oktober 24). *Hoe de sociale media je mening (ver)vormen*. Geraadpleegd op 21 februari 2022, van <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/10/21/hoe-de-sociale-media-je-mening-ver-vormen/>
- Crossman, G. K. (2010). *The organisational landscape of the English horse industry: A contrast with Sweden and the Netherlands*. Exeter: University of Exeter.
- Deutsche Reiterliche Vereinigung. (2019). *Zahlen und Fakten aus Pferdesport und Pferdezucht*. Geraadpleegd op 12 februari 2022, van <https://www.pferd-aktuell.de/deutsche-reiterliche-vereinigung/zahlen-fakten>
- Deutsche Reiterliche Vereinigung. (2021). *Wir über uns*. Geraadpleegd op 12 februari 2022, van <https://www.pferd-aktuell.de/deutsche-reiterliche-vereinigung>
- Dier en Recht. (2018, maart). *Misstanden op de Manege*. Geraadpleegd op 20 februari 2022, van <https://www.dierenrecht.nl/sites/default/files/2019-10/rapport-misstanden-op-de-manege.pdf>
- Dier en Recht. (zd). *Misstanden paarden*. Geraadpleegd op 19 januari 2022, van Dier en Recht: <https://www.dierenrecht.nl/misstanden/paarden>

- Dreijerink, L., & Klosters, M. (2021). *Wat is het maatschappelijk draagvlak voor klimaatbeleid? Onderzoek naar beleidsopties van de studiegroep Invulling klimaatopgave Green Deal*. Amsterdam: TNO.
- Encyclo. (2020). *Sector definities*. Geraadpleegd op 11 februari 2022, van <https://www.encyclo.nl/begrip/sector>
- Equine Business Association. (2017). *The Equine Industry: A Global Perspective*. Geraadpleegd op 19 februari 2022, van <https://www.equinebusinessassociation.com/equine-industry-statistics/>
- Fiedler, J., Ames, K., & Thomas, M. (2020). *Sport Horse Welfare and Social Licence to Operate*. University of Leeds: Central Queensland University.
- Geert Demuijnck, B. F. (2016). *The Social License to Operate*. nb.
- Gehman, J., Lefsrud, L. M., & Fast, S. (2017). *Social license to operate: Legitimacy by another name?* Canadian Public Administration.
- HNS. (zd). *About HNS*. Geraadpleegd op 19 februari 2022, van <https://hastnaringen.se/swedish-horse-sector/>
- HNS. (zd). *The Swedish Horse Sector*. Geraadpleegd op 19 februari 2022, van <https://hastnaringen.se/swedish-horse-sector/>
- KNHS. (2015). *Nederland paardenland*. Geraadpleegd op 25 januari 2022, van https://www.knhs.nl/media/11389/nederland-paardenland_web-v2.pdf
- KNHS. (2018, januari). *Van hand veranderen*. Geraadpleegd op 27 januari 2022, van <https://www.knhs.nl/media/14028/knhs-meerjarenbeleidsplan-2018plus.pdf>
- Korving, E. (2021, mei 14). *Aanklacht tegen Kristina Ankerhold ingediend*. Geraadpleegd op 13 februari 2022, van Horses: <https://www.horses.nl/algemeen/aanklacht-tegen-kristina-ankerhold-ingediend/>
- Lu Lui, T. B. (2020). *Public participation in decision making, perceived procedural fairness and public acceptability of renewable energy projects*. Groningen: University of Groningen.
- Matheson, A., & Akoorie, M. E. (2012, juli). *Economic Impact Report on the New Zealand Sport Horse Industry*. Geraadpleegd op 19 februari 2022, van <https://researchcommons.waikato.ac.nz/bitstream/handle/10289/6937/Economic%20Impact%20Report%20on%20the%20New%20Zealand%20Sport%20Horse%20Industry%20%202012.pdf>
- Meesters, M., Wostyn, P., Leeuwen, J. v., Behagel, J. H., & Turnhout, E. (2020, november 10). The Social Licence to Operate and the legitimacy of resource extraction. *Elsevier, B(45)*, 7-11.
- Meulen, A. v. (2017). *Een paard in de bek kijken*. Dronten: [Aeres Hogeschool].
- New Zealand Equine Health Association. (zd). *About*. Geraadpleegd op 19 februari 2022, van <https://www.nzeha.org.nz/about-us>
- New Zealand Equine Health Association. (zd). *Welfare*. Geraadpleegd op 19 februari 2022, van <https://www.nzeha.org.nz/welfare>

- NEWC. (zd). *Home*. Geraadpleegd op 14 februari 2022, van <https://newc.co.uk>
- NEWC. (zd). *Who are NEWC*. Geraadpleegd op 14 februari 2022, van <https://newc.co.uk>
- Nolte, I. (2018). *Toekomst van de paardensport*. Almere: Aeres Hogeschool.
- NVWA. (sd). *Welzijnseis paarden*. Geraadpleegd op 12 februari 2022, van <https://www.nvwa.nl/onderwerpen/paarden/welzijnseisen-paarden>
- Paardenarts. (2020). *Dierenpolitie*. Geraadpleegd op 13 februari 2022, van <https://www.paardenarts.nl/kennisbank/dierenpolitie/>
- Palland, R. (2017, september 29). *Laat je horen! Wie zwijgt stemt toe, de inactivist van de paardensport*. Geraadpleegd op 10 februari 2022, van [Horses: https://www.horses.nl/opinie/laat-je-horen/laat-horen-zwijgt-stemt-toe-inactivist-paardensport/](https://www.horses.nl/opinie/laat-je-horen/laat-horen-zwijgt-stemt-toe-inactivist-paardensport/)
- Roest, A., & Wielen, P. v. (2012). *Hippisch onderwijs in 2028 : een wenken perspectief*. Den Haag: LEI Wageningen UR.
- Ruelle, H., & Bartels, G. (1998). *Draagvlak en de wisselwerking tussen zender en ontvanger*. Deventer: Kluwer.
- Sectorraad Paarden. (2011). *Gids voor Goede Praktijken*. Geraadpleegd op 17 februari 2022, van https://cdn.paardenarts.nl/app/uploads/2012/12/Gids_voor_Goede_Praktijken_augustus_2011.pdf?_gl=1*17c6owz*_ga*MjE0MDE2Mzk5LjE1ODc0OTMyMzM.*_ga_T2WJL2PRVY*MTY0NTQ1MDU3My4yLjAuMTY0NTQ1MDU3My4w
- Sectorraad Paarden. (2022). *Dierenwelzijn*. Geraadpleegd op 20 januari 2022, van <https://sectorraadpaarden.nl/dierenwelzijn/>
- Slocombe, D. S., & Prno, J. (2012, september). Exploring the origins of 'social license to operate' in the mining sector: Perspectives from governance and sustainability theories. *Elsevier*, 3, 346-357.
- Thompson, K. (2017, april 24). *Explainer: It's dangerous, so why do we still ride horses?* Geraadpleegd op 19 februari 2022, van [Brisbane Times: https://www.brisbanetimes.com.au/national/queensland/explainer-its-dangerous-so-why-do-we-still-ride-horses-20170424-gvr59u.html](https://www.brisbanetimes.com.au/national/queensland/explainer-its-dangerous-so-why-do-we-still-ride-horses-20170424-gvr59u.html)
- Tweede Kamer Der Staten-Generaal. (2015, april 8). *Kamerstuk 28286*. Geraadpleegd op 17 februari 2022, van <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-28286-1164.html>
- Veurtjes, M., & Oomen, E. (2019, augustus 26). *Ook paardensport staat nu ter discussie na verstoring EK door dierenactivisten*. Geraadpleegd op 13 februari 2022, van [AD: https://www.ad.nl/binnenland/ook-paardensport-staat-nu-ter-discussie-na-verstoring-ek-door-dierenactivisten~a749f778/](https://www.ad.nl/binnenland/ook-paardensport-staat-nu-ter-discussie-na-verstoring-ek-door-dierenactivisten~a749f778/)
- World Animal Protection. (2020, maart 9). *Animal welfare matters: see how your country treats animals*. Geraadpleegd op 10 februari 2022, van <https://www.worldanimalprotection.org/news/animal-welfare-matters-see-how-your-country-treats-animals>

BIJLAGE I INTERVIEW VRAGEN

Over de organisatie

Kunt u een korte introductie van uzelf geven? (Functie binnen de organisatie)

Kunt u kort omschrijven wat de kerntaken van uw organisatie zijn?

Welke acties worden door uw organisatie genomen om het paardenwelzijn zo goed mogelijk te kunnen waarborgen?

Kunt u kort omschrijven hoe de organisatiestructuur van uw organisatie in elkaar zit?

Welke rol speelt uw organisatie binnen de hippische sector?

Hoe wordt uw organisatie gefinancierd?

De hippische sector

Welke rol speelt de overheid binnen de hippische sector?

Welke geldende wet- en regelgeving is er op het gebied van het paardenwelzijn in uw land?

Vindt de organisatie dat deze wet- en regelgeving voldoende is of zou dit uitgebreid moeten worden?

Welke handhavende organisaties zijn er in uw land aanwezig op het gebied van paardenwelzijn?

Welke sancties kunnen personen of bedrijven krijgen wanneer zij het paardenwelzijn niet goed waarborgen?

Welke organisaties zijn er in uw land aanwezig om advies te geven op het gebied van paardenwelzijn?

De samenleving

Wat is de algemene mening van de samenleving over de hippische sector en het paardenwelzijn in uw land?

Is deze mening de afgelopen jaren veranderd?

Hoe denken jullie vertrouwen vanuit de samenleving in de hippische sector te behouden?

Hoe zien jullie de hippische sector in de toekomst?

Aanwezig tijdens het interview: Karolina Lagerlund van The Swedish Horse Industry Foundation

Over de organisatie

Kunt u een korte introductie van uzelf geven?

Mijn naam is Karolina Lagerlund, ik ben CEO van 'The Swedish Horse Industry Foundation' dit wordt in Zweden de HNS genoemd. Wij zijn een soort coördinerende organisatie die werken voor de gehele hippische sector, wij werken dus met allerlei soorten paarden en sporten ongeacht of dit fokkerij, sport, hobby, financieel, et cetera is. Onze missie is om de duurzame ontwikkeling van de volledige hippische sector in Zweden te waarborgen. Wij hebben ook verantwoordelijkheden voor educatie, wij financieren veel educatie binnen de Zweedse hippische sector en hebben daarnaast ook een verantwoordelijkheid voor de Zweedse nationale hippische centra; Flyinge, Strömsholm en Wången. Deze hippische centra zijn zowel voor opleiding als voor ontwikkeling van de Zweedse hippische sector in het algemeen. Daarnaast werken we ook met veel ruiters met betrekking tot hoe de Zweedse hippische sector kan samenwerken en samenkomen om te werken aan het algemeen belang van de sector zodat zij niet enkel werken in hun kleine werkgebied omdat wij geloven dat we samen sterker kunnen worden. Wij werken aan vragen die gemeenschappelijk zijn voor iedereen die geïnteresseerd is in of werkt in de hippische sector, dit kunnen bijvoorbeeld vragen zijn op het gebied van wetgeving, maar ook paardenwelzijn, werkgelegenheid, enzovoort. Dit is een korte beschrijving van onze missie en waar wij mee werken.

Kunt u kort omschrijven wat de kerntaken van uw organisatie zijn?

Onze hoofdtak is om te verzekeren dat de hippische sector in Zweden voortgezet wordt en continu ontwikkeld in lijn met de Zweedse samenleving zodat we als hippische sector een belangrijke en sterk deel van de samenleving worden en in een goede en duurzame manier blijven ontwikkelen. Daarnaast is ook een van onze kerntaken de verantwoordelijkheid voor educatie en de Zweedse nationale hippische centra. Daarnaast ook de verantwoordelijkheid voor de fokkerij en voor het samenkomen van de hippische sector om aan gezamenlijke vraagstukken te werken op een goede manier.

Welke acties worden door uw organisatie genomen om het paardenwelzijn zo goed mogelijk te kunnen waarborgen?

Om deze vraag te kunnen beantwoorden is het allereerst van belang om duidelijk te maken dat de wetgeving op het gebied van dierenwelzijn in Zweden van zeer hoog niveau is als je het vergelijkt met de andere EU-landen. We hebben speciale paardenwelzijn wetgeving om bepaalde kaders en verantwoordelijkheden weer te geven, deze kun je in een schaal opdelen:

- De hoofdverantwoordelijkheid voor het paardenwelzijn is voor de paardeneigenaar die in het bezit is van de paarden.
- Vervolgens hangt de toepasbare wetgeving af van waar je het paard voor gebruikt, gebruik je het paard bijvoorbeeld voor de paardensport (dressuur, springen, racen, etc.) dan heeft de Swedish Equestrian Federation speciale regels en voorschriften over de bepaalde sport bijvoorbeeld hoe je met het paard kan deelnemen aan de sport en van welke dingen je moet verzekeren.
- Daarnaast is er ook de verantwoordelijkheid van de paardrijdscholen die de standaarden van hoe de paarden op de paardrijdscholen gehuisvest moeten worden moeten waarborgen, deze standaarden zijn zelfs nog iets hoger dan de wetgeving voorschrijft.
- Wanneer je kijkt naar de dravers industrie hebben zij zeer strikte reglementen over hoe je het paard kan trainen, hoe je er mee om moet gaan tijdens competities en ook bijvoorbeeld over het medicijngebruik, enzovoort.

De verantwoordelijkheid voor het waarborgen van het paardenwelzijn is dus erg breed verdeeld en wij werken samen met Zweedse hippische organisaties om zowel te discussiëren over wetgeving issues als over hoe we samen kunnen werken bij welzijnsvragen. Zoals ik al zei werken we voor het algemeen belang van het welzijn van de paarden waarbij we dus ook verschillende sporten samen laten komen en laten discussiëren over hoe we het welzijn kunnen verbeteren, vervolgens is het aan de verschillende sportorganisaties om wat besproken is meer in detail uit te voeren.

Wij zijn een stichting en hebben dus geen leden daarom kunnen wij ook geen richtlijnen voor leden op te zetten. Natuurlijk werken we met informatiespreiding op het gebied van paardenwelzijn en wij zijn ook de oprichters van een grote Zweedse website die veel informatie en kennis laat zien over het paardenwelzijn. Deze website heet 'Häst Sverige' als je dit direct zou vertalen heet het paard zweden, deze website heeft veel volgers en alle informatie op deze site is gebaseerd op onderzoek. Dit is een zeer groot verschil met al internet forums waar je discussies over allerlei onderwerpen tegenkomt waar allemaal subjectieve meningen gegeven worden. Dit zijn een aantal voorbeeld over hoe we werken met het waarborgen van het paardenwelzijn, maar omdat wij geen leden hebben kunnen wij ook niet met sancties en dat soort dingen werken. Dit is dan ook de reden dat we met informatieverbreiding werken en het samenkomen met andere paardenorganisaties om samen te werken aan welzijnsvragen.

Kunt u kort omschrijven hoe de organisatiestructuur van uw organisatie in elkaar zit?

We zijn een stichting en hebben dus geen leden, er zijn twee organisaties die de HNS hebben opgericht en samen met een derde organisatie bepalen zijn de vertegenwoordigende bestuursleden. We hebben dus een bestuur en deze bestaat uit vertegenwoordigers van drie organisaties in relatie tot de Zweedse hippische sector. Het bestuur wordt jaarlijks gekozen door deze drie organisaties, deze drie organisaties zijn: 'The Swedish Federation of Farmers', 'The Swedish Horse Racing Totalisator Board' en 'The Swedish Equestrian Federation'.

Het selecteren van de bestuursleden gaat als volgt, bijvoorbeeld de 'Federation of Swedish Farmers' hebben drie vertegenwoordigers in het bestuur, twee vaste en één ondersteunende. Zij maken een keuze binnen hun organisatie op bestuur level wie de drie vertegenwoordigers van hun organisatie zouden moeten zijn en dan informeren ze de HNS in een bestuur meeting van onze organisatie, dit gaat hetzelfde binnen de andere twee organisaties. Ons bestuur is dus gemaakt van vertegenwoordigers van de drie organisaties en zij kiezen wie dit zijn.

Welke rol speelt uw organisatie binnen de hippische sector?

Ik zou zeggen dat we een zeer belangrijke rol hebben door verschillende factoren, we zijn een van de weinige organisaties die voor het belang van de gehele hippische sector werken, het is gebruikelijker dat je werkt binnen een klein gedeelte van de hippische sector. Daarnaast zijn we ook verantwoordelijk voor de nationale hippische centra en we financieren ook veel educatie binnen de hippische sector, zonder deze financiering voor de hippische educatie zou een groot gedeelte hiervan verdwijnen.

Daarnaast zou je ons ook kunnen beschrijven als een vertegenwoordigende organisatie richting de overheid en de politiek, dit zijn doelgroepen waar wij veel mee werken. Bij deze groepen zijn wij goed bekend en staand we ook bekend als zeer belangrijk door het feit dat wij de hippische sector samen laten komen zodat we met een stem richting hen kunnen spreken in plaats van 30 verschillende stemmen die allemaal iets anders zeggen. We proberen het proces van praten met de overheid gemakkelijker te maken door de hippische sector samen te laten komen.

Hoe wordt uw organisatie gefinancierd?

Omdat wij geen leden hebben is het een speciale financieringsstructuur, wij zijn volledig gefinancierd door fondsen van de 'Swedish Trotting Association' en de 'Swedish Horse Racing Authority'. Wij worden dus eigenlijk gefinancierd door de gokindustrie van de dravers en paardenraces, dit wordt gedaan door middel van een overeenkomst met de Zweedse overheid. De dravers industrie en de paardenraces industrie hebben een overeenkomst de Zweedse overheid die bepaald dat wij onze jaarlijkse financiering krijgen. Je zou dit eigenlijk een beetje kunnen verbinden aan hun 'social license to operate', de dravers- en paardenraces industrie zijn zoals ik zou zeggen de meest ondervraagd door de maatschappij. Deze structuur is een manier om het geld van de gokindustrie de hele paardensector goed van pas komt omdat het wordt gebruikt om educatie, verschillende projecten en onderzoek te financieren.

Bestuursleden worden niet door ons betaald, maar sommige van hen ontvangen wel iets van betaling van de organisatie waar zij origineel voor werken. Dit hangt af van of zij in dienst zijn bij hun organisatie, dan kunnen zij werk vaak doen binnen de tijd van de werkgever als de plaats in het bestuur deel uitmaakt van hun baan, dit kan dan ook weer bijdragen aan de missie van dat bedrijf. Er wordt dus door HNS geen financiering gegeven aan bestuursleden.

De hippische sector

Welke rol speelt de overheid binnen de hippische sector

De overheid speelt een rol in de financiering door middel van de overeenkomst die zij hebben gesloten met de dravers- en races industrie, voor de financiering van de hippische sector is de overheid dus van zeer groot belang. Daarnaast speelt de overheid uiteraard ook een rol op het gebied van wetgeving, zoals ik eerder al zei heeft Zweden zeer hoge standaarden als het neerkomt op zowel de algemene dieren welzijnswetgeving als de wetgeving op het gebied van paardenwelzijn. De overheid speelt ook een zeer grote rol op het gebied van educatie, als je geboren bent in Zweden is alle educatie gratis. Daarnaast biedt de overheid ook de mogelijkheid om extra geld te lenen voor huisvesting en primaire levensbehoeften voor studenten.

Welke geldende wet- en regelgeving is er op het gebied van het paardenwelzijn in uw land?

Als je de EU-wetgeving compleet buiten beschouwing laat kun je de wetgeving op het gebied van paardenwelzijn in Zweden in drie lagen onderscheiden. Als bovenste laag hebben we de 'Animal Welfare Act', vervolgens hebben we algemene wetgeving voor alle dieren waar bepaalde dieren speciaal benoemd zijn en als derde laag heb je wetgeving voor ieder dier specifiek.

In de wetgeving speciaal voor paarden staat onder andere beschreven dat de paarden op een manier gehouden moeten worden die de natuurlijke behoefte van het paard faciliteert en verbeterd, daarnaast staan er ook bepalingen in over andere water en voeding, het minimaliseren van gevaar voor de paarden, dat de paarden de mogelijkheid moeten hebben om in al hun natuurlijke gangen te bewegen iedere dag en iets over de afmetingen van de binnen boxen, de hoogte van het dak en het licht in de stallen. Dit zijn gewoon een aantal voorbeelden, deze wetgeving is vrij gedetailleerd, maar ook weer niet zo gedetailleerd dat er bijvoorbeeld in staat hoeveel uur de paarden uit hun stal moeten zijn.

We hebben een hoge standaard wat betreft wetgeving, maar ik denk dat we moeten werken aan het verbeteren van de kennis van paardeneigenaren op het gebied van paardenwelzijn. Het is niet gebruikelijk dat paarden slecht behandeld worden door de slechte wil van de eigenaren, echter is het grotere probleem dat paardeneigenaren soms dingen doen waarvan zij denken dat het goed is voor het paard wat eigenlijk niet het geval is. Dit soort dingen kunnen resulteren in bijvoorbeeld overvoeding of slechte training, daarom moet er gewerkt worden aan kennisverspreiding over de natuurlijke behoeften van het paard.

Vindt de organisatie dat deze wet- en regelgeving voldoende is of zou dit uitgebreid moeten worden?

Zoals ik zojuist al zei denk ik dat Zweden zeer hoge standaarden heeft of het gebied van wetgeving al zijn er natuurlijk altijd details die besproken zouden kunnen worden, maar ik denk niet dat het probleem is dat de wetgeving niet voldoende is. Ik denk dat we beter zouden kunnen werken aan het verbeteren van de kennis van paardeneigenaren en paardenhouder. Meer werken aan het verspreiden van informatie over wat goed welzijn is en wat de natuurlijke behoeften van een paard is.

Welke handhavende organisaties zijn er in uw land aanwezig op het gebied van paardenwelzijn?

Sinds de 'Animal Welfare Act' is ingesteld in Zweden hebben we een soort dierenwelzijn controleurs die stallen en paardenhouders controleren. Dit wordt zowel gedaan op basis van melding die binnen komen over bepaald bedrijven of particulieren als door middel van op risico gebaseerde random controles. Deze risico gebaseerde controles vinden vaak plaats op stallen met veel paarden omdat op deze stallen het risico dat het paardenwelzijn in het gedrang komt vaak hoger is. De dierenwelzijn controleurs zijn in dienst van de overheid en de controles worden gedaan op een regionaal niveau. Zweden is onderverdeeld in 21 regio's welke geleid worden door de regionale overheden, de dierenwelzijn controleurs zijn in dienst van deze regionale besturen/ overheden.

Welke sancties kunnen personen of bedrijven krijgen wanneer ze het paardenwelzijn niet goed waarborgen?

Je kunt allerlei sancties krijgen, van een boete tot een gevangenisstraf, afhankelijk van hoe erg het vergrijp is. Wanneer het een zeer ernstige dierenmishandeling is kun je een gevangenisstraf krijgen, maar wanneer het een minder erge fout is kun je eerst een waarschuwingsbrief krijgen. Als je deze waarschuwingsbrief serieus neemt en de fouten aanpast worden er verder geen actief ondernomen, als je deze brief negeert ontvang je vaak een boete. Ook is het belangrijk om hier te noemen dat er binnen andere hippische organisaties en binnen de bepaalde sporten eigen regels gelden en zij hebben dat ook hun eigen controleurs en eigen sancties. Een voorbeeld hiervan is dat wanneer er een fout wordt gemaakt op het gebied van dierenwelzijn door een sportruiter of op een wedstrijd de sportbond kan bepalen dat een bepaalde ruiter bijvoorbeeld geschorst kan worden. Dus je hebt overheidswetgeving en ook regels binnen de sporten.

Welke organisaties zijn er in uw land aanwezig om advies te geven op het gebied van paardenwelzijn

Wij zijn een van de advies gevende organisaties en we maken ook een aantal reclames en dat soort dingen in samenwerking met andere hippische organisaties, deze organisaties geven uiteraard ook weer informatie en advies aan hun leden. Zoals ik eerder al zei hebben wij geen leden, maar er zijn wel andere hippische organisaties die wel leden hebben. De leden kunnen zich dan tot deze organisaties richten wanneer zij advies nodig hebben. Daarnaast hebben we ook de website zoals ik al eerder noemde en daar kun je ook advies vinden over hoe je een paard moet houden en deze informatie is gebaseerd op onderzoek en wordt gefinancierd door de 'Swedish Agriculture University'. Daarnaast zijn er ook nog een aantal adviesbureaus waar je je toe kunt richten wanneer je specifiek advies wilt bijvoorbeeld op het gebied van voeding, de constructie van een stal of het algemene paardenwelzijn. Er zijn dus veel verschillende manieren om aan advies te komen, zowel gratis (als je lid bent van een organisatie) als betaald.

De samenleving**Wat is de algemene mening van de samenleving over de hippische sector en het paardenwelzijn in uw land?**

Ik zou zeggen dat de algemene mening van de samenleving heel erg varieert omdat de hoeveelheid kennis over de hippische sector zeer variërend is en ook afhangt van waar je leeft in Zweden, wat je ervaring is in connectie met de hippische sector, of je in contact komt met paarden en of je geïnteresseerd bent in paarden of niet. Binnen de politieke sector varieert de mening over de

paardensector ook net zoals in de samenleving. We hebben een aantal marketing analyses uitgevoerd over de mening van de samenleving over de hippische sector en dit laat zien dat deze variërend is, maar dat de algemene mening over de hippische sector zowel niet volledig positief als volledig negatief is. Over het algemeen kun je zeggen dat gokken, racen en dravers een meer negatieve lading hebben voor de samenleving, maar ook niet volledig negatief. We moeten werken met 'social license' van de samenleving omdat de kijk op het dierenwelzijn in het algemeen erg aan het veranderen is zowel over vee als over huisdieren. Omdat deze kijk op het dierenwelzijn zo snel veranderd moet je dit tempo bij kunnen houden en steeds vooruitkijken en een aantal jaren vooruitdenken zodat je al een reactie weet voordat iets gebeurt.

Is deze mening de afgelopen jaren veranderd?

Ik denk dat de algemene mening over het dierenwelzijn is veranderd, ik ben er niet zeker van of de algemene mening over het welzijn in de hippische sector veel is veranderd. Sinds de kijk op dierenwelzijn veranderd heeft dit natuurlijk ook effect op de hippische sector, maar we hebben ook een aantal positieve successen gehad in Zweden binnen de sport. Voorbeeld hiervan in het olympische goud in Tokyo wat een grote impact heeft gehad op Zweden. Het is ook zo dat er een aantal fouten zijn gemaakt binnen de hippische sector, niet alleen in Zweden, maar binnen Europa door topsportruiters hierbij denk ik aan het voorbeeld van Mark Todd. Dit heeft natuurlijk een grote impact omdat dit soort situaties een zeer negatieve mening over de hele hippische sector kan geven, ook al is dit een fout van één persoon.

Hoe denken jullie vertrouwen vanuit de samenleving in de hippische sector te behouden?

Ik denk dat iedereen die een paard heeft absoluut moet voldoen aan wat hun verantwoordelijkheid is met betrekking tot welke kennis die je moet hebben om je paard zo goed te kunnen houden als zou moeten, dus de kennis van paardeneigenaren en de gehele hippische sector is hier zeer belangrijk bij. Op organisatieniveau in de hippische sector moeten we dit echt uitlichten en daarnaast moeten we ook altijd een stap voorop blijven. Hiermee bedoel ik altijd kijken naar wat we doen binnen de sport en het houden van paarden en klaar zijn om de grens van wat is 'oké' te verschuiven voordat iemand je vraagt om deze te verschuiven. Je moet dus een proactieve houding hebben en daarnaast moeten we zeer transparant zijn bij het laten zien hoe we onze paarden houden, trainen, waar we voor staan en waar we niet voor staan. Dit zijn allemaal dingen die zeer belangrijk kunnen zijn in de toekomst.

Hoe zien jullie de hippische sector in de toekomst?

Ik denk dat de hippische sector de mogelijkheid heeft op een grotere verantwoordelijkheid in de Zweedse maatschappij te nemen in het algemeen omdat we zien dat rond dieren en paarden zijn een zeer positieve gezondheidsvoordelen met zich meebrengt, bijvoorbeeld het therapeutisch effect voor mensen die in revalidatie staat zijn. Daarnaast ook in het algemeen omdat werken met paarden gelijk staat aan een actieve levensstijl, je komt in de natuur en je komt in contact met een leven dier. We denken dus dat we beter moeten zijn in laten zien en vertellen hoe de hippische sector in het algemeen bij kan dragen aan de gezondheid van de mensen en dat paarden een dienst kunnen zijn in de samenleving. We zien nu in Zweden dat de aanvragen voor werkpaarden in het bos en in de stad aan het stijgen zijn. Dat zou een mogelijkheid kunnen zijn om paarden dichterbij mensen te kunnen brengen die geen natuurlijk contact hebben met de hippische sector, dit zou positief zijn voor de gehele hippische sector omdat ik denk dat door middel van het ontmoeten van deze geweldige dieren en door middel van meer over deze dieren te weten te komen de mening over paarden veranderd op een positieve manier. Ik denk dus dat we een grotere dienst kunnen zijn voor de maatschappij en op deze manier ook kunnen werken aan onze 'social license'.

BIJLAGE III INTERVIEW VERENIGDE STATEN

Aanwezigen tijdens het interview:

- Julie Broadway voorzitter van de werknemers van de American Horse Council
- Ashley Harkins directeur van de United Horse Coalition
- Emily Stearns projectmanager van de Equine Welfare Data Collective

Over de organisatie

Kunt u een korte introductie van uzelf geven?

- Julie Broadway is werkzaam bij de American Horse council (AHC) welke gevestigd is in Washington, haar functie wordt omschreven als voorzitter van de drie werknemers binnen de organisatie. De American horse council houdt zich bezig met de wetgeving van de hippische sector en het representeren van de hippische sector in de Verenigde Staten. De AHC kan ook wel omschreven worden als de stem van de hippische sector in de Verenigde Staten.
- Ashley Harkins vervult de functie van directeur binnen de organisatie de United Horse Coalition (UHC). De United Horse Coalition is een dochterorganisatie van de American Horse Council welke zich bezighoudt met het welzijn van risicopaarden en paarden die in overgang zijn van de oude naar de nieuwe eigenaar. De UHC is opgericht in 2006 naar aanleiding van een meeting van de vereniging van dierenartsen waar het probleem van risicopaarden aangekaart werd. Eerder werden deze paarden omschreven als ongewilde paarden, maar omdat deze term niet correct genoeg was en een negatieve lading had hebben zij deze veranderd. Naast de risicopaarden en paarden in overgang voeren zij ook diverse onderzoeken uit naar het paardenwelzijn in paarden redding centrums.
- Emily Stearns is projectmanager bij de organisatie Equine Welfare Data Collective (EWDC), deze organisatie is een van de organisaties die valt onder de overkoepelende organisatie de United Horse Coalition. De EWDC houdt zich bezig met het verzamelen, verwerken en publiceren van data van thema's die te maken hebben met risicopaarden.

Kunt u kort omschrijven wat de kerntaken van uw organisatie zijn?

(Julie) Een van de kerntaken van de American Horse Council is het monitoren van alle wetgeving die te maken heeft met de hippische sector die mogelijk een positieve of negatieve invloed op de sector hebben, ook het omschrijven van deze wetgeving in dergelijke taal zodat het duidelijk is voor iedereen in de hippische sector behoort tot hun kerntaken. Als aanvulling hierop bezoeken ze leden om te praten over de wetgeving in de hippische sector. Ook heeft de AHC een directeur voor gezondheid en regelgeving welke al het contact met de overheidspartijen op zich neemt (minister van landbouw, milieubeschermingsbureau, afdeling ruimtelijke ordening, enzovoort). Daarnaast is educatie een van de belangrijkste taken van de AHC, hiermee wordt de educatie van de hippische sector bedoelt, maar ook de educatie van bijvoorbeeld de overheid of mensen die interesse tonen in de sector. De AHC is ook eindverantwoordelijke voor een aantal onderzoeken die gedaan worden binnen de sector, een voorbeeld van zo een onderzoek is 'The national economy impact study' welke in 2023 uitgebracht zal worden en waarin de economische invloed van de hippische sector beschreven wordt. De cijfers die uit dit onderzoek naar voren komen kunnen de AHC dan weer helpen wanneer zij met bijvoorbeeld overheidspartijen om tafel gaan om bepaalde behoeftes duidelijk te maken.

(Ashley) De drie kerntaken van de United Horse Coaliton zijn het onderwijzen van paardeneigenaren om hun verantwoordelijkheid te nemen voor het welzijn van hun paard(en) (training, gezondheid en estate planning), verdedigen van risico paarden door middel van cursussen en eventueel

(financiële)hulp wanneer de dierenarts of hoefsmid nodig is en samenwerken met paardeneigenaren en partijen die zich in willen zetten voor de risicopaarden (bijvoorbeeld door middel van opvang of financiële hulp).

(Emily) Een van de kerntaken van de EWDC is het door middel van onderzoek opbouwen van een contactenlijst van organisaties die paarden in nood helpen. De andere hoofdtaken bestaan uit het opzetten van onderzoeken, vervolgens een enquête versturen over deze onderwerpen en daarna de data die uit deze enquêtes naar voren komt verzamelen, verwerken en publiceren. Samengevat kun je de kerntaken van de EWDC omschrijven als het verzamelen en rapporteren van nationale data op het gebied van paarden in nood en paarden redding centra

Welke acties worden door uw organisatie genomen om het paardenwelzijn zo goed mogelijk te kunnen waarborgen?

(Julie) De American Horse Council heeft in 2009 een 'welfare code of practice' ontwikkeld waarin staat beschreven wat inhoud om op een verantwoordelijke manier paarden te fokken, trainen, houden, verzorgen en te transporteren. Daarnaast staat in de welfare code of practice naar welke normen en waarden de organisaties moeten handelen die lid zijn of vallen onder de AHC. Daarnaast werkt de AHC ook samen met de overheid en minister van landbouw wanneer het gaat over wetgeving op het gebied van paardenwelzijn. Verder heeft de AHC geen invloed op de hippische sector door middel van keurmerken of het geven van sancties, dit is de verantwoordelijkheid van de minister van landbouw.

(Ashley) De United Horse Coalition biedt richtlijnen om de reddingsorganisaties voor paarden in de United States te verbeteren. Daarnaast proberen zij bij te dragen aan een beter paardenwelzijn in de US door middel van het beschikbaar stellen van kennis en informatie voor paardeneigenaren op het gebied van paardenwelzijn.

Kunt u kort omschrijven hoe de organisatiestructuur van uw organisatie in elkaar zit?

(Julie) De AHC is opgebouwd uit 150 hippische verenigingen, 150 (kleine) hippische ondernemingen (zoals dierenartsen, hoefsmiden, etc.) en een x aantal individuele leden die zijn mensen actief in de hippische sector of geïnteresseerden in de hippische sector. De verzameling van deze leden wordt het 'lichaam' van de organisatie genoemd. Naast de leden heeft de AHC een bestuur dat bestaat uit 16 leden die een goede vertegenwoordiging van de hippische sector kunnen geven, zo is er iemand aanwezig van de Thoroughbred gemeenschap, van de dierenartsen gemeenschap, van de Quarter Horse Association, van de Paint Horse Association en van andere leidende partijen uit de sector. Deze leden worden afgevaardigd uit de hippische verenigingen die lid zijn van de AHC. De AHC heeft ook 5 vast commissies die actieplannen maken waarna het bestuur besluit of ze deze actieplannen daadwerkelijk willen gaan gebruiken. Daarnaast heeft de AHC 5 personeelsleden die alle administratieve taken op zich nemen. Bij het uitvoeren van vragen vanuit de hippische sector maken zij vaak aanspraak om een van de aangesloten organisaties van de AHC die gespecialiseerd is op het vakgebied van deze vraag.

(Ashley) De UHC heeft geen eigen bestuur omdat zij onderdeel zijn van de AHC, in plaats van een bestuur hebben zij een directiecomité. De UHC heeft ongeveer 270 leden welke bestaan uit organisaties binnen de hippische sector, soms dezelfde die ook lid zijn van de AHC en daarnaast hebben zij ook redding organisaties en opvangcentra onder hun leden. De leden kunnen opgesplitst worden in vier categorieën; full (volledig), associate (verbindend), supportive (ondersteunend) en rescue (redding). Iedere organisatie is welkom om lid te worden van de United Horse Coalition. We hebben een uitvoerende commissie en subcommissies, de deelname aan de commissies is gebaseerd op het soort lidmaatschap dat de organisatie heeft. De uitvoerende commissie bestaat uit volledige- en verbindende leden, de subcommissies bestaan uit volledige-, verbindende- en ondersteunende leden.

Welke rol speelt uw organisatie binnen de hippische sector?

(Julie) Om mee te beginnen beschouwd de AHC zichzelf als een overkoepelende organisatie dus zij zijn eigenlijk de stem van de hippische sector in de Verenigde Staten vertegenwoordigd in Washington. Ze doen op de eerste plaats veel met wetgeving (nationaal niet regionaal). Ze hebben ook een coalitie staat paardenraden waar ongeveer 26 a 27 staten lid van zijn en deze organisatie behandelt de lokale wetgeving. De AHC werkt samen met de coalitie staat paardenraden, maar onze rol is dus eigenlijk om de stem van de hippische sector te zijn, de sector te informeren waar ze mee bezig zijn en werken namens de sector.

(Ashley) De rol van de UHC is gelijk aan die van de AHC, echter voert de UHC deze taken alleen uit gefocust op de risicopaarden en transitiepaarden waar de AHC dit doet voor de gehele sector. Waar de AHC veel doet op het gebied van wetgeving doen zij dit niet, maar zij proberen samen te werken met hulporganisaties voor risicopaarden en paarden in transitie.

(Emily) Veel van de informatie die EWDC krijgt komt van dierencontrole organisaties welke voor de lokale overheid van belang zijn. Het is de taak van de dierencontrole organisaties om de wetgeving op het gebied van welzijn lokaal te handhaven. Voornamelijk spelen zij de rol van het verzamelen van data van de hippische sector.

Hoe wordt uw organisatie gefinancierd?

(Julie) American Horse Council wordt gefinancierd door middel van de lidmaatschappen van de leden, daarnaast hebben zij een aantal sponsors, soms krijgt de AHC subsidie voor bepaalde programma's en ze hebben een klein gedeelte inkomen van de georganiseerde conferenties.

(Ashley) De United Horse Coalition wordt voornamelijk gefinancierd door middel van de lidmaatschappen en daarnaast door middel van donaties.

(Emily) De Equine Welfare Data Collective wordt gefinancierd door middel van subsidies die zij ontvangen van onder andere de American Society for the Prevention of Cruelty to Animals (ASPCA) en de American Association of Equine Practitioners (AAEP).

De hippische sector

Welke rol speelt de overheid binnen de hippische sector

(Julie) Er zijn een aantal manieren waarop de overheid een rol speelt binnen de hippische sector, een van deze manieren is de geldende wetgeving op het gebied van paardenwelzijn (de Horse Protection Act). De overheid en met name de minister van landbouw is betrokken bij deze wetgeving. De AHC werkt nauw samen met de AAEP (American Association of Equine Practitioners) op het gebied van ziekte en ziektebestrijding, de minister van landbouw is zeer geïnteresseerd in de actuele gegevens op het gebied van ziekte en ziektebestrijding in de hippische sector.

(Julie) De andere rol die de overheid speelt heeft te maken met specifieke wetgeving die de hippische sector beïnvloedt, een voorbeeld hiervan is de 'horse racing integrity and safety act' welke op dit moment in proces is om uitgebreid te worden. De overheid biedt een beetje financiële steun aan de Equine Disease Communication Centre, deze organisatie houdt zich bezig met het monitoren en in kaart brengen van de besmettelijke ziektes in de hippische sector. Soms geeft de overheid ook subsidie aan speciale projecten binnen de hippische sector, maar normaal gesproken financiert de overheid vrijwel niets binnen de hippische sector in de Verenigde Staten.

Welke geldende wet- en regelgeving is er op het gebied van het paardenwelzijn in uw land?

(Julie) De overkoepelende wet- en regelgeving op het gebied van paardenwelzijn is de Horse Protection Act waarin geschreven staat dat het showen, verkopen of transporteren van een ‘sored’ paard illegaal is en dat je hiervoor boetes of zelfs een gevangenisstraf kunt krijgen. ‘Sored’ is een Engels term voor de sport of methode waarbij onder of aan de voorbenen van een paard bepaalde pijnlijke middelen worden aangebracht waardoor het paard zijn voorbenen hoger optilt. Het toezicht van de Horse Protection Act valt onder de Amerikaanse afdeling van landbouw. Naast de Horse Protection Act valt het paardenwelzijn ook onder de Animal Welfare Act die voor meerdere dieren geldt. Er is ook nog specifieke wetgeving over de racepaarden in de Verenigde staten, deze wordt de ‘Horseracing Integrity and Safety Act of 2020’ genoemd. Paarden vallen voor het grootste gedeelte ook onder de geldende Animal Welfare Act omdat deze voor de nationale wetgeving als vee worden gezien, maar dit varieert echter wel op lokaal niveau. In sommige staten wordt het paard gezien als vee en valt deze wel onder de Animal Welfare Act, maar in sommige staten wordt het paard gezien als gezelschapsdier en dan valt deze niet onder de Animal Welfare Act.

(Ashley) Naast de bovengenoemde wetgeving is de samenwerking op lokaal gebied met de ‘animal control’ organisaties en de AHC of UHC belangrijk. Naast de nationaal geldende wetgeving bestaat er ook nog staatswetgeving en lokale wetgeving op het gebied van paardenwelzijn, echter is deze zeer variërend en afhankelijk van de staat of plaats waar je je bevindt. Sommige staten hebben zelfs wetgeving wat voor schuilplaats de paarden nodig hebben en hoeveel paarden je per hectare mag houden, maar in sommige plaatsen (bijvoorbeeld plaatsen in Massachusetts) is vrijwel geen lokale wetgeving op het gebied van paardenwelzijn.

(Emily) De wetgeving kan opgedeeld worden in twee categorieën; wetgeving op het gebied van hoe je met paarden om moet gaan en wetgeving op het gebied van hoe de paarden gehouden moeten worden. Wetgeving op het gebied van het houden van paarden worden local zoning laws genoemd, het voordeel van deze wetgeving is dat de lokale handhaving veel beter kan handhaven op deze wetten.

Vindt de organisatie dat deze wet- en regelgeving voldoende is of zou dit uitgebreid moeten worden?

(Julie) We doen heel hard ons best om te kijken naar de beste praktijken en hoe de wetgeving geoptimaliseerd kan worden. Wat het moeilijk maakt om te antwoorden op deze vraag is het verschil op lokaal level zoals hierboven beschreven, in sommige staten vinden wij de wetgeving zeer goed, maar in sommige staten zou de wetgeving zeker beter gedefinieerd of uitgebreid moeten worden. Daarnaast is er natuurlijk altijd ruimte voor verbetering.

(Emily) Maar naar onze mening is de handhaving eigenlijk een groter probleem dan de wetgeving. Sommige handhavers zijn niet goed bekend met wetgeving op het gebied van vee waardoor zij in praktijksituaties maar moeilijk kunnen handhaven op het gebied van paardenwelzijn. Sommige staten hebben speciale officieren of afdelingen die gaan over het handhaven van de wetgeving op het gebied van vee, wat veel beter werkt dan de staten die dit niet hebben.

Welke handhavende organisaties zijn er in uw land aanwezig op het gebied van paardenwelzijn?

(Ashley) In principe komt de handhaving van de geldende wetgeving neer op lokaal level, meestal per plaats en soms per staat. Echter wanneer een situatie groot genoeg is en niet lokaal opgelost kan worden zal deze situatie naar een hoger niveau gebracht worden en dan komt deze op nationaal niveau terecht bij de afdeling van landbouw.

(Ashley) Binnen de lokale organisatie is met geluk, wanneer er genoeg geld is, een ingehuurde officier aanwezig voor het controleren van het dierenwelzijn. Wanneer dit niet het geval is valt de taak van controleren van het dierenwelzijn onder het gebied van iemand die in de ‘board of health’ zit. Als je gelukt hebt en er is een zeer goede humane organisatie in je staat dan huren ze soms hun eigen politie

officier in om de klachten over wetsovertredingen te behandelen. Deze officiers zijn enkel bevoegd om de handhaven binnen de staat waar ze zijn ingehuurd en niet daarbuiten.

Welke acties ondernemen zij en worden deze ook toegepast?

(Ashley) Er zijn verschillende levels van sancties die afhangen van de ernst van de wetsovertreding. Als een overtreding zeer erg is kun je in het uiterste geval naar de gevangenis gaan, maar voor het grootste gedeelte worden er boetes gegeven of worden de dieren afgenomen en kun je ook een verbod krijgen op het houden van dieren. Helaas zouden de boetes en de sancties sterker moeten zijn, maar de afgelopen 10 jaar is er ook al veel verbeterd op het gebied van structuur, boetes, sancties en gevangenisstraffen wanneer het dierenwelzijn niet gehandhaafd wordt. Het probleem waar je tegenaan loopt is dat paarden worden gezien als bezit dus elke keer wanneer je een geval tegenkomt dat eigenlijk in de rechtszaak behandeld zou moeten worden kan dit tot wel 5 jaar wat voor de aanklagende partij door gebrek aan (financiële) middelen meestal niet mogelijk is. Ook de tijd en het vermogen om de paarden gedurende deze periode in beslag te houden is vaak niet mogelijk voor deze organisaties. In de realiteit probeert de wetsofficier controleur de eigenaar de paarden te laten afstaan om zo een lang proces te voorkomen.

Welke organisaties zijn er in uw land aanwezig om advies te geven op het gebied van paardenwelzijn

(Julie) De UHC is de hoofdorganisatie om naar toe te gaan wanneer je advies nodig hebt op het gebied van paardenwelzijn, daarnaast zijn er ook mensen die naar de American Society for the Prevention of Cruelty to Animals (ASPCA) gaan voor advies of extra informatie op het gebied van paardenwelzijn.

(Ashley) Ook kunnen de American Association of Equine Practitioners (AAEP), de American Veterinary Medical Association (AVMA) aan het lijstje van advies gevende organisaties toegevoegd worden zij ontwerpen richtlijnen die mensen zouden moeten volgen om het paardenwelzijn te kunnen waarborgen. Daarnaast zijn er ook nog advies gevende organisaties die zich specifiek richten op een bepaald ras zoals het Thoroughbred Advocate Program. Wanneer mensen zoeken naar specifiek advies op het gebied van wetgeving over wreedheid en verwaarlozing van paarden kunnen zij zich richten tot de National Animal Control Association (NACA).

De samenleving

Wat is de algemene mening van de samenleving over de hippische sector en het paardenwelzijn in uw land?

(Julie) In het laatste onderzoek 'The Economic Impact Study' is naar voren gekomen dat ongeveer 30.5 procent van de Amerikaanse populatie enthousiast is over paarden en de sector, dit kunnen ruiters zijn, maar ook toeschouwers of gewoon paardenliefhebbers. Dat is een fijne statistiek waar we ons erg goed over voelde, maar we hebben onze uitdagingen met publieke opinie. Een voorbeeld is wanneer mensen naar een race kijken en zien dat een jockey een paard raakt met de zweep om het paard aan te moedigen of te begeleiden en zij denken dat dat slecht en wreed naar het paard toe is. Er zijn vele andere meningen en percepties die mensen hebben, voor het grootste gedeelte zijn dit mensen die niet echt bekend zijn en de trainingsmethode van een paard niet begrijpen. Dus zij zijn vaak 'negative Nancy's' en bekritiserende mensen, maar over het algemeen hebben we een groot aantal zeer betrokken mensen bij onze hippische sector en die de ook heel steunend naar de sector toe zijn.

Is deze mening de afgelopen jaren veranderd?

(Julie) Ik zou zeggen dat het in een positieve richting veranderd is wat komt omdat wij de taak van zelfcontrole binnen de hippische sector beter uitvoeren, een voorbeeld hiervan is de Horseracing Integrity and Safety Act welke de standaarden op het gebied van veiligheid en voorkomen van doping gebruik naar een hoger niveau heeft gebracht. Mensen zien het als iets zeer positiefs dat de sector deze standaarden verbeterd en wil doen wat nodig is om de veiligheid in de sector te kunnen waarborgen.

Daaraan toe te voegen is dat het de interesse in het onderwerp paardenwelzijn zeer sterk is toegenomen de afgelopen jaren waardoor we ervoor moeten zorgen dat we in overeenstemming werken met het paardenwelzijn.

(Ashley) Ik heb de laatste jaren een positieve shift gezien door bijvoorbeeld de sociale media waardoor mensen veel bewuster zijn. De hippische organisaties hebben zichzelf naar een hoger niveau getild om het paardenwelzijn te verbeteren. Daarnaast is er ook een merkbaar verschil bij wedstrijdorganisaties die regels maken voor bijvoorbeeld de disciplines racing, eventing en Quarter horse breed shows en ook daadwerkelijk streng op deze regels handhaven wat fijn is om te zien.

Hoe denken jullie vertrouwen vanuit de samenleving in de hippische sector te behouden?

(Julie) Ik denk dat dit wordt gedaan door het op gang houden van het gesprek over het paardenwelzijn, ervoor zorgen dat we luisteren naar de hippische sector en de mensen die betrokken zijn bij paarden. Daarnaast ook door het niet af te schuiven, maar juist communiceren dat we er mee bezig zijn en bezig zijn met verbetering van het paardenwelzijn. Daarnaast natuurlijk ook het paardenwelzijn vooropzetten. Ook het transparant zijn om op die manier de geloofwaardigheid te waarborgen en te laten zien dat we niks achterhouden of doen wat het publiek niet mag zien.

Hoe zien jullie de hippische sector in de toekomst?

(Julie) Ik ben erg bemoedigd naar de toekomst, ik denk dat de hippische sector altijd relevant zal blijven en dat we al een goede taak hebben verricht met het groeien van de sector en de positieve mening voort te zetten. We werken veel op het gebied van diversiteit en ervoor zorgen dat de hippische sector open en transparant is onder de vertegenwoordigende organisaties. Iets wat wij ontdekt hebben is dat er veel onontdekte kansen zijn voornamelijk met jeugd, maar ook met andere organisaties die super goed werk verrichten en niet in de spotlight staan. Het is erg aanmoedigend dat we een meer diverse sector worden.

(Ashley) Wij denken de impact van bekritiserende mensen te kunnen minimaliseren door middel van het gesprek open en transparant te houden en voornamelijk goed samen te werken binnen de verschillende partijen in de hippische sector. Daarnaast heeft het de opkomst van sociale media een dubbele werking er zijn namelijk goede dingen aan sociale media, maar vaak zitten er mensen op sociale media die puur de andere mensen en ook de hippische sector willen bekritisieren. Deze mensen met een negatieve mening krijgen vaak veel aandacht, wat jammer is want dit voelt soms als een aanval terwijl dit vaak extremisten zijn die dit veroorzaken.

(Emily) Daarnaast zal er altijd een groep mensen zijn die gezien kunnen worden als 'old timers' en deze zullen de voorwaartse regels en sporten voelen als een persoonlijke aanval op hun manier van leven. Dit veroorzaakt weerstand tegen de voorwaarts denkende positieve veranderingen. Dit zijn mensen die vaak zeggen 'ik heb het altijd op deze manier gedaan' of 'mijn vader deed het vroeg ook al op deze manier en dat werkte altijd goed dus het hoeft niet anders'. Er zullen altijd dit soort mensen zijn waar je tegen aanloopt wanneer er verandering plaatsvindt.

Aanwezig tijdens het interview:

Nicolas de Brauwere: voorzitter van de National Equine Welfare Council

Over de organisatie

Kunt u een korte introductie van uzelf geven?

Mijn naam is Nicolas de Brauwere ik ben een dierenarts, ik werk al 30 jaar voor Redwings horse Sanctuary wat een redding organisatie voor paarden is en ik heb binnen deze organisatie verschillende rollen vervuld. De laatste 10 jaar focus ik mij op wat wij noemen de 'welfare outreach' (welzijnsuitbreiding). De stichting Redwings is zeer groot, we hebben 1500 paarden dus we hebben onze eigen dierenartsen. Dat was mijn eerste baan, op de paarden letten die aangekomen zijn en ervoor zorgen dat hun gezondheid goed bleef of werd. Na een tijdje hadden we meer dierenartsen nodig en kwam de kans voorbij om betrokken te worden bij de paardenwelzijnsproblemen buiten de organisatie voordat ze bij Redwings kwamen, samenwerken met de aanklagers zoals de RSPCA (Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals) en de politie. Mijn rol is dus eigenlijk om buiten de organisatie te kijken en te zien waar we een rol kunnen spelen bij het voorkomen dat paarden gered moeten worden. Wij hebben een lange geschiedenis met Redwings en dat heeft ertoe geleid dat je ons kunt beschrijven als een franchiseorganisatie dus wij zijn het soort organisatie die andere organisaties niet leuk vinden om bepaalde dingen die door Redwings gedaan worden. Deze negatieve gedachten zijn meestal gelinkt aan hoe de organisatie begonnen is, de organisatie heeft zichzelf buiten de hippische sector gepositioneerd en ze zagen zichzelf als een organisatie die kritisch keek naar het slechte welzijn dat zich afspeelde binnen de hippische sector. Dat creëerde voor sommige andere organisaties frustratie en zij vonden die aanpak niet fijn.

De organisatie waar ik nu voorzitter van ben word de National Equine Welfare Council genoemd (NEWC), NEWC bestaat ongeveer sinds eind 1970 dus het heeft een lange geschiedenis. Het was een klein aantal organisaties die ermee instemden dat zij samen wilde werken met NEWC, de aanpak was anders, maar de doelstellingen van deze organisaties hetzelfde. Redwings was een van de organisaties die niet erg welkom was binnen NEWC omdat het gevoel heerste dat hoe Redwings dingen aanpakte niet de manier was die NEWC graag zag. Daardoor is intern veel veranderd en met deze verandering en structuur zijn er nieuwe bestuursleden en nieuwe managers gekomen, ook de directie veranderde veel, meer richting openheid en transparantie. Door het aanpakken van deze problemen begon Redwings meer respect van andere organisaties te krijgen wat hun toestond om ook kritisch te kijken naar andere organisaties die zich vaak voornamelijk focuste op de ruiters en niet per se op het welzijn van de paarden. Het gaf ons een mogelijkheid om deel uit te maken van het gesprek.

NEWC begon als wat je kan beschrijven als de 'old boys club', de hogere klasse zat rond de tafel en bekritiseerde de lagere klassen. De goede organisaties gingen rond de tafel zitten en bekritiseerde de kleinere organisaties, of deze nu goed waren of niet. Er was een groot verschil geïdentificeerd tussen de organisaties die dingen goed deden en die dingen niet goed deden, maar in de 70's, 80's en 90's was de aanpak erg neerbuigend en bekritiserend naar de organisaties die het niet goed deden. Ze vertelde de organisaties wat ze niet goed deden in plaats van een proces van betrokkenheid en bereidheid te vergroten om te luisteren naar wat zij proberen te vertellen. Toen NEWC naar Redwings keek vonden ze het managementproces niet goed, maar dat inspireerde NEWC om de 'code of practice' (gedragscode) te schrijven en wanneer zij dat deden kwam pas echt het gesprek over wat goed is voor paarden en de organisaties op gang. Dat document wordt over de jaren steeds ontwikkeld, een van die documenten gaat over wat nu precies goed paardenwelzijn is en de ander gaat over wat een goede organisatie is.

Veel later zijn dit zeer onderscheidende documenten geworden die een grote rol hebben gespeeld in de goede doelen en organisatiewereld in het Verenigd Koninkrijk. De gedragscode was erop gericht dat slechte organisaties geen lid konden worden van NEWC tenzij zij de problemen binnen hun organisatie wilde oplossen. Meestal lag de focus op problemen zoals te veel paarden op te weinig grond of niet genoeg geld geïnvesteerd in de dierenarts, misschien niet genoeg geld om meer land bij te kopen waardoor het land modderig wordt, maar toch redden ze dan 10 extra paarden in plaats van te focussen op de 100 die ze al hebben.

Ik ben betrokken geraakt bij NEWC rond 2002/2003 wat tegelijk was met het moment dat Redwings werd verwelkomd bij NEWC omdat zij positieve veranderingen hadden doorgevoerd. Het proces over de jaren van NEWC bestond grotendeels uit het uitzoeken waar alle goede doelen en organisaties op het gebied van paarden zich bevinden die geen lid zijn van NEWC en ze laten begrijpen waar NEWC over gaat en proberen om ze lid te laten worden van NEWC. NEWC is veel meer een lidmaatschapsorganisatie dat een organisatie op zichzelf, we hebben een status als een overheidsafhankelijke organisatie en een financieel beleid. NEWC is een organisatie waar ze proberen iedereen samen te laten komen en niet om iedereen te vertellen wat ze moeten doen. Voor de hoefsmiden of dierenartsen is wetgeving en zij worden geleid door overheidsinstanties en zijn beschermd bij de wet. NEWC heeft geen wettelijke bevoegdheden, we zijn een vrijwilligersgroep die proberen het paardenwelzijn in de goede doelen organisaties te verbeteren en te waarborgen. Voor een periode van 2002 tot 2004 was het boek dat NEWC geschreven heeft over goede organisaties ook de nationale standaard voor het waarborgen van paardenwelzijn. Dit boek wordt het compendium genoemd omdat het samengesteld is en gebaseerd op documenten die al bestonden. We hebben richtlijnen op het gebied van transport en besmettelijke ziektes, maar een groot deel moest vanaf nul geschreven worden omdat er eigenlijk nog geen richtlijnen waren op het gebied van goed paardenwelzijn. Hoe groot een stal moet zijn, hoe lang een paard op stal moet staan, hoe vaak je een paard moet controleren, wat de tekenen zijn van een slechte gezondheid waarbij je een dierenarts moet bellen staat er allemaal in. Het is een soort combinatie van dierenartsen en goede paardeneigenaren kwalitatief goede informatie te laten schrijven en deze samen te voegen.

Voor een tijdje werd NEWC ook gezien als DE plek om naartoe te gaan om de standaarden op het gebied van al het paardenwelzijn te verhogen in de United Kingdom. Deze rol is in 2006/2007 overgenomen wanneer de overheid die nieuwe wetgeving heeft gepubliceerd en met deze nieuwe wetgeving werd de 'Code of Practice' (gedragscode) een overheidsdocument waardoor je meer kans hebt in de rechtbank bijvoorbeeld. Deze code of practice is iets simpeler dan het compendium van NEWC, er staat iets minder informatie in en is makkelijker te lezen, maar omdat dit overheidssteun heeft betekend dit dat het compendium minder nodig is. Het compendium is de stem van de hippische sector die zei wat ze moeten doen en nu hebben we de overheid die zegt wat iedereen moet doen.

NEWC is de plaats waar de verschillende paardenwelzijnspersonen samen kunnen komen, kunnen discussiëren over dit onderwerp, het werk kunnen doen om het compendium te maken en het werk te doen aan de code of practice. Dit heeft ook de deur geopend voor de overheid om te weten waar ze kunnen spreken tegen de paardenwelzijnspersonen. Ik weet niet of dit relevant is voor Nederland maar de hippische sector vindt de paardenwelzijnspersonen altijd een beetje beledigend omdat zij de pret verpesten en ze vertellen dat wat ze doen niet goed is. Daarom zouden ze de problemen niet vertellen wanneer ze met de overheid praten, ze vertellen alleen de dingen die ze willen. Daarom is het belangrijk voor ons om een stem te hebben en te kunnen zeggen dat ze niet geheel de waarheid vertellen. Wij zorgen er dus voor dat de sector niks verstoort voor hun eigen gemak. De helft van de NEWC leden bestaan uit de goede doelen, grote en kleine goede doelen. Ook kleine organisaties die in het begin gezien zouden zijn als niet goed genoeg, maar door ons contact met hun hebben ze hun standaarden verhoogd en zijn ze toch lid geworden. Een goed doel hoeft niet groot te zijn om goed te zijn. De andere helft van onze leden bestaat uit een grote diversiteit van hippische organisaties.

Door middel van NEWC komt een samenwerking tot stand met de andere organisaties, wanneer er een vraagstuk bij NEWC binnenkomt die bijvoorbeeld betrekking heeft op dierenartsen sturen zij deze vraag door naar de dierenartsen organisatie. De dierenartsen vormen hier vervolgens een antwoord op en koppelt dit terug naar NEWC waarna zij dat weer terugkoppelen naar de vrager. Ook al zijn we het niet altijd eens met elkaar, we kunnen toch een goed gesprek hebben over alle onderwerpen.

Kunt u kort omschrijven wat de kerntaken van uw organisatie zijn?

Een aantal hoofdtaken van NEWC zijn het verbeteren van het paardenwelzijn, het gesprek met leden houden over het paardenwelzijn en het maken van richtlijnen op het gebied van paardenwelzijn. We hebben de laatste jaren een aantal veranderingen doorgevoerd bij NEWC we hebben geprofessionaliseerd. De mensen die bij NEWC zaten waren altijd vrijwilligers die voor andere organisaties werkten en deden het werk bij NEWC dus naast hun gewone baan waardoor ze soms inactief waren bij NEWC. Nu hebben we een fulltime secretaresse ingehuurd die heel professioneel is en de hippische sector begrijpt, zij zorgt ervoor dat dingen gedaan worden. We hebben een bestuur dat elke maand bij elkaar komt en tussen de meetings zorgen we ervoor dat er dingen gedaan worden. Daarnaast hebben we ook 2 keer per jaar een meeting met alle leden en deze meeting draagt bij aan dat we de standaarden op het gebied van welzijn bij de leden hebben verhoogd.

In het verleden moest je bezocht en geïnspecteerd zijn door NEWC om je aan te kunnen sluiten bij NEWC, wanneer uit het bezoek kwam dat je standaarden niet hoog genoeg waren om lid te kunnen worden geeft NEWC advies over welke punten beter moesten en als deze dingen opgelost waren konden ze lid worden. Na deze bezoeken was er verder niet genoeg controle of de leden de standaarden ook echt behielden. Nu hebben we een formeel proces waar iedere organisatie 1 keer per jaar/ twee jaar bezocht wordt door iemand van NEWC om te kijken hoe het gesteld is met het paardenwelzijn bij de organisatie. Dit zorgt ervoor dat iedereen die contact heeft met een organisatie die lid is bij NEWC er zeker van kan zijn dat het paardenwelzijn goed gewaarborgd is. We zijn gestopt met het gebruiken van het woord inspectie en hebben dit veranderd in het woord accreditatie waardoor de leden het minder voelen als een examen. Tijdens de accreditatie laten ze zien dat ze mensen niet gaan vertellen wat ze moeten doen maar hoe ze verbeteringen kunnen aanbrengen binnen de organisatie.

Met de opkomende technologische trend hebben we gerealiseerd dat in plaats van continue te investeren in het vernieuwen van het compendium het investeren in het vernieuwen en verbeteren van de website een betere keuze was. Nu kunnen mensen die vragen hebben direct doorgestuurd worden naar de website van de organisatie die hier betrekking op heeft. De Engels term hiervoor is 'silent posting', we sturen de mensen dus direct door naar de organisatie die zij nodig hebben. De laatste 10 jaar is ook de British Horse Council gecreëerd, hun rol is om met de overheid te spreken over paardenwelzijnsproblemen in de hippische sector. Dit begon als een horse welfare council de laatste vijf jaar begint de hippische sector in te zien dat welzijnsinstanties toegang hebben tot de overheid op een veel meer gecontroleerde manier dan de rest van de sector. Veel van het werk van de British Horse Council bestaat uit samenwerken met de Engelse Overheid, maar ook met de overheid in Wales en Schotland. NEWC focust zich nu meer op hun eigen leden en focust zich op de welzijnsaspecten van de hippische sector.

Welke acties worden door uw organisatie genomen om het paardenwelzijn zo goed mogelijk te kunnen waarborgen?

We bezoeken de leden 1 keer per jaar/2 jaar om er zeker van te zijn dat zij het paardenwelzijn waarborgen en hun standaarden hooghouden, met de corona waren fysieke bezoeken niet mogelijk waardoor we deze online deden om toch de kwaliteit te kunnen waarborgen. Voor deze virtuele bezoeken werden filmpjes ingestuurd en een online tour gegeven op het bedrijf waardoor NEWC toch

een goed beeld kreeg van de situatie op het bedrijf. Deze virtuele bezoeken waren zowel voor nieuwe leden die lid wilde worden als voor de jaarlijkse bezoeken.

Het belangrijke wat NEWC heeft bereikt is een goede relatie opbouwen met de organisaties die lid zijn waardoor we in staat zijn om te merken wanneer dingen misschien even niet goed gaan. De organisatie vraagt ons dat om hulp of wij merken dat het niet goed gaat met de organisatie. Daarnaast komt ook het publiek naar ons toe om te melden wanneer zij ergens zijn geweest en iets gezien hebben waar ze zich zorgen over maken, wij proberen dan te luisteren, te kijken naar deze situaties en de eventuele problemen op te lossen. Wanneer deze zorgen gaan over bijvoorbeeld een redding centrum die geen lid is van NEWC proberen we intern te overleggen en te kijken welke organisatie bijvoorbeeld dichtbij is, maar ook welke organisatie het meeste zou kunnen bereiken. Een voorbeeld hiervan is als Redwings het dichtst bij deze organisatie zit, maar geen goede band heeft met die organisatie kan bijvoorbeeld World of Welfare naar de organisatie toe gaan. Vaak weet intern in NEWC al van dit probleem af, soms is het geen echt probleem en soms is het wel echt een probleem, maar is dit op het gebied van wetgeving dus heeft dit een lang proces.

Als er een lid is die het paardenwelzijn niet goed waarborgt en niet wil luisteren naar NEWC is er één sanctie die zij kunnen krijgen van NEWC en dat is dat het lidmaatschap wordt opgezegd. Dit gebeurt echter niet vaak, sinds het jaar 2000 ongeveer 1 of 2 keer. De klachten op het gebied van welzijn gaan vaak over organisaties die geen lid zijn van NEWC. Ongeveer 1 keer per jaar is er een organisatie die herhalend de fout in gaat op het gebied van paardenwelzijn, dit zijn eigenlijk nooit leden van NEWC.

Er is heel lang geleden, voor 2000, een gedragscode geschreven welke herschreven is rond 2003. In de hernieuwde gedragscode staan niet veel regels op het gebied van paardenwelzijn die NEWC leden moeten handhaven omdat dit nu in het compendium of de wetgeving beschreven was. Daarom hebben ze in de gedragscode dingen beschreven zoals respectvol, open en eerlijk zijn, verzekering, om te voldoen aan de wetgeving om beleid beschreven te hebben wat het publiek kan inzien en meer dingen die dus eigenlijk toepassing hebben op de social license. NEWC verteld dus in richtlijnen welke onderwerpen ze geregeld moeten hebben, maar niet hoe ze dit moeten doen wel zeggen ze dat het beleid op waarheden gebaseerd moet zijn. NEWC verteld bijvoorbeeld dat ze een beleid moeten hebben op het gebied van het euthanaseren van paarden, maar niet wat daarin moeten. Echter wanneer een organisatie zegt dat hun beleid is dat ze geen paarden euthanaseren, maar op een natuurlijke wijze laten sterven grijpt NEWC in. Hierbij gaan paarden namelijk lijden en dit is illegaal door de geldende wetgeving. NEWC stelt dus limieten en grenzen op het gebied van het beleid van de organisaties, je kunt niet verstoppen van dit beleid.

Eerst vonden veel organisaties deze eis van NEWC niet fijn, maar toen ze in gingen zien hoe waardevol dit was waren ze dankbaar. Ook hoeft dit beleid niet vanaf nul geschreven te worden, ze kunnen een beleid kopiëren van iemand anders en zo nodig aanvullen en aanpassen naar hun eigen behoeftes.

Kunt u kort omschrijven hoe de organisatiestructuur van uw organisatie in elkaar zit?

We hebben tussen de 50 en 60 leden op ieder moment en ongeveer de helft hiervan zijn organisaties die paarden houden, de meeste hiervan zijn reddingcentra zoals Redwings, World of Welfare, RSPCA, etc. Waar we mee zijn begonnen om te doen is universiteiten en hippische scholen lid laten worden van NEWC. De andere helft zijn organisaties die geen paarden houden, maar wel deel van het gesprek uit willen maken zoals British Horse Society, British Equine Veterinary Association, etc. We waren in de vroegere dagen een informele groep zonder wettelijke status, maar we zijn gevraagd om een wettelijke status te krijgen omdat je zonder dit de aansprakelijkheid naar de leden zou kunnen gaan. We zijn door het proces van gemeenschapsbelang bedrijf gegaan en dit is voor organisaties die tussen een goed doel en een bedrijf in zitten, we zijn dus eigenlijk een sociale onderneming. We hebben juridisch advies gehad om dit allemaal op te zetten.

Onze leden kiezen de mensen die plaats nemen in het bestuur, het bestuur bestaat uit acht leden en het bestuur zelf kan leden toevoegen die niet gekozen zijn wanneer een bepaalde expertise nodig is. Ideaal is dat de bestuursleden die niet gekozen zijn door de leden in de volgende ledenvergadering voorgesteld worden waardoor ze proberen te voorkomen dat er mensen in het bestuur zitten waar de leden niet achter staan. De acht mensen die worden gekozen door de leden om het nieuwe bestuur te worden verdelen de bestuursfuncties onderling. Een van de dingen die we hebben gemerkt is dat het vaak mensen van de grote organisaties zijn die in het bestuur zouden willen omdat zij de tijd krijgen van hun werkgever om werk voor NEWC te doen bovenop het werk dat ze bij hun eigen werkgever doen, vaak betaald door de werkgever. We zijn begonnen om kleine organisaties die expertise hebben op bijvoorbeeld het van instandhoudingsbegrazing te vragen om zich verkiesbaar te willen stellen voor het bestuur. Instandhoudingsbegrazing is paarden in een natuurlijke omgeving houden bv met schapen en vee om de natuur te bevorderen, Nederland heeft een slechte reputatie op dit gebied omdat zij wilde paarden gewoon dood laten gaan wanneer er bijvoorbeeld geen eten meer is of alleen maar modder (schandaal 1995). In Noorwegen of Finland was recent ook zo een schandaal dat ze de paarden aan hun lot over laten, echter zou dit niet toegestaan moeten worden omdat de paarden beschermde dieren zijn bij de wet. Een van de groepen die lid is van NEWC heeft zich vrijwillig aangeboden om te helpen met het schrijven van een gedragscode over het natuurlijk houden van paarden (situatie zoals in Oostvaardersplassen). We proberen hulp te krijgen bij vragen op het gebied van paardenwelzijn, het bestuur van NEWC probeert er voornamelijk voor te zorgen dat de organisatie NEWC goed loopt.

Welke rol speelt uw organisatie binnen de hippische sector?

De rol die NEWC vertegenwoordigt binnen de hippische sector in het Verenigd Koninkrijk is een aansprekende rol voor alle mensen binnen het VK. Daarnaast wij een plek waar mensen van de hippische sector kunnen samenkomen en kunnen discussiëren over het paardenwelzijn en welke verbeteringen nodig zijn.

Hoe wordt uw organisatie gefinancierd?

NEWC krijgt geen overheidsfinanciering, behalve de financiering die zij lange tijd geleden hebben gehad om te helpen met het schrijven van het Compendium. Wij worden voornamelijk gefinancierd door de lidmaatschappen van de leden, maar om kleine organisaties niet af te schrikken houden we de lidmaatschapskosten laag. De lidmaatschapskosten zijn ongeveer 150 pond per jaar wat zeer laag is en niet genoeg om NEWC draaiende te houden. Daarom krijgen we extra geld van de grote organisaties omdat deze meer geld hebben. Dit is wel risicovol voor ons omdat dit geen vaststaande bedragen zijn en dit kan dus gewoon beëindigd worden. De secretaresse moet betaald worden, om haar salaris te dekken hebben we meer geld nodig dan alleen de lidmaatschap opbrengsten. Er zijn acht organisaties die tussen de duizend en drieduizend pond per jaar inbrengen om hier de basis van te betalen. We zijn begonnen met meetings en evenementen waar we geld voor kunnen vragen en dat geld komt binnen, op dit moment dekt dit voornamelijk de kosten van het evenement en maken we hier niet veel winst op. We kunnen niet veel geld van de leden verwachten als inkomsten omdat we simpelweg niet veel leden hebben dus moeten hier ook andere manieren voor hebben.

De acht organisaties die de duizend tot drieduizend pond per jaar inbrengen zijn vaak ook de organisaties die in het bestuur zitten. We willen er zeker van zijn dat we democratisch zijn en we willen niet dat degene die het geld inbrengen ook degene zijn die alles te zeggen hebben. Wanneer we een grote organisatie vragen voor meer geld komen zij vaak met de vraag terug wat voor voordeel zij eruit halen. Het antwoord dat we daarop geven is als volgt: "we kunnen allemaal goed overweg met elkaar dus daar hebben we NEWC niet voor nodig, maar wanneer je een organisatie als NEWC weghaalt kunnen relaties snel veranderen wanneer mensen vertrekken. We hebben dus NEWC nodig om de samenwerking te behouden en het andere is dat NEWC kan helpen met kleine organisaties die een probleem vormen door samen te werken aan dat probleem. Als we dit niet doen zullen de grote

organisaties dit op moeten pakken.” NEWC zorgt er daarnaast ook voor dat er opvangplekken voor paarden gevonden worden. Ze laten de organisaties dus zien dat NEWC nodig is, ook voor hun.

De hippische sector

Welke rol speelt de overheid binnen de hippische sector

De overheid heeft in 2006 de Code of Practice voor de hippische sector geschreven. Daarnaast is de overheid voornamelijk van mening dat de hippische sector zichzelf moet reguleren. De mening verschilt natuurlijk tussen de rechtse en linkse partijen, maar dit is als criminelen laten besluiten wie naar de cel moeten. Bijvoorbeeld de Horse Welfare Act is gemaakt door een linkse overheid en daarom is het dus een stuk sterker dan wanneer het door een rechtse overheid gemaakt was. Hoe dan ook iedere politici wil gezien worden als een dierenliefhebber waardoor de steun voor de sector over het algemeen vrij goed is.

Een grote rol die NEWC heeft gespeeld is door te zeggen dat de sector zichzelf niet kan reguleren en dat er wetgeving nodig is waarbij de overheid moet helpen. Het is duur om nieuwe wetgeving te maken dus de overheid probeert altijd excuses te verzinnen om dit niet te doen. Sommige delen van de hippische sector zijn vrij klein waardoor zij niet veel bijdragen aan de economie in het VK maar als je de hele waarde van de hippische sector samen bekijkt zijn dat biljoenen dus wanneer we met zijn allen samenspreken dan luistert de overheid wel. Zij krijgen namelijk ook veel belasting van de hippische sector net zoals veel werkgelegenheid. Het is nu door NEWC makkelijker om tegen de overheid te praten en te vragen voor een wetwijziging of toevoeging. NEWC heeft de afgelopen jaren veel gesprekken gevoerd met de overheid en de hippische sector om te kijken waar ieders verantwoordelijkheden liggen en welke dingen de overheid moet regelen en welke dingen de hippische sector vervolgens zelf moet regelen.

De overheid heeft de laatste jaren ook gewerkt aan identificatie van paarden en hier hebben zij wat vooruitgang in geboekt, je zult verrast zijn dat er veel paarden zijn in dit land die geen documenten hebben. Deel van het werk dat wij doen is bewijs leveren aan de overheid wanneer bepaalde wetgeving niet werkt, bijvoorbeeld dit jaar zullen we een consultatie publiceren over het verstrekken van een licentie aan de reddingcentra zodat alle reddingcentra gecontroleerd zijn en de reddingcentra die paarden ‘redden’ vervolgens opknappen en illegaal doorverkopen gesloten kunnen worden. Wij willen wetgeving die ervoor zorgt dat iedereen die zegt paarden te redden voor het welzijn ook daadwerkelijk gecontroleerd en gecertificeerd wordt.

Welke geldende wet- en regelgeving is er op het gebied van het paardenwelzijn in uw land?

De wetgeving wordt de Animal Welfare Act genoemd, deze werd rond 2004 ontwikkeld en rond 2006 werd deze wetgeving officieel ingesteld deze is voor alle dieren in het algemeen. Daarnaast heeft de overheid de ‘Code of Practice’ geschreven voor de hippische sector, mensen van NEWC hebben de overheid hierbij geholpen. De overheid zorgt dat de wetgeving werk als een wettelijk document en de sector vertelt wat zij erin willen hebben. De code of practice is eigenlijk de opvolging van het compendium dat eerder gemaakt was. Een van de dingen die gebeurd als er wetgeving komt is dat de informatie korter wordt gemaakt waardoor het makkelijker voor iedere paardeneigenaar te lezen en te begrijpen is. De code of practice is niet zeer gedetailleerd, er staat niet in wat iedere paardeneigenaar elke minuut van de dag moet doen, het is eigenlijk gebaseerd op de vijf vrijheden van Brambell. De code of practice en de animal welfare act hebben de vijf vrijheden omschreven tot de vijf behoeftes. Er waren twee dingen, niemand kan een perfect leven hebben elke minuut van zijn leven, je moet honger hebben om te gaan eten en je moet dorst hebben om te gaan drinken. De vijf vrijheden zeggen dat je moet verzekeren dat het paard altijd een passende omgeving moet hebben op ieder moment, dit hoeft geen prachtige stal of prachtig veld te zijn, maar het moet gewoon passend zijn voor het paard op elk moment. Dus wanneer het in een stal staat moet het een degelijke stal

staan en wanneer het in de wei staat moet het een degelijke wei zijn, ook wanneer een paard naar de dierenarts gaat moet deze een passende stal bieden. De code of practice is heel realistisch, het verteld welke dingen je moet doen en niet over welke dingen je moet dromen. Wanneer er een proces gestart wordt zullen de rechters kijken naar de code of practice als ze willen begrijpen of iemand schuldig is of niet.

Vindt de organisatie dat deze wet- en regelgeving voldoende is of zou dit uitgebreid moeten worden?

We hebben de laatste jaren verbetering gezien, eerst was het zo dat wanneer je een paard in een weiland vond en de eigenaar niet kon vinden je het naar een asiel moest brengen die allemaal vol zaten en geen paarden wilde omdat je het eigendom op het paard niet kreeg. Dit is in de wetgeving nu veranderd, wanneer je de eigenaar niet kunt vinden ga je naar de rechtbank en kan je het eigenaarschap over het paard krijgen. Er is ook wetgeving toegevoegd dat wanneer er paarden gevonden worden die gezond zijn, maar wel verlaten zijn ook deze paarden toegewezen kunnen worden aan iemand.

Welke handhavende organisaties zijn er in uw land aanwezig op het gebied van paardenwelzijn?

Wettelijk is de wetgeving zo geschreven zodat iedereen een proces kan beginnen, als je bewijs hebt kun je naar de rechtbank gaan. Uiteindelijk is het zo dat de RSPCA 98 procent van de processen op het gebied van dierenwelzijnsdelicten is begonnen. De overheid heeft een dierenartsservice die het dierenwelzijn op het gebied van vee handhaaft en er is ook een handhavend orgaan voor wilde dieren. De handhaving van het paardenwelzijn komt eigenlijk vaak terecht op de RSPCA, zij pushen de overheid om wetgeving te maken en zij handhaven het ook voor paarden, honden, katten, enzovoort. Zij zijn de grootste organisatie op het gebied van dierenwelzijn en zij hebben een groot netwerk binnen het gehele land. The RSPCA is eerder ontstaan dan de politie, toen zij begonnen hadden zij uniformen en was het een officiële baan. De RSPCA heeft geen wettelijke macht om bijvoorbeeld zomaar een huiszoeking te doen dus als jij zelf toestemming weigert moeten ze toestemming gaan vragen in de rechtbank en vervolgens terugkomen met een politieagent. De RSPCA werkt dus met goedkeuring wat eigenlijk erg goed werkt en veel problemen kunnen hierdoor opgelost worden met een waarschuwing, advies en een beetje (financiële) hulp. Als wettelijke handhaver moet het een politieagent of iemand van de lokale overheid zijn, de lokale overheid wil wel helpen om bijvoorbeeld toestemming te krijgen iemands terrein op te gaan, maar wil vervolgens niet het werk dat erachteraan komt zoals paardenopvang regelen en daar is dus de RSPCA voor. In de laatste jaren zijn er een aantal lokale overheden die wel deze volledige verantwoordelijkheden nemen van begin tot eind bij dierenwelzijnsproblemen.

Welke sancties kunnen personen of bedrijven krijgen wanneer zij het paardenwelzijn niet goed waarborgen?

Een van de dingen die we hebben geprobeerd te introduceren, tot nu toe heeft het nog niet gewerkt, is de mogelijkheid om iemand een kleine boete te geven. Op dit moment wordt er ook wetgeving gemaakt om het mogelijk te maken om mensen boetes te geven bij overtredingen op het gebied van dierenwelzijn, deze boetes zijn bedoeld wanneer mensen bijvoorbeeld weigeren de hoefsmid te laten komen wanneer dit geadviseerd is. Op dit moment wanneer iemand een kleine overtreding maakt krijgen ze eerst een waarschuwing, vervolgens als ze deze negeren moeten ze naar de rechtbank en deze beslist dan de paarden weg te nemen, in het vervolg willen wij zien dat ze dan een boete kunnen krijgen. Dit zou ervoor kunnen zorgen dat mensen gaan inzien dat de boete duurder is dan bijvoorbeeld de hoefsmid laten komen en daardoor toch de hoefsmid direct laten komen.

De sancties die op dit moment gegeven kunnen worden zijn waarschuwingen en als deze waarschuwingen genegeerd worden zal de persoon naar de rechtbank moeten, de rechtbank kijkt het dossier dan en de gegeven straffen zijn vaak hoger omdat de persoon de waarschuwingen genegeerd heeft. Kleine problemen die een lange tijd gaande zijn worden vaak hoog bestraft omdat het via de rechtbank gaat. Als je eenmaal een delict hebt begaan op het gebied van dierenwelzijn wordt dit

gezien als een crimineel delict en krijg je een strafblad. Wat er gebeurd is van alle gevallen die gerapporteerd worden is het maar ongeveer 1 tot 2 procent van de gevallen waar er daadwerkelijk naar de rechtbank gegaan moet worden, alle andere gevallen kunnen opgelost worden door middel van waarschuwingen. Je kunt je voorstellen dat mensen die eindigen in de rechtbank zeer koppig zijn en niet willen accepteren dat er iets fout is bij hen. Wanneer je een zeer ernstig vergrijp pleegt en de RSPCA genoodzaakt is om naar de rechtbank te gaan kun je direct aangeven dat je schuldig bent, het vonnis is dan vaak veel lager dan wanneer je zegt niet schuldig te zijn als je dat wel bent. De RSPCA gaat alleen naar de rechtbank wanneer zij zeker genoeg bewijs hebben waardoor zij in eigenlijk alle gevallen gelijk krijgen van de rechter en de aangeklaagde schuldig wordt bevonden.

De rechter kan de schuldige dan een boete geven, deze boetes zijn normaal gesproken niet zo hoog maar de kosten van het proces zijn wel hoog, maar meestal hoeven de schuldige niet het gehele bedrag te betalen. De sanctie die de rechter ook kan geven is het paard permanent onteigenen, daarnaast kun je ook verboden worden om nog paarden te houden voor een bepaalde periode (van 1 jaar tot het hele leven). Vaak hangt het af van de rechter welke straf je krijgt. Je kunt ook een gevangenisstraf krijgen tot zes maanden, ze hebben nu iets nieuws toegevoegd dat je in hele ernstige gevallen tot vijf jaar gevangenisstraf kunt krijgen. Deze straffen worden enkel gegeven door het hoge gerechtshof.

Welke organisaties zijn er in uw land aanwezig om advies te geven op het gebied van paardenwelzijn?

NEWC is natuurlijk een organisatie waar zowel leden als niet leden zich toe kunnen richten voor advies, daarnaast geven ook al onze leden weer advies. In eerste instantie was het compendium de plaats om naartoe te gaan voor alles wat te maken heeft met het paardenwelzijn, maar nu met de opkomende technologische trend hebben wij een website gemaakt. Deze website maakt gebruik van 'silent posting' de mensen worden automatisch doorgestuurd naar de website van de organisatie waar zij de beste informatie kunnen vinden over het onderwerp dat zij zoeken.

De samenleving

Wat is de algemene mening van de samenleving over de hippische sector en het paardenwelzijn in uw land?

Het is vaak het geval dat wanneer iemand de hippische sector bekritiseert, bijvoorbeeld rolkur of paardenraces, de hippische sector zegt dat deze personen irritant zijn en dat zij niet weten waar ze het over hebben. Dit is nu langzaam aan het veranderen, ik heb laatste een gesprek gehad met de Britse race industrie en deze geven aan dat ze willen communiceren naar de buitenwereld dat Britse racepaarden het beste paardenwelzijn hebben dat mogelijk is. Wij hebben toen tegen ze gezegd dat dit simpelweg niet waar is, ze hebben waarschijnlijk de meeste aandacht van dierenartsen en worden zeer goed verzorgd, maar het is niet het leven dat een paard zou kiezen. Ze komen namelijk niet buiten en ze staan ook niet samen met andere paarden en wat gebeurd er met hun wanneer ze niet meer goed genoeg zijn voor de races. Er is dus een moreel vraagstuk in deze industrie en de vraag over wat zij denken dat goed is voor het paard dat zou het paard zelf nooit kiezen.

De afgelopen jaren zijn we erachter gekomen dat het publiek beter geïnformeerd is op het gebied van paardenwelzijn dan dat de hippische sector denkt. De hippische sector begint de meningsverschillen en de morele grond te verliezen, de overheid raakt ook betrokken bij het verbieden van bepaalde onderdelen van de hippische sector. De hippische sector was te arrogant, voornamelijk de dressuur en spring industrie, zij wilden niet accepteren dat de gemiddelde burger een mening vormde over hun sport. Ik denk dat het iemand van de Duitse FEI was die zei: 'we moeten luisteren naar de kritiek, de kritiek kan niet juist zijn, maar ook als het fout is kan het de hippische sector beïnvloeden'. Zij kunnen springen of dressuur verbieden op de olympische spelen omdat wij niet hebben geluisterd. Soms moeten we het publiek opleiden en zeggen dat wat we doen goed is en soms moeten wij luisteren en veranderen wat we aan het doen zijn.

Een vriendin van mij, Judy Fiedler, is in Australia begonnen met praten tegen de hippische sporters en verteld hun over het concept van social license, je bent niet beschermd bij wet tegen de publieke kritiek dat jouw sector beïnvloedt. De mensen die vooruit kijken herkennen direct waar zij het over had, maar er zijn ook mensen die niet wilden luisteren en haar niet wilden geloven. Er zijn maar een paar schandalen nodig en bijvoorbeeld heel Australië zegt dat de race industrie verboden zou moeten worden. Voorbeeld hiervan is de paarden die geslagen werden in het slachthuis, dit waren allemaal ex-racepaarden waardoor de race industrie hier de schuld van kreeg terwijl de oorzaak van het probleem in de slachthuizen aangepakt zou moeten worden. Voor de verkeerde redenen kan het ineens zo zijn dat het illegaal is om je paard te rijden. Daarom denken wij dat de sector minder arrogant moet zijn over wat we doen en moet praten met de mensen die kritisch zijn zodat we de zorgen in kaart kunnen brengen van de mensen die een oprechte interesse en kennis van de sector hebben. Daarnaast ook deze onderscheiden van de extremisten, van hen kun je de mening aanhoren en de argumenten aanhoren, maar ervoor zorgen dat zij niet te veel invloed krijgen. Dit kun je doen door aanpassingen te doen waar nodig en waar kan en dit ook serieus te nemen. Ik denk niet dat de hippische sector in Engeland zo ver ontwikkeld is, maar waarschijnlijk begrijpen ze het risico en beginnen ze te luister naar argumenten sinds de afgelopen vijf jaar. De race industrie in de VK begrijpt zeker het gevaar van de publieke opinie en lopen hierbij ver voor op de rest. De elite sporters zijn zeker nog niet begonnen met luisteren, maar ik denk dat ze beginnen met aandacht hebben voor het risico. Bijvoorbeeld het verbieden van rollkur en te strakke neusriemen proberen zij te voorkomen door vol te houden dat er bewijzen nodig zijn. Ook al zeggen de ruiters die deze foute begaan zelf zeggen te weten dat het fout is, maar omdat iedereen het doet zeggen zij het ook te doen.

NEWC heeft niet direct te maken met het gesprek over social license, maar wat wij wel hebben gedaan is verzekeren dat als er vragen over dit onderwerp zijn klaar staan voor de mensen. Alles wat wij kunnen doen is bewijs leveren en informatie geven bij een statement.

Is deze mening de afgelopen jaren veranderd?

Ik denk dat het moeilijk te zeggen is, ik denk dat de mening veranderd is omdat een groter deel van de samenleving is blootgesteld aan de problemen in de hippische sector door de invloed van sociale media. Verhalen en schandalen kunnen sneller verspreid worden door middel van sociale media en bereiken mensen die eerst geen aandacht gaven aan de hippische tijdschriften en geen lid waren van de hippische tv. Deze mensen die normaal helemaal geen kennis hadden van de hippische sector en bijvoorbeeld één keer per jaar naar een paardenrace gingen zien nu de veel meer door sociale media waardoor hun mening beïnvloed wordt.

Ik denk dat het debat rondom dierenwelzijn veel groter en breder is geworden dan het was en een groter deel van de samenleving neemt deel aan dit debat, maar of ze beter of slechter geïnformeerd zijn dat eerst is moeilijk te zeggen. Er is zoveel verschillende informatie te vinden en wanneer je met mensen in gesprek gaat kun je op zoveel verschillende niveaus praten over een dierenwelzijn probleem. Sommige mensen zullen zeggen dat de race industrie paard onvriendelijk is omdat ze daarna naar de slacht gaan, maar deze mensen denken bijvoorbeeld niet aan dat ze de hele dag op stal staan als racepaard of dat ze niet samen met andere paarden in de wei staan. Ik denk dat het heel moeilijk is om het publiek te informeren waar daadwerkelijk de problemen zitten omdat hun informatie op zoveel verschillende plaatsen vandaan komt. Ik denk daarom dat het niet gaat om twijfelen aan waar het publiek zich zorgen over maakt, maar ik denk dat het werk moet komen van de hippische sector die goed bewijs levert dat wat wij doen in het belang van het paard is. Dus in plaats van ons zorgen maken over wat de volgende publieke kritiek gaat zijn focussen dat er geen goede reden is voor kritiek. Ik denk dat dit de manier is hoe mensen die weten wat social license is te werk gaan. Soms hebben ze problemen waar bijvoorbeeld de jockeys en trainers zeggen dat zij niet naar het publiek moeten luisteren met bijvoorbeeld het verbieden van de zweep omdat zij zeggen hem nodig

te hebben. De race organisaties moet hen dan duidelijk maken dat het publiek het gebruik van de zweep niet zal tolereren dus dat als ze er nu niks aan doen de mensen dan bijvoorbeeld kunnen stoppen met geld inzetten tijdens races. Ze vechten dus eigenlijk twee gevechten tegelijk, ik denk dat dit in elk deel van de sector is dat ze moeten discussiëren met de mensen binnen de hippische sector en met het publiek.

Ik denk dat het publiek erg emotioneel gedreven wordt op het gebied van paardenwelzijn problemen of ze nu goed geïnformeerd zijn of niet, dit is denk ik ook de reden dat de discussie rondom het welzijn zo groot is geworden. De sector is niet uitgerust hiervoor en is niet voorbereidt op alle vragen die nu hun kant op komen.

Verschil tussen NEWC en de RSPCA is dat de RSPCA niet altijd heel geliefd is binnen de hippische sector omdat zij onder andere betrokken zijn geweest bij het verbieden van de hunting sport en daarnaast zijn het geen paardenmensen dus spreken ze geen paardentaal. De RSPCA krijgt op sociale media veel kritiek van beide kanten dat ze teveel hebben gedaan omdat ze een lief oud vrouwtje een proces hebben aangedaan of dat ze te weinig hebben gedaan en nutteloos zijn. Beide verhalen zijn niet waar, maar ze krijgen dus wel van beide kanten veel kritiek. Iedereen binnen NEWC weet dat paardenmensen een duidelijke mening hebben dus als verhalen naar buiten komen zijn er snel meningen, ik denk dat het hiervoor belangrijk is dat alle stichtingen ook het belang van social license weten.

Hoe denken jullie vertrouwen vanuit de samenleving in de hippische sector te behouden?

Als je de betrouwbaarheid eerst hebt, ik denk dat dit een van de dingen is die een NEWC-lidmaatschap met zich meebrengt en dat we de betrouwbaarheid hebben door middel van het publiek ervan te verzekeren dat onze leden betrouwbaar zijn. Dit is ook de reden waarom wij de accreditatie hebben, om er zeker van te zijn dat de leden betrouwbaar zijn, dat wanneer je achter de poort komt het er net zo goed uitziet als voor de poort.

Ik denk dat een ander belangrijk ding is dat je communicatie eerlijk moet zijn, we hebben mensen gezien die verhalen overdrijven om geld te verdienen en wanneer het publiek hierachter komt zal hun vertrouwen geschaad zijn. Met een lidmaatschap bij NEWC is dit niet toegestaan. Ik denk, misschien ook wel een van de sterke punten van NEWC, dat het hebben van partnerschappen en het van de connecties met verschillende organisaties ervoor zorgt dat het snel mogelijk is om te zien wanneer iemand in de problemen zit of een organisatie te herkennen waarbij de standaarden naar beneden aan het gaan zijn. Hierdoor kun je snel een gesprek over dit onderwerp aankaarten en omdat wij partnerschappen hebben kunnen we discussies hebben over wat we van rollkur vinden en dit achter gesloten deuren en dan kunnen we vervolgens gezamenlijk tot een goede mening komen. Wanneer het publiek dan vraagt wat we van zo een onderwerp vinden hebben we daar al een discussie over gehad. Ik denk dat dit een groot deel is van het beschermen van onze leden, zorgen dat zij niet voor verrassingen komen te staan wanneer er ineens iets nieuwe van de publieke opinie komt.

Vertrouwen is eigenlijk wanneer mensen geld geven aan bijvoorbeeld Redwings of Wold of Welfare, dit is een bewijs dat zij vertrouwen hebben dat dit geld goed terecht komt.

Hoe zien jullie de hippische sector in de toekomst?

Ik denk dat het in verschillende richtingen gaat, er zijn degene die zijn gaan luisteren naar de kritiek en begonnen zijn met het lokaliseren van de problemen, daarbij veranderen wat ze doen en de communicatie naar de buitenwereld verbeteren. Dus wanneer ze veranderen vertellen ze wat en waarom ze veranderd hebben en wanneer ze niet veranderd zijn vertellen ze waarom ze niet veranderd zijn. Ik denk dat deze organisaties hun legitimiteit behouden.

Ik denk dat er geen zwepen meer zijn bij de paardenraces binnen tien jaar tijd omdat het bewijs steeds sterker en sterker wordt dat de paarden zo snel rennen en dat het net zo veilig is als nu. Deze die hier tegenstand tegen proberen te bieden verdoen hun tijd en je kunt dit tegen hun vertellen, maar zij zullen volhouden tot het wettelijk gezien verboden is of de sportbond het verbiedt. Ik denk dat er dit soort veranderingen gaan plaatsvinden. In Australië bij het mennen heeft de autoriteit van dit gedeelte van de sector het verbieden van de zweep al doorgevoerd in de mensport ongeveer nu, drie jaar geleden hebben zij dit aangekondigd. Zij hebben dit slim aangepakt door samen te werken met de menners en bij hun aangekaart dat dit moest gebeuren omdat het publiek probeerden hun sport te verbieden.

Ik denk dat er bepaalde disciplines zullen zijn die veranderen en dit doen voordat ze geforceerd worden om te veranderen en ik denk dat er bepaalde disciplines zullen zijn die niet veranderen en deze zullen geforceerd worden om te veranderen. Ik denk dat er verschillende delen van de hippische sector verboden zullen worden. Ik denk dat er een groot risico is voor dressuur, springen en cross dat zij onder druk komen te staan als zij niet actief luisteren en veranderingen doorvoeren. Ik denk dat zij veel minder snel veranderingen doorvoeren. Ik denk dat we kunnen zien dat de stem van het paardenwelzijn en van de mensen die betrokken zijn veel beter opgeleid zijn, we hebben mensen die science master en dergelijke hebben behaald die zich nu met het paardenwelzijn bemoeien. Wanneer zij discussies voeren op het gebied van paardenwelzijn zien zij dat er gefocust moet worden op het perspectief van het paard en niet op het perspectief van de ruiter.

Je kunt eigenlijk al voorspellen waar problemen zullen ontstaan als hier geen veranderingen doorgevoerd zullen worden en dit is de reden dat de RSPCA de laatste zeven jaar met de FEI samenwerkt en gelukkig de discussie over het paardenwelzijn steeds verder brengt. Ik denk dat het interessant wordt om te zien maar ik denk dat er één of twee gedeeltes van de hippische sector zijn die zichzelf gaan laten verbieden, zoals in Amerika waar het illegaal is geworden om paarden te laten slachten. Dit hebben de dierenwelzijn rechten organisaties voor elkaar gekregen, dit laat ook zien dat deze groepen heel veel macht kunnen hebben.

Paarden zullen geen vrijwilliger zijn om bereden te worden of voor de kar te lopen, maar dit betekend niet dat je dit niet van ze kan vragen op een manier die zij helemaal prima en prettig vinden. Ik denk dat dit is wat de sector in moet gaan zien, dat wat wij van de paarden vragen niet automatisch toestemming voor wordt gegeven, maar dat wij hun die toestemming kunnen vragen en ze goed behandelen op een manier die zij willen. Dit is waar de sector meer op gefocust moet zijn.

Universiteiten hier zijn ook erg veranderd, eerst zeiden zij dit is wat wij doen met het paard, maar nu leren ze de studenten veel meer hoe het paard beïnvloed wordt, waar je op moet letten en wat de behoeften van een paard zijn. Ik denk dat ik hier een verandering zien in dat de industrie meer opgeleid wordt over het bredere plaatje.

BIJLAGE V INTERVIEW NIEUW-ZEELAND

Aanwezig bij het interview:

Patricia v Pearce: secretaresse van de NZEHA

Ivan Bridge: Voorzitter van de NZEHA

Martin Burns: Vice voorzitter van de NZEHA

Gwyneth Verkerk: Voorzitter van NAWAC

Over de organisatie

Kunt u een korte introductie van uzelf geven?

- Patricia v Pearce: de Nieuw-Zeeland Equine Health Association (NZEHA) is de hippische hoofdorganisatie die opgericht is voor het doel dier- en bio veiligheid, de twee andere mannen in het gesprek zijn de vertegenwoordigers van twee van de ledenorganisaties. Iedere ledenorganisatie is een vertegenwoordiger van een centrale organisatie NZEHA en we proberen een vertegenwoordigende kijk te hebben en onze missie is om te werken voor de gezondheid en het welzijn van de paarden populatie in Nieuw-Zeeland. Ik ben de secretaresse van de NZEHA, voor vele jaren was ik de enige, maar we zijn nu begonnen met meer mensen aannemen. Het bestuur maakt de beslissingen en ik doe het werk dat gedaan moet worden. Ondanks dat wij ons bestaansrecht te danken hebben aan de bio veiligheidswet denken wij een representatieve kijk te kunnen geven voor het welzijn van de paarden in de hippische sector en op de Animal Welfare Act. Een initiatief dat we een aantal jaar geleden hebben genomen is om de gedragscode voor het welzijn van paarden te updaten om er zeker van te zijn dat dit een redelijk en belangrijk document is.
- Ivan Bridge: ik ben de voorzitter van het bestuur van de NZEHA. Wat ik eerst even toevoegen voordat we verder gaan is dat de overheid de NZEHA heeft erkend als de representerende organisatie van de hippische sector op het gebied van bio veiligheid en welzijn. Onze Equine Health Association bestaat uit mensen die uit verschillende delen van de sector komen, ik ben bijvoorbeeld dierenarts en vertegenwoordig de Equine Veterinary Association. Zo hebben we ook nog de NZTR, Equestrian Sports NZ, NZ Pony Clubs, NZ Royal Agricultural Society and via them Equine Breed Societies, NZ Racing Board (now RITA), NZ Thoroughbred Breeders' Association, Harness Racing NZ, NZ Standardbred Breeders' Association, NZERF/Equine Trust, New Zealand Equine Veterinary Association.
- Martin Burns: ik ben de vicevoorzitter van het bestuur van de NZEHA en ik heb ook sterke banden binnen de race industrie, ik vertegenwoordig de New Zealands Thoroughbred Racing binnen NZEHA, Ik ben manager van die organisatie. Een van de hoofdtaken die onder mijn verantwoordelijkheid valt binnen die organisatie is het welzijn van de Thoroughbred paarden en de initiatieven daar omheen. Ik ben een van de zes leden van het bestuur van de NZEHA
- Gwyneth Verkerk: Ik ben waarschijnlijk meer aan de legitimeitskant van dingen. Wij hebben de Animal Welfare Act als overkoepelende wetgeving en een van de dingen in deze wet zijn de basis welzijnsbehoeften, naar aanleiding van deze wet zijn een aantal adviesorganisaties opgericht. Deze zijn onafhankelijke adviesorganisaties voor onze minister. Een heeft te maken met dieren en onderzoek, een heeft te maken met het gebruik van dieren en alle andere dingen. Dit valt onder de National Animal Advisory Committee wat wij NAWAC noemen en ik ben de voorzitter daarvan. Toen Patricia het over de gedragscodes had zijn wij eigenlijk degene die deze codes ontwikkeld heeft en ze naar een wetspositie hebben gebracht. Recent hebben sinds 2015 de rol dat wij dingen kunnen aankaarten die gereguleerd zouden moeten worden. De code zet minimale standaarden, maar het is geen echte wetgeving. Als je in problemen ben voor het verwaarlozen van dieren kun je verdedigen dat je hebt gedaan wat in de code stond of als je dit niet doet kun je een proces aangedaan worden voor

dierenmishandeling, maar je kunt niet aangeklaagd worden voor het niet naleven van de code zelf.

Kunt u kort omschrijven wat de kerntaken van uw organisatie zijn?

(Martin) Bio veiligheid is een van de kerntaken van de NZEHA en de ander kerntaak is het werken met de overheid aan de codes van het dierenwelzijn. Een tijdje geleden is er werk gedaan aan de welzijnscode voor paarden en ezels, deze was ontwikkeld. We houden eigenlijk toezicht op de welzijnsnormen en de besmettelijke ziektes. Een andere belangrijke taak van de NZEHA is eigenlijk het samen laten komen van mensen en een aanspreekpunt zijn voor onder andere de adviescomités, maar ook andere hippische organisaties.

Welke acties worden door uw organisatie genomen om het paardenwelzijn zo goed mogelijk te kunnen waarborgen?

(Gwyneth) Standaarden voor het gebruik van dieren, de drie E's: Entertainment, Exhibition en Encounter, dit zijn manieren waarop mensen met dieren in contact zijn waardoor de drie E's de hele hippische sector dekken. Guideline nummer 15. Paarden staan heel dicht bij de mensen, ik denk dat alleen honden en paarden zo dicht bij de mensen staan. Het is dus belangrijk voor ons als mensen om de drie E's te begrijpen en te weten hoe we met de paarden om moeten gaan.

(Ivan) Dit ligt eigenlijk buiten de macht van NZEHA, wij produceren de codes, we gaan vervolgens naar NAWAC voor feedback. Deze feedback verwerken wij weer waarna we weer naar NAWAC gaan en zij publiceren vervolgens de welzijnscode. Daarna ligt het zowel buiten de macht van de NZEHA als van NAWAC want het wordt dan de taak van de MPI Welfare (Minister for Primary Industries), zij zijn degene die handhaven op de codes.

Kunt u kort omschrijven hoe de organisatiestructuur van uw organisatie in elkaar zit?

(Martin) We hebben een ongeveer 10 of 11 vertegenwoordigende bestuursleden van organisaties, ieder van deze organisaties vertegenwoordigd een specifieke groep binnen de hippische sector zoals bijvoorbeeld die dierenartsen, de thoroughbred racing industrie, de hippische sporten, enzovoort. De vertegenwoordiger van de organisatie die in het bestuur van de NZEHA zit communiceert ook vervolgens naar zijn gebied van de hippische sector waar de NZEHA mee bezig is en wat belang kan hebben voor hun.

(Ivan) Het bestuur wordt gekozen op de manier dat iedere organisatie zelf kiest wie hun organisatie gaat vertegenwoordigen binnen de NZEHA. Binnen de 10 geselecteerde bestuursleden worden onderling de functies zoals voorzitter, vice voorzitter, enzovoort verdeeld. Daarnaast hebben we Patricia als fulltime secretaresse en adviseur, sinds kort nog 2 extra medewerkers in loondienst. We hebben deze structuur sinds de 90's ongeveer en sinds ruim tien jaar hebben we de adviseur in dienst. Het bestuur bestaat uit vrijwilligers en worden dus niet betaald door de NZEHA.

Welke rol speelt uw organisatie binnen de hippische sector?

(Martin) Wij hebben een overheidserkenning dat wij de vertegenwoordigende organisatie van de hippische sector zijn, er is ook een overheidsovereenkomst die ondertekend is door alle vertegenwoordigende organisaties in de hippische sector dat zij partners zijn van de NZEHA. Daarnaast zijn wij ook een organisatie die de rol hebben van 'meeting point' dus een plek waar veel kennis is en waar mensen samen kunnen komen om te praten over deze kennis.

(Gwyneth) Ook hebben zij de rol van contactpersoon wat handig is voor de organisaties in de hippische sector wanneer er problemen zijn rondom bijvoorbeeld problemen met harnachement of met besmettelijke ziektes.

Hoe wordt uw organisatie gefinancierd?

(Patricia) Elke sectorgroep betaald jaarlijks een bepaald bedrag, maar het bedrag wat deze sectorgroepen betalen verschilt. Thoroughbred Racing betaald bijvoorbeeld meer dan de Pony Club, Pony Club betaald zelf al jaren vrijwel niks omdat zij het geld niet hebben. Daar doen wij niet moeilijk over, als sectorgroepen geen geld hebben voor het betalen van het jaarlijkse bedrag sluiten wij ze niet uit. Naast het deze bedragen die wij ontvangen krijgen we een deel financiering van de overheid omdat wij vallen onder de bio veiligheidswet. Het geld dat wij hiervoor krijgen mag alleen gebruikt worden voor onderwerpen op het gebied van bio veiligheid zoals import en export en de relatie met besmettelijke ziektes. Het geld dat wij dus krijgen van de sectorgroepen wordt voornamelijk gebruikt voor welzijn gerelateerde onderwerpen. We hebben een paarden influenza vaccinatie geregistreerd waar wij een kleine winst op maken. Wij hebben in Nieuw-Zeeland in principe geen paarden influenza, maar wij hebben de vaccinatie voor als er toch een geval is zodat we goed kunnen reageren.

De hippische sector

Welke rol speelt de overheid binnen de hippische sector?

(Ivan) Onze minister primaire industrieën heeft een heleboel rollen, van zich inzetten voor gezondheidsstandaarden tot het zorgen voor het welzijn. Dus welke rol zij spelen hangt af van wat er gedaan moet worden voor de paarden in ons land. Daarnaast leggen ze ook contacten met de exportlanden om ervoor te zorgen dat hun voorwaarden zijn uitgevoerd bij de paarden die geëxporteerd gaan worden, dus ze zijn een afmeldingsfaciliteit. Daarnaast zetten ze ook de wetgeving voort. De overheid financiert vrijwel niks binnen de hippische sector.

(Patricia) Het is goed om te weten dat bij alles wat ze doen zijn ze een soort consultatie organisatie, het is niet gedreven door kennisgroepen. Bijvoorbeeld wanneer ze een wet aan willen passen of bijvoorbeeld een verbod willen invoeren kan iedereen in Nieuw-Zeeland feedback geven op deze keuze van de overheid en de overheid kijkt dan door deze feedback heen, stuurt hun reactie op de feedback terug en maakt dan een beslissing. Ik denk het de taak voor de overheid is om te proberen te verzekeren dat wat zij doen een weerspiegeling is van de mening van de gehele samenleving van Nieuw-Zeeland.

Welke geldende wet- en regelgeving is er op het gebied van het paardenwelzijn in uw land?

(Patricia) De animal welfare act is de hoofdwetgeving op het gebied van dierenwelzijn, naast de codes die er zijn voor het paardenwelzijn, deze zijn eigenlijk in dienst van de animal welfare act. De codes zoals de welzijnscodes zijn officiële wetgeving van de overheid, het is eigenlijk een hulpmiddel voor de animal welfare act.

(Gwyneth) De andere wetgeving die er is heeft betrekking op de race paarden, de standaard rassen en het thoroughbred ras hebben ook de 'Racing Integrity Board' wat Patricia misschien beter uit kan leggen.

(Patricia) De Racing Integrity Board heeft wat controle over de race events. De race industrie in Nieuw-Zeeland heeft een overheidswet die deze industrie regelt. Ze hebben de Racing Act die nieuw is sinds 2020, voornamelijk om de integriteit van het racen te waarborgen. De Racing code maakt de regels, maar een aparte organisatie managet en handhaaft deze regels.

(Gwyneth) Wat wij proberen met de wetgeving is niet te zeggen dat een paard een bepaald aantal vierkante meters moet hebben, maar wij proberen een standaard te zetten die goed is voor wat we terug gaan zien in het dier. Deze Animal Welfare Act en de codes zijn gebaseerd op de vijf vrijheden van Brambell. De manier van denken en daardoor ook de manier van het invullen van de wetgeving is een beetje veranderd, wij proberen te zoeken naar manieren die het paard positieve emoties geeft.

Vindt de organisatie dat deze wet- en regelgeving voldoende is of zou dit uitgebreid moeten worden?

(Gwyneth) Ik denk dat het goed genoeg is, ze zijn op dit moment voldoende. De Welzijnscode die valt onder de Animal Welfare Act vereist een review proces en dat staat op de planning voor de aankomende periode. Dat is een kans om nieuwe ontwikkelingen die zijn gevonden in onderzoek toe te passen en te kijken of een andere richting in geslagen moet worden. Ook wanneer er een verandering is in de mening van de samenleving zal dit leiden tot veranderingen in de code wanneer deze geüpdatet wordt. Er zijn 26 codes en dat het duurt ongeveer zes maanden om een code te reviewen dus dit is een lang proces.

Welke handhavende organisaties zijn er in uw land aanwezig op het gebied van paardenwelzijn?

(Patricia) Kort samengevat zijn de SPCA, de MPI en de Minister of Agriculture de belangrijkste, daarnaast speelt de politie hier natuurlijk ook een rol in.

(Ivan) Dit ligt eigenlijk buiten de macht van NZEHA, wij produceren de codes, we gaan vervolgens naar NAWAC voor feedback. Deze feedback verwerken wij weer waarna we weer naar NAWAC gaan en zij publiceren vervolgens de welzijnscode. Daarna ligt het zowel buiten de macht van de NZEHA als van NAWAC want het wordt dan de taak van de MPI Welfare (Minister for Primary Industries), zij zijn degene die handhaven op de codes.

(Gwyneth) De code was moeilijk te gebruik om mensen een proces aan te doen dus in de laatste vier of vijf jaar zijn er regels geïntroduceerd die het makkelijker maken om te handhaven op de codes. Deze wetgeving zorgt ervoor dat de controle officiers een boete uit kunnen schrijven als ze een situatie tegenkomen waarbij de regels niet opgevolgd worden en het hoeft dat niet naar een rechtbank proces. Eerder moest dit wel door middel van een proces voor de rechter wat veel geld kostte en het was moeilijk. De andere mensen die helpen met de handhaving van de regels is de SPCA (Royal New Zealand Society for the Prevention of Cruelty to Animals Incorporated), deze organisatie lijkt een beetje op de Engelse RSPCA. De SPCA heeft een contract en werkt voor de MPI, dus voor de overheid. Zij zijn betrokken bij de handhaving en hebben ook wettelijke macht om te handhaven.

(Patricia) Dan heb je ook nog de derde laag, want alle verschillende codes hebben hun eigen regels en vaak ook hun eigen sancties. Je kunt dus niet deelnemen aan de Royal Agriculture Society zonder toe te stemmen met hun regels, dit is hetzelfde bij de hippische sporten zoals springen, dressuur, racen, et cetera. Zij hebben regels die verband houden met hun discipline, dit zijn specifieke regels zoals bijvoorbeeld over wat er gebeurt als er bloed zit op de plek van de sporen na het springen. De wet wordt dus nationaal gehandhaafd door de politie, de SPCA en de MPI en wordt daarnaast gehandhaafd binnen de verschillende hippische organisaties en sporten. Hetzelfde geldt voor de discipline thoroughbred racing, er zijn specifieke regels binnen deze sport en bij de wedstrijden zijn officials aanwezig die controleren op deze regels.

Welke sancties kunnen personen of bedrijven krijgen wanneer zij het paardenwelzijn niet goed waarborgen?

(Patricia) De rechter kan beslissen dat je een verbod krijgt op het houden van dieren, dat is een sanctie die je kunt krijgen. De boetes variëren van hoogte wat afhangt van het delict dat je hebt gepleegd, de hoogtes van de boetes zijn ingedeeld per code en per regel. Daarnaast maakt het bij de boetes ook verschil of je een individu bent of een bedrijf. Een boete kan oplopen tot 100 of 200 duizend dollar, in de tijd toen dit besloten is was het gemiddelde inkomen van een persoon 40 duizend dus twee of drie keer het jaarlijkse inkomen van een gemiddelde Nieuw-Zeelander.

Welke organisaties zijn er in uw land aanwezig om advies te geven op het gebied van paardenwelzijn?

(Patricia) In enquêtes die ik gelezen heb over waar mensen het meest informatie vandaag halen op het gebied van paardenwelzijn komen video's het meeste naar voren. Wij werken veel harder aan onze sociale media en website nu. Natuurlijk heb je ook altijd nog dokter google waar mensen veel informatie vandaan halen. Daarnaast zijn ook de codes online te vinden en ook in geprinte versies te vinden waar veel informatie in staat. Ik denk dat alle tijdschriften die nu uitkomen vaak gebaseerd zijn op goede research waardoor hier ook kwalitatieve informatie in staat. Daarnaast produceren de sectorgroepen van de NZEHA zeer veel informatie over hun deel van de sector.

(Martin) Ik denk dat er een gat zit tussen de gepubliceerde en academische literatuur en wat de eigenaar weet dus ik denk dat hier nog meer werk is dat gedaan moet worden. Ik weet dat de Equine Research Foundation hier druk mee bezig is om te bedenken hoe ze deze kennis naar de paardeneigenaar op niveau over kunnen brengen. Hier is dus nog een "gap that needs to be bridged" om de goed onderbouwde academische literatuur op de gemiddelde paardeneigenaar over te brengen.

(Martin) De Thoroughbred Racing heeft richtlijnen gepubliceerd voor de eigenaren en sporters van Thoroughbred race paarden. Deze richtlijnen zijn enkel verspreid door mensen in kennis te stellen dat deze online staan en door de link te versturen.

De samenleving

Wat is de algemene mening van de samenleving over de hippische sector en het paardenwelzijn in uw land?

(Gwyneth) Er zijn geen onderzoeken gedaan naar deze mening over paarden, wel over honden en katten, maar we krijgen niet veel klachten rondom paarden (bij NAWAC). Naar mijn mening managet de hippische sector zichzelf vrij goed, bijvoorbeeld de situatie rondom racepaarden die met pension gaan, enzovoort. Waarschijnlijk zijn er dingen waar het publiek naar kijkt en niet leuk vindt, maar over het algemeen denk ik dat de mens/paard relatie vrij sterk is in Nieuw-Zeeland. Er zijn veel mensen die af en toe geld inzetten tijdens een race, gewoon als leuk uitje, dit is vrij sterk geïntegreerd in de samenleving van Nieuw-Zeeland. Ze lijken een andere positie in te nemen, maar dit is waarschijnlijk meer tegenover productiedieren.

(Ivan) We hebben niet veel negatieve, racepaarden bestaan in elke grote stad en ook in veel dorpse gebieden, er is geen significant aantal mensen in Nieuw-Zeeland die zeggen dat racen wreed of slecht is. We hebben polo wedstrijden, spring wedstrijden, enzovoort en zij ontvangen allemaal een positieve reactie. De samenleving in Nieuw-Zeeland is veranderd en is veel veranderd de afgelopen 150 of 170 jaar die wij er nu zijn, maar het paard is overal. Het paard was overal, het was een manier voor transport, een hulp bij het werk, recreatie, enzovoort. Ik denk dat er een groot deel van de samenleving niet eens beseft dat paardenactiviteiten gebeuren, een ander deel weet dat het gebeurd maar heeft er geen mening over en de rest van de samenleving neemt op een positieve manier deel aan de hippische sector. Er is heel weinig negatieve interesse voor de hippische sector in Nieuw-Zeeland. Een voorbeeld is dat er een paar keer per jaar zes mensen verschijnen bij een paardenrace en zeggen dat deze activiteit wreed is.

(Martin) Vanuit een race perspectief zijn de zorgen die wij horen zoals blessures tijdens races vrij rechtmatig, dit is ook een zorg die wij delen. Het gebruik van de zweep tijdens races is een zorg die wij begrijpen en wij reageren door middel van de regels over de tijd steeds scherper te maken. Wij werken met de MPI en SPCA om assisteren wanneer situaties zich voordoen.

Is deze mening de afgelopen jaren veranderd?

(Ivan) Dit is een moeilijke vraag, maar ik denk als ik kijk naar de gebeurtenissen de laatste tijd zijn er veel negatieve dingen in de samenleving (zoals de corona situatie) en is de mening richting de hippische sector positief veranderd. Weerspiegeld door een race event dat wij elk jaar houden om tweede kerstdag dicht bij Oackland, de grootste stad van het land, waarbij het vol stond met mensen die daar graag wilde zijn. Wanneer er zo een soort activiteit, springen, race, enzovoort het krijgt publieke interesse en richting op de radio. Ik denk zeker niet dat de mening negatief is veranderd, ik denk dat hij positief is veranderd.

(Patricia) Wanneer we klachten krijgen is het vaak absoluut visueel, bijvoorbeeld wanneer een paard geslagen wordt met een zweep. Het is vooral "mensachtige" feedback en dit maakt veel mensen geïrriteerd en zij reageren op dit. Ik zou zeggen dat het erop lijkt, het is niet veel, maar in de afgelopen zes maanden heb ik twee e-mails gehad die via onze website binnen kwamen. Een meisje was erg van streek van de gebeurtenis dat een ruiter zijn paard sloeg met een zweep tijdens het parcours, dit ging duidelijk over de Mark Todd situatie. Mark Todd is een bekende ruiter in Nieuw-Zeeland, hij heeft dacht ik 2 gouden en een bronzen medaille gewonnen op olympisch niveau en daarna is hij paardentrainer in het VK geworden. Een video van hem is opgedoken waarin hij een les aan het geven was, het paard wilde niet in het water en hij pakte een tak en sloeg het paard tegen zijn kont. Het zag er heel slecht uit, maar als je nadenkt zal het blad waarschijnlijk geen pijn veroorzaken, dit was dus geen pijn gerelateerd probleem, maar een visueel gerelateerd probleem. Dit was op het hoofd tv-kanaal en de commentator was absoluut geschokt en dit heeft veel stof doen oplaaien. Dit soort dingen, mensen kijken naar het visuele.

Hoe denken jullie vertrouwen vanuit de samenleving in de hippische sector te behouden?

(Ivan) Ik denk niet dat dingen negatief veranderd zijn, de volgende vraag is hoe je het vertrouwen van de maatschappij in de hippische sector kunt waarborgen en dit is het hele idee waar wij voor zijn. Martin in het bijzonder leidt een welzijnsgroep binnen de thoroughbred race industrie en daarvoor moet je sterk in je schoenen staan. We zijn ons bewust van onze verantwoordelijkheid bij het gebruik van paarden en de drie E's (exhibition, encounter en entertainment) zorgt voor het welzijnsaspect binnen elk deel van onze samenleving. Belangrijk is dat wij hiervoor werken en hiervoor blijven werken. Hopelijk gaan wij dan voor de toekomst in de juiste richting. Het nemen van je verantwoordelijkheid en het zijn van transparant is mijn antwoord op deze vraag. We zijn heel transparant, bij thoroughbred racen bijvoorbeeld doen wij er alles aan om ervoor te zorgen dat alles goed verloopt en het welzijn van de paarden gewaarborgd is. Deze paarden worden gecontroleerd in de stallen, tijdens trainingen, voor ze de baan op gaan en wanneer ze eraf komen.

(Gwyneth) Er zijn ook wat zeer proactieve dingen gaande en op het gebied van vertrouwen, social license en het begrijpen van rampen bijvoorbeeld binnen de race industrie. We zijn er mee bezig en willen begrijpen wat er gebeurt, we steken niet ons hoofd in het zand.

(Martin) Dat programma is vrij sterk maar we vechten met verzamelen van voorbeelden en informatie. We zijn niet waar we willen zijn, maar we gaan daar komen.

(Ivan) Een van de initiatieven die afgelopen jaren is gekomen is een nationale verspreiding van speciaal ontworpen paarden ambulances, deze zijn elke race wedstrijd beschikbaar en op iedere grote activiteiten waar paarden aan deelnemen. We zijn ons bewust, niks is perfect, maar we blijven verbeteren.

(Patricia) Een andere organisatie die vrij centraal is en bezig is met het verbeteren van en verspreiden van kennis op het gebied van welzijn is de Equine Research Foundation. Zij hebben een vergelijkbare structuur met de NZEHA, maar van binnen is de organisatie bedoeld om op te lijden en kennis te verspreiden voor paardeneigenaren. Zij publiceren veel informatiedocumenten, bijvoorbeeld over hoe

een paard te voeden, hoe met een veulen om te gaan, wat een drachtige merrie nodig heeft, enzovoort. Zij financieren onderzoek om ervoor te zorgen dat er kwalitatief goed onderzoek beschikbaar is voor de paardeneigenaar in Nieuw-Zeeland.

Hoe zien jullie de hippische sector in de toekomst?

(Ivan) Ik denk dat de drie E's nog steeds een grote rol zullen spelen in de samenleving, internationaal zij we op de hoogte van de bedreigen van dierenrechtengroep, zij geloven dat de dieren rechten hebben en dat deze niet overeen kunnen komen met de hippische sector. Ik wil graag geloven dat er sentimentele waarde gehecht wordt aan de hippische sector, als is de race sector internationaal wel aan het verdwijnen door de veranderende verwachtingen van de samenleving. Ik denk ik onze land dat racen nog steeds een stralende toekomst heeft, er zijn veel jonge mensen die deelnemen in deze sector.

(Martin) Ik ben het eens met de samenvatting die Ivan heeft gegeven, ik denk dat wij een sterke hippische sector hebben en een samenleving die positief naar deze sector kijken.